

حوادث تاريخي افغانستان

تأليف: جميل الرحمن كامگار

Ketabton.com

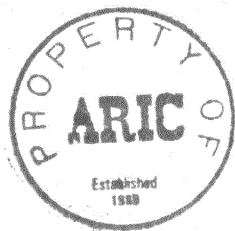
حوادث تاریخی

افغانستان

(از سال ۱۹۹۰ تا ۱۹۹۷)

جلد اول

نگارنده: جمیل الرحمن کامگار

- حوادث تاریخی افغانستان
- نگارنده: جمیل الرحمن کامگار
- ناشر: مرکز نشراتی میوند
- تاریخ چاپ: تابستان ۱۳۷۹ خورشیدی
- نصیر کمیوټر سنټر، یونیورسټی رود، گل حاجی پلازه
- منزل نوم اطاق ۱۲۴، ټیلیفون: ۴۳۸۶۱ U.P.O. BOX # 795
- محل چاپ: مرکز نشراتی میوند،
- کتابخانه سبا، بازار قصه خوانی دهکی نعلبندی، ټیلیفون: ۲۵۶۵۵۲۰
- پست الکترونیک: nlcc@pes.comsats.net.pk

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اهداء:

به مادر عزیز و عزیزترم که در راه پرورش سالم فرزندان از
هیچگونه قربانی دریغ نه ورزید.

خواننده نهایت عزیز آنچه درین کتاب میخوانید مجموعه یادداشت های چند سال نویسنده است که با این مقدمه شروع به جمع آوری آن نموده بودم.

یادداشت مؤلف:

در اینجا شمه ای از حوادث تاریخی کشور جنگ زده خویش افغانستان عزیز را می نویسم، گرچه درین سال ها حوادث و واقعات روزانه کشورم آنقدر ها زیاد است که چندین اداره نیز بترتیب و تنظیم آن رسیدگی نخواهند توانست، با آن هم تا حد توان سعی برین دارم که مسائل مهم را با تاریخ وقوع آن تحریر داشته و در فردای صلح و صفای کشور، اگر حیات باقی بود آن را بشکل کتاب برای نسل جوان کشور خود تقدیم نمایم تا آنان از تجارب گذشتگان خود استفاده برده راه های معقول و عملی زندگی را انتخاب نمایند.

گر بماندیم زنده بردوزیم
جامه ای کز فراق چاک شده

و در بمریدم عذر ما بپذیر
ای بسا آرزو که خاک شده

جمیل الرحمن سائل

سال ۱۹۹۰ م

ولی متأسفانه که فرارسیدن آن روز خیلی طولانی شد و جنگ تا هنوز در کشور عزیز ما جریان دارد.

البته همه این وقایع از منابع موثق دوران مقاومت (کنفرانس ها، جرائد، مجلات) اخبار رادیوهای بی بی سی، صدای آمریکا، صدای آلمان و... همچنان جرائد معتبر عربی و پاکستانی اخذ گردیده است.

امید است که این اثر مورد استفاده جوانان وطن و اهل تحقیق قرار گیرد. در اخیر بر خود لازم میدانم تا از برادرانم هر یک نصیر جان و فیهاش جان اظهار سپاس و امتنان کنم که اولی اقدام به چاپ این اثر نموده و دومی آنرا کمپیوتر و دیزاین نمود و از خداوند بزرگ موفقیت بیشتر آنان را در نشر تاریخ و فرهنگ کشور خواهانم.

جمیل الرحمن کامگار

سال ۱۹۹۰ م

جلسه با شکوه چندین هزار نفری از طرف مهاجرین افغان بخاطر تقبیح تجاوز روسیه بر افغانستان در پشاور برگزار شد. یکی از رهبران جهاد گفت: چنانچه به روسها ثابت ساختیم که افغانستان چکوسلواکیا نیست همان طور به آمریکا نیز می فهمانیم که کشور ما را (پانامه) فکر نکند.

۲ جنوری ۱۹۹۰

وزارت دعوت و ارشاد حکومت موقت برای اولین بار نمایشگاه جهادی را در نشترهال پشاور دایر کرد، که در آن قهرمانی های مجاهدین و جنایات ده ساله روسها و مزدوران آنها به نمایش گذاشته شد، این نمایشگاه به تاریخ ۱۸ جنوری شروع شده بود و مدت دو هفته دوام کرد.

۲۸ جنوری ۱۹۹۰

قاضی نجی الله وزیر عدلیه و لوی حارنوال حکومت موقت گفت: بنا به مسئولیت ایمانی و رسالت اسلامی و بخاطر سرنوشت انقلاب اسلامی انحلال حکومت موقت را اعلان میدارم، وی کارهای این حکومت را ناقص و ناکام تلقی کرد.

۲۶ فبروری ۱۹۹۰

عده ای از جنرالان رژیم کابل به رهبری وزیر دفاع شهناز تنی جهت سرنگونی رژیم داکتر نجیب متوسل به قیام شدند، که بالاخره ناکام گردیدند. از جمله رهبران مجاهدین حکمتیار ازین قیام پشتیبانی شدید کرد.

۶ مارچ ۱۹۹۰

طی حمله دلیرانه مجاهدین ولسوالی پشتون زرغون هرات در حدود پنجاه نفر افسر بلند رتبه نظامی و ملکی با چندین ملیشه که میخواستند به رژیم بپیوندند به قتل رسیدند. در جمله کشته شدگان جلال رزمنده معین وزارت امنیت نیز شامل است.

۶ اپریل ۱۹۹۰

عده ای از شاگردان مهاجر مقیم پشاور در مقابل هتل انترکانتی نتتال برضد مهمانان که از غرب آمده اند (کابینه اسبق ظاهرخان) مظاهره نموده و بر علیه آنها شعار دادند، گفته شده که این مظاهره از طرف حزب اسلامی سازماندهی شده بود.

۲۵ جون ۱۹۹۰

حوادث تاریخی افغانستان / ۲

داکتر نجیب رئیس اداره کابل بعد از سپری نمودن یکماه در روسیه بتاريخ ۲۵ اگست دوباره به کابل برگشت، علت مسافرت وی را رادیو کابل مریضی، رادیو ماسکو استراحت وانمود نمودند، در حالی که بعضی ها علت های دیگری را نیز ابراز داشته اند.

۲۵ اگست ۱۹۹۰

داکتر نجیب بتاريخ ۲۹ اگست به هند رفت این اولین سفر وی بخارج کشور بعد از برگشت از روسیه می باشد، گفته می شود آنها در باره مسائل افغانستان و نیز تغییرات جدید در حکومت پاکستان با مقامات هندی مذاکره خواهند کرد. قابل یاد آوری است که بتاريخ ۶ اگست غلام اسحق طبق ماده ۵۸ قانون اساسی آن کشور حکومت بی نظیر بوتو را منحل و حکومت مؤقت را بریاست غلام مصطفی جتوئی اعلام داشته بود.

۲۹ اگست ۱۹۹۰

داکترنجیب جهت اشتراك در کنفرانس کشور های عقب مانده وارد فرانسه شد، مقام ریاست جمهوری در غیاب وی به عبدالرحیم هاتف سپرده شده است.

۲ ستمبر ۱۹۹۰

روز سوم ستمبر جلسه مهمی بخاطر بر اندازی رژیم کابل و اتحاد مجاهدین صورت گرفت، درین جلسه حکمتیار، ربانی، سیاف، خالص و محمدی اشتراك ورزیده بودند، مجددی و گیلانی درین اجتماع اشتراك نورزیده بودند، امکان تغییرات مهم در حکومت مجاهدین برده می شود.

۴ ستمبر ۱۹۹۰

گردهمائی بزرگی از طرف حزب اسلامی در مسجد جامع نصرت میبه متعقد شد درین اجتماع حکمتیار سخنرانی نموده و بر اعمال بعضی از اشخاص حزب انتقاداتی نمود، وی از اعضای حزب خود خواست تا از تخریب و بدگونی احزاب دیگر اجتناب ورزند.

۸ ستمبر ۱۹۹۰

پنج رهبر جهادی حکمتیار، ربانی، سیاف، خالص و م. عمدی روانه سعودی گردیدند گفته شده که آنان بخاطر زدودن اختلافات و نیز کیفیت اسقاط رژیم کابل با هم به توافق رسیده و اینک بخاطر امضای آن به سعودی رفتند. قابل یاد دهانی است که بعد از حمله دوم اگست صدام حسین بر کویت و اشغال آن کشور بتاریخ ۸ اگست قوتهای آمریکائی و دول غربی وارد سعودی و خلیج شده اند تا از کویت دفاع کنند، بناء در همچو شرایط رفتن رهبران جهادی به سعودی از اهمیت سیاسی بر خوردار است.

۱۰ ستمبر ۱۹۹۰

بوریس یلتسن رئیس فدراسیون روسیه از مجددی بعنوان رئیس جمهور دعوت بعمل آورد تا به ماسکو برود. مجددی نیز این دعوت را پذیرفته است، ولی تا اکنون وقت آن تعیین نشده است. مجددی این دعوت را پیروزی مجاهدین خواند، و گفت ما در آینده نیز خواهان روابط نیک با روسها هستیم.

۱۱ ستمبر ۱۹۹۰

رهبران جهادی که به سعودی رفته بودند بتاریخ ۱۴ ستمبر دوباره به پشاور برگشتند. مولوی خالص در مورد حکومت مؤقت گفت: آن حکومت بعد از اخذ رأی، علماء، قوماندانان و اهل خبره تشکیل شده هیچ کس حق انحلال آنرا ندارد مگر اینکه دوباره شورای مذکور تشکیل گردد. وی مخالفت شدید خود را در مورد مشارکت حکمتیار درین حکومت ابراز داشت و گفت: او این حکومت را در جریده

خود بنام حکومت منحل و نماینده آمریکا معرفی نموده بود.

۱۸ ستمبر ۱۹۹۰

در اثر بر خورد بین دو قبیله در منطقه جاجی عده زیادی کشته شدند. جنگ وقتی در گرفت که قبیله جاجی بخاطر انتقام دوباره حمله نمودند و قریه مقابل را آتش زده و بیش از نوازده نفر مرد، زن و طفل را کشتند، که عده ای زخمی نیز شدند. اختلافات بین این قبائل از مدت‌های پیش وجود دارد.

۲۵ ستمبر ۱۹۹۰

مولانا عبدالسلام حقانی عضو ریاست احتساب حکومت عبوری مجاهدین که مربوط تنظیم اتحاد است گفت: در انتخابات زن اشتراک ورزیده نمی تواند او این کار را خلاف شرع دانست.

۲۵ ستمبر ۱۹۹۰

حکمتیار به اردوی کابل اعلان داشت تا یکی ازین دو راه را اختیار

نماید:

۱- در وقت حمله مجاهدین به کابل با ایشان همکاری نمایند.

۲- و یا اینکه خود رژیم را بسقوط دهند و ی یکبار دیگر کسانی را که از دولت بریده با مجاهدین بپیوندند مورد عفو قرار داد و از مجاهدین خواست تا با همجو اشخاص همکاری نمایند.

۲۶ ستمبر ۱۹۹۰

رهبران مجاهدین در حال مذاکرات اند، منظمات افغان مقیم تهران نیز دفاتر خود را به پشاور انتقال داده اند. طی این اجتماعات از اهالی کابل خواسته شده تا منازل خود را ترک گویند.

۲۹ ستمبر ۱۹۹۰

مجددی بعد از سپری نمودن سه هفته در داخل افغانستان بتاريخ ۷ ستمبر

دوباره به پشاور رسیده وی با مسعود نیز ملاقاتهای داشته بود. مجددی در مورد کوشش های اخیر در باره اتحاد مجاهدین گفت: این کوشش ها بجائی نخواهد رسید. وی افزود تا وقتی با حکمتیار نخواهد دید که از اعمال سابقه خود اظهار ندامت و طلب عفو کند. مجددی در مورد حمله به کابل گفت خداوند آنان را کامیاب نماید. وی افزود هر عمل که از طرف حکمتیار صورت گیرد نه برای وی و نه برای مردم افغانستان قابل قبول است.

۱۲ اکتوبر ۱۹۹۰

احمد شاه مسعود پس از ده سال نبرد برای اولین بار بنا به دعوت رئیس جمهور پاکستان وارد این کشور گردید. اکنون در اسلام آباد بسر می برد. مسعود چندی قبل بخاطر اشتراك در شورای قوماندانان وارد مرزبین پاکستان و افغانستان گردیده بود.

۱۵ اکتوبر ۱۹۹۰

وزارت حج و اوقاف حکومت عبوری مجاهدین روز پنجشنبه ۱۸ اکتوبر فتوای را صادر نمود که در آن گفته شده: مجددی رهبر افغانها بوده و اطاعت وی بر همه واجب است، تعیین وی طبق موازین اسلامی صورت گرفته، و هرکسی با وی مخالفت کند مستحق جزاء شمرده می شود و هر فیصله که بدون مشوره و اجازه وی صورت گیرد مردود و غیر شرعی است.

۱۸ اکتوبر ۱۹۹۰

رهبران جهاد به شمول خالص، مجددی و گیلانی امروز در منزل حکمتیار واقع تاون پشاور طعام ظهر را صرف نمودند، بعد از کناره گیری حکمتیار از حکومت مؤقت این اولین اجلاس همه رهبران است.

۲۱ اکتوبر ۱۹۹۰

حوادث تاریخی افغانستان / ۶

جریده شهادت بتاریخ ۳۰ اکتوبر ۱۹۹۰ معاهده حزب، و جمعیت را که مشتمل بر ۱۷ بند بود به نشر رساند، در معاهده آمده که در مناطق هر دو تنظیم انتخابات صورت گرفته و هر تنظیمی که اکثریت را بدست آورد مسئول منطقه شمرده شود. در اخیر معاهده امضای رهبران هر دو تنظیم نیز موجود بود.

۳۰ اکتوبر ۱۹۹۰

داکتر نجیب رئیس اداره کابل امروز وارد سویس شد، وی در کنفرانس که بخاطر حل مسئله افغانستان تشکیل میگردد شرکت میکند.

۱۹ نومبر ۱۹۹۰

روز دوشنبه ساعت ۶ صبح عملیات مجاهدین بالای کابل و چند شهر دیگر شروع شد. حکمتیار بعد از دعاء اولین فیر میزائل را نمود. حکمتیار فرق این عملیات را با قبل درین دانست که این مرتبه در یک وقت و در چند شهر کشور بصورت منظم شروع شده است.

۲۰ نومبر ۱۹۹۰

طیاره حامل نجیب در بازگشت از سویس توقفی در شهر مشهد ایران نیز داشته است گفته می شود که وی با مقامات ایرانی و بعضی گروههای شیعه افغان مقیم آن کشور دیده است. مطابق اخبار پیر گیلانی نیز در سویس مدت ۴۰ دقیقه با نجیب ملاقات داشته است.

۲۵ نومبر ۱۹۹۰

صدرالدین آقا خان مسئول کمک های سازمان ملل برای باز سازی افغانستان بعد از تقریباً دو نیم سال وظیفه مستعفی شد.

۷ دسمبر ۱۹۹۰

در یکی از جراید پاکستان «نوی وقت» آمده است که برای اولین بار ملاقات بین بعضی از اعضای ح.د.خ. و حزب اسلامی در بغداد قبل از خروج روسها صورت گرفته است.

۱۵ دسمبر ۱۹۹۰

قطب الدین هلال رئیس سیاسی حزب اسلامی در يك کنفرانس مطبوعاتی شایعات اخیر نجیب مبنی بر دیدار هیئت شان با حزب اسلامی را رد نمود. وی گفت نجیب از مدتها میخواید با ما صحبت نماید وی اشاره به يك سیاستدان پاکستانی، یاسر عرفات و - نمود که نجیب آنها را بدین منظور نزد شان فرستاده بود وی گفت جواب ما فقط تسلیمی بدون قید و شرط نجیب به مجاهدین بوده است و بس.

۱۷ دسمبر ۱۹۹۰

سال ۱۹۹۱ م

مجددی اظهار داشته است که امریکا از دادن کمک به حکومت مجاهدین شانه خالی میکند. وی از این عمل امریکا شدیداً انتقاد کرد.

۲۲ جنوری ۱۹۹۱

به تعداد سه صد تن افغان بخاطر مشارکت در جنگ خلیج به سعودی فرستاده شدند. این تصمیم به موافقه همه رهبران جهادی گرفته نه شده است. سفیر عراق در اسلام آباد گفت: اکثر رهبران مجاهدین در وقت ملاقات با وی وعده هر گونه همکاری با کشورش را داده بودند.

۸ فروری ۱۹۹۱

سیاف فرستادن مجاهدین به جنگ خلیج را قوماندانده مستقیم امریکا خواند و گفت: این جنگ بخاطر آزادی کویت نبوده بلکه يك توطئه شیطانی بر علیه اسلام است.

در ابتداء شش تنظیم مجاهدین بخاطر دفاع از حرمین حاضر شدند مجاهدین خود را به آنجا بفرستند ولی بعد از تجاوز امریکا سیاست رهبران تغییر خورد.

۹ فروری ۱۹۹۱

حکمتیار بر عملکرد عده ای از رهبرانی که به سعودی مجاهدین فرستاده اند انتقاد شدید نمود وی گفت: اگر واقعاً اینان جرئت این کار را دارند به کابل رفته ابتداء آن را آزاد نمایند و سپس وارد سعودی گردند.

او این عمل را فرمانبرداری امریکا خواند، که اکنون بنام آزادی کویت مصروف قتل و کشتار بیرحمانه مسلمانان مظلوم عراق است.

۱۰ فروری ۱۹۹۱

سید محمد علی جاوید سخنگوی حرکت اسلامی فرستادن مجاهدین به سعودی را تقبیح نموده و آنرا عمل بدون فایده خواند.

۱۰ فروردی ۱۹۹۱

امروز در پشاور محصلین افغان دست به تظاهرات زدند، آنان خواستار خروج عراق از کویت و خواستار توقف بمبارمان قوای متحدین بر عراق شدند.

مظاهره کنندگان شعار میدادند که مجاهدین افغان نباید در جنگ خلیج اشتراک ورزند. در اخیر قطعنامه از طرف آنها قرائت شد که در آن از کشور اسلامی عراق حمایت خویش را اعلان نمودند.

۱۹ فروردی ۱۹۹۱

بنابه يك خبر که در جریده هندی بنام «انديا ابراد» نشر گردیده آمده است که روسها حاضر شده اند تا نجیب را از کرسی اقتدار دور سازند، در صورتی که حزب وطن حق اشتراک در انتخابات را داشته باشد. يك وفد روسی به پاکستان رفته تا با مقامات مجاهدین درین مورد مذاکره نماید.

۲۲ فروردی ۱۹۹۱

شورای قوماندانان جهادی که به تاریخ بیست و نهم دلو در جنوب غرب کشور شروع شده بود بتاریخ ۵ حوت خاتمه یافت. بعضی از قوماندانان این اجتماع را تنظیم هشتم خواندند.

۲۷ فروردی ۱۹۹۱

قرار اطلاعات رسیده از ایران حزب وحدت اسلامی به عنوان اعتراض بر حکومت ایران دفاتر خود در آن کشور را مسدود ساخت. حزب وحدت بنا بر عملکرد ظالمانه بعضی از مقامات ایرانی در مقابل مهاجرین افغان به این عمل اقدام ورزید.

۳ مارچ ۱۹۹۱

حوادث تاریخی افغانستان / ۱۰

در جنگ خلیج سه نفر افغان کشته شدند، بنابه قول يك داکتر به افغانها چنین گفته شده بود که از جنگ دور نگهداشته خواهند شد ولی بمجرد رسیدن به سعودی به صف اول جنگ فرستاده شدند.

۵ مارچ ۱۹۹۱

مجددی و محمدی پیام تبریکی خویش را به امیر کویت بخاطر آزادی آن کشور از جنگال عراق فرستادند.

۹ مارچ ۱۹۹۱

بتاریخ نهم مارچ کنفرانس بین المللی برای حل قضیه افغانستان در هوتل انتر کانتی نتتال پشاور از طرف اداره نویسندگان افغانستان آزاد دائر شده بود، که در آن رجال سیاسی کشور های مختلف مقالات خود را برای یافتن راه حل سیاسی قضیه افغانستان ابراز داشتند. این کنفرانس بتاریخ یازدهم مارچ خاتمه یافت. بی نظیر بوتو نیز درین کنفرانس اشترک ورزیده بود وی گفت: با وجود همکاری مهاجرین حکومت مؤقت مجاهدین در بدست آوردن مقاصد خویش ناکام گردید وی علت را در اختلافات باهمی گروهها خواند. بی نظیر طرح نجیب برای حل قضیه افغانستان را فریب محض دانسته و هدف آن را باقی ماندن نجیب بر کرسی اقتدار دانست.

۱۲ مارچ ۱۹۹۱

شام روز پنجشنبه بمبئی قریب منزل ربانی در پشاور منفجر شد که منجر بقتل يك نفر بهره دار گردید. بخود ربانی آسیبی نرسیده است.

۲۲ مارچ ۱۹۹۱

هاکتر نجیب رئیس اداره کابل خواهان بهبود روابط اقتصادی با پاکستان شد، وی گفت: در آن صورت به پاکستان اجازه داده خواهد شد که از طریق افغانستان با آسیای مرکزی روابط برقرار سازد. نجیب خواهان روابط نیک با پاکستان، ایران، ترکیه و چین گردیده و گفته است که باید اجلاسی در کابل یا اسلام آباد و یا جای دیگری بین افغانستان و پاکستان بخاطر بهبود روابط سیاسی دولتین دائر گردد.

۲۲ مارچ ۱۹۹۱

عملیات متحدانه مجاهدین که بتاريخ بیست و سوم حوت ۱۳۶۹ بر مراکز رژیم در ولسوالی خوست شروع شده بود به شدت جریان دارد مجاهدین ولسوالی یعقوبی، علاقه داری باک و - راه متصرف شده اند. عملیات به شدت جریان دارد، هزاران نفر از اهالی مجبور به ترک خانه های شان گردیده اند.

۲۴ مارچ ۱۹۹۱

صدر اعظم رژیم کابل فضل حق خالقیار گفت: ماخواهان بهبود روابط با حکومت پاکستان هستیم، وی این سخنان را در مجلس سناء کابل بیان داشت.

۲۵ مارچ ۱۹۹۱

رئیر خارجه رژیم کابل عبدالوکیل طی نامه ای از سر منشی مؤسسه ملل متحد خواست تا در حل قضیه افغانستان همکاری نماید. وی افزوده که قوای پاکستانی در حمله بر شهر خوست با مجاهدین یکجا اشتراک ورزیده و قوای مذکور در حمل و نقل گروهای مجاهدین مساعدت میکنند.

۳۰ مارچ ۱۹۹۱

بعد از دو هفته نبرد شهر خوست بتاريخ ۳۱ مارچ بدست مجاهدین افتاد.

شورای جهادی بخاطر جلوگیری از غارت منع عبور و مرور را صادر نموده. مجددي از صليب سرخ خواست تا مجروحين نبرد خوست را تداوی نماید. طی هژده روز جنگ حدود دو هزار عسکر و صاحب منصب رژیم اسیر شده اند.

۱ اپریل ۱۹۹۱

داکتر نجیب رئیس رژیم کابل با هدای گرفته و ارزان از طریق رادیو کابل اعتراف نمود که ارتباط شهر خوست با کابل قطع شده است. وی اردوی پاکستان را همراه با افراطیون مسبب این کار دانسته. و بخاطر کشته شدگان جنگ روز سه شنبه سیزدهم حمل ۱۳۷۰ را روز ماتم ملی اعلان کرد.

۱ اپریل ۱۹۹۱

آقای جمشید مارکر سفیر پاکستان در مؤسسه ملل متحد در نامه ای که به سرمنشی آن مؤسسه فرستاده از وی خواسته است تا مانع بمباردمان و ضربات سکاډ رژیم کابل بر اهالی خوست گردد، زیرا این کار باعث قتل عده ای کثیری از مردم بیگناه گردیده است.

۲ اپریل ۱۹۹۱

داکتر نجیب طی نامه های از رئیس جمهور ایران رفسنجانی و رئیس جمهور ترکیه تورکوت اوزال خواست تا بهر وسیله ممکن با حکومت پاکستان در تماس شوند و مانع مداخله آن کشور در امور داخلی افغانستان گردند.

۳ اپریل ۱۹۹۱

در شهر کراکوف پولیند کنفرانسی بخاطر کلتور و فرهنگ افغانستان از طرف اکادمی ساینس آن کشور دایر گردید، درین کنفرانس در باره تغییرات وارده بر کلتور افغانی در زمان جنگ و - بحث صورت گرفت. نجیب به رؤسای کشور های اردن، الجزائر، شام، فلسطین، مصر، یمن، لیبیا، سوریه پیام های جداگانه فرستاده

و از آنان خواسته تا از نفوذ خویش استفاده نموده مانع تجاوز بر حریم افغانستان از طریق کشور های همسایه خصوصاً پاکستان گردند.

۵ اپریل ۱۹۹۱

داکتر نجیب در سلسله نامه ها این بار عنوانی سران کشور های هند، نیپال، سریلانکا و فلپین نامه های جداگانه فرستاده و از آنها نیز خواستار کمک در قطع مداخلات خارجی در امور افغانستان گردیده است.

۶ اپریل ۱۹۹۱

شهریار خان سکرتر وزارت خارجه پاکستان گفت: می خواهد ابتکار جدیدی را بخاطر یافتن راه حل سیاسی قضیه افغانستان براه اندازد، که در آن کشور های چین، پاکستان، ایران، سعودی، روسیه و امریکا نماینده خواهند داشت.

۹ اپریل ۱۹۹۱

طبق يك احصائيه تعداد مهاجرين راجستر شده در پاکستان به ۲۳ لک و غير راجستر شده به هفت و نیم لک رسیده است در سرحد مهاجرين راجستر شده ۲۲.۳۹.۳۲ در بلوچستان ۸.۴۱.۱۷۸ در پنجاب ۱.۷۳.۵۲۱ در سند ۲۰.۰۶۷ می باشند. البته مهاجرين غير راجستر شده بتعداد چهار لک در قبائل سرحد، يك لک در بلوچستان ده لک در پنجاب، هشت هزار در آزاد کشمير، چهار هزار در اسلام آباد و اضافه از هفتاد هزار در سند زندگی دارند.

۹ اپریل ۱۹۹۱

بين سيوان نماينده خاص مؤسسه ملل بخاطر یافتن راه حل قضيه افغانستان مذاکرات خود با نجیب و رهبران مجاهدین را شروع نمود. وی قبل از رفتن به کابل با سکرتر وزارت خارجه پاکستان نیز ملاقات نمود

۱۱ اپریل ۱۹۹۱

حوادث تاریخی افغانستان / ۱۴

حکومت روسیه ابراز داشت که باید قضیه افغانستان در طول همین سال حل گردد.

۱۳ اپریل ۱۹۹۱

امروز مصادف به اول عید فطر بود مهاجرین افغان برای بار بیست و هشتم نماز عید را دور از وطن خواندند. آنان برای محور رژیم و قیام حکومت دلخواه دعا نمودند.

۱۶ اپریل ۱۹۹۱

بنابه گزارشات رسیده بین عده ای از مامورین بلند رتبه کابل بریاست جنرال فاروق یعقوبی و مامورین پاکستانی بریاست جنرال حمید گل ملاقاتی در یکی از هتل های سویس صورت گرفته است در جریان گفتگو در باره اسرای جنگ خوست نیز مذاکره بعمل آمده است.

۲۰ اپریل ۱۹۹۱

در اثر اصابت راکت سکا در رژیم کابل در اسد آباد کتر بتعداد سه صد نفر کشته و بیش از ششصدتن دیگر مجروح شدند. این راکت در یکی از نخایر مجاهدین اصابت نموده بود.

۲۱ اپریل ۱۹۹۱

حکومت پاکستان احتجاج خود را بعد از کشتار عده ای زیاد مردم بی گناه در کتر به ملل متحد تقدیم نموده و در آن گفته شده که شفاخانه های پاکستان مملو از زخمی ها گردیده است.

۲۳ اپریل ۱۹۹۱

پولیس هند اسدالله سروری را بخاطر نداشتن پاسپورت قانونی باز داشت نمودند. جزای این جرم در هند پنج سال حبس است. سروری از پولیس هند شکایت نمود که با وی وضع خوب نکرده اند. سروری در اوایل کودتای ثور رئیس اداره اکساء بود و هزاران هموطن بی گناه ما را بقتل رسانیده است.

۲۳ اپریل ۱۹۹۱

حکمتیار سوگند یاد نمود که انتقام مردم کتر را از رژیم کابل خواهد گرفت، وی این عمل نجیب را یک جنایت بزرگ خواند. او آن عده از مؤسسات را که مشوق برگشت مهاجرین به کشور اند شریک جرم با نجیب دانست.

حکومت مجاهدین از مؤسسه ملل تقاضا نمود تا نجیب را ازین اعمال باز دارد، همچنان از مؤسسات خیریه تقاضای کمک به اهالی کتر را نمود.

۲۳ اپریل ۱۹۹۱

ربانی عمل ظالمانه رژیم کابل در ولایت کتر را تقبیح نموده گفت: این عمل به اثبات می رساند که اکنون هیچ منطقه ای پر امن در داخل افغانستان وجود ندارد. سیاف نیز از مؤسسه ملل خواست تا بر روسیه فشار وارد کند که کمک های سیاسی و نظامی خویش برای رژیم کابل را قطع نماید تا مردم خود سر نوشت شانرا تعیین نمایند.

۲۴ اپریل ۱۹۹۱

شورای جهادی ولایت پکتیا هرگونه معامله در مورد اسرای جنگ خوست را بدون مشارکت مجاهدین رد نمود، آنان گفته اند که اسیران نزد مجاهدین حیثیت مهمان را دارند و کميته صليب سرخ میتواند از آنان دیدن نماید.

۲۷ اپریل ۱۹۹۱

در سیزدهمین سال روز کودتای ثور یکبار دیگر مجاهدین افغان اعلان نمودند که تا سقوط کامل رژیم دست نشانده کابل از مبارزه مسلحانه دست بردارنه شوند. آنان اظهار داشتند که کمونستها حق تعیین سر نوشت مردم افغانستان را ندارند.

۲۸ اپریل ۱۹۹۱

سفیر روسیه در اسلام آباد گفت: باید قضیه افغانستان از راه مذاکره حل و فصل گردد. وی افزود: امریکا، پاکستان، و سعودی، کمک های خود را بخاطر نوام جنگ بمجاهدین می فرستند و تا وقتی که مداخلات در امور داخلی افغانستان جریان داشته باشد، روسیه به کمک های خویش برای رژیم کابل ادامه خواهد داد.

۳۰ اپریل ۱۹۹۱

مولوی خالص طی کنفرانس مطبوعاتی در پشاور از مقامش (وزارت داخله) مستعفی گردید و علت آن را دسایس بین المللی، ارتباط بعضی از رهبران با حکومت کابل، عضویت کمونستها در حکومت عبوری، سقوط حکومت بدامن روسیه، ایران، و عدم رهبری درست خواند. وی افزود در شرائط فعلی ضرورت به این نیست که وی وزیر داخله باشد چون اوامر و توصیه هایش در داخل مورد اجرا قرار نمیگیرد.

۵ می ۱۹۹۱

سرمنشی مؤسسه ملل متحد يك طرح پنج ماده ای را برای حل قضیه افغانستان پیش کش نموده است. در طرح مذکور آتش بس، برگزاری انتخابات، توقف ارسال اسلحه به جانبین قضیه بقاء نجیب بر قدرت تا برگزاری انتخابات و باز سازی افغانستان شامل می باشد.

۲۲ می ۱۹۹۱

حکومت کابل و حکومت پاکستان طرح پنج فقره ای مؤسسه ملل در رابطه به حل قضیه افغانستان را ستوده اند. اکثر رهبران مجاهدین این طرح را رد نموده و گفته اند تا وقتی نجیب بر کرسی اقتدار باشد چنین طرحها دردی را دوا نمی کند.
۲۳ می ۱۹۹۱

ریاض احمد خان عضو بلند پایه وزارت خارجه پاکستان بخاطر یافتن راه حل برای قضیه افغانستان امروز وارد ماسکو گردید، این دومین سفر عضو بلند پایه وزارت خارجه پاکستان در جریان همین ماه بخارج می باشد. چنانچه چند روز قبل احمد ذکی بخاطر همین موضوع وارد ایران و سعودی گردیده بود.
۲۶ می ۱۹۹۱

تنظیم نجات ملی طرح پنج فقره ای مؤسسه ملل رایگانه راه حل قضیه افغانستان خواند و افزود در مراحل کنونی یگانه راه برای حل همانا نشستن روی میز مذاکره است و بس.
۲۷ می ۱۹۹۱

داکتر نجیب رئیس رژیم کابل در مصاحبه با رادیوی بی بی سی گفت: حاضر نیست قبل از اجرای انتخابات از کار کناره گیری کند، وی طرح جدید مؤسسه ملل متحد را ستوده و آنرا با موقف حکومت خود یکسان خواند.
نجیب افزود که بر کنار ساختن افراد و شخصیتها مربوط مردم افغانستان است، نجیب موقف حکومت ایران در قبال قضیه افغانستان را مثبت تلقی کرد.
۳۰ می ۱۹۹۱

حکمتیار طی کنفرانس مطبوعاتی طرح جدید مؤسسه ملل را یکطرفه و خلاف مصالح ملت افغان و جهاد دانست. وی افزود بنظر میرسد که اردوی افغانستان علیه

حوادث تاریخی افغانستان / ۱۸

رژیم کابل دست به قیام زند این کار به نفع جهاد خواهد بود.
حکمتیار یگانه راه حل را در سقوط رژیم نجیب دانسته افزود که نجیب باید از قدرت دست بردارد وی گفت ما در مورد موقف حکومت ایران ملاحظاتی داریم و گمان می رود که ایران خواهان تشکیل حکومت ائتلافی با نجیب باشد.

۲ جون ۱۹۹۱

يك روز قبل یکی از مناطق بخارا که زیر سلطه روس است مورد بمباردمان هوایی قرار گرفت که باعث قتل چهار نفر گردید. يك شب بعد رژیم کابل مسئولیت این کار را متقبل شده و نجیب از همتای خود قهار محکومف و گریباچف معذرت خواست و گفت: کابل حاضر است که تاوان این خساره را به حکومت روسیه بپردازد؟! این در حالی است که روسها همه کشور ما را خراب واز میان برده اند.

۵ جون ۱۹۹۱

چند نفر از وابستگان ظاهر شاه به شمول محمود غازی وارد پاکستان گردیدند، شخص مذکور بعد از ده سال ویزای پاکستان را حاصل نمود. ظاهر خان نیز با طرح ملل موافق بوده و مخالف بقای نجیب بر اریکه قدرت است.

۹ جون ۱۹۹۱

محمد عبدالحمید موسی وزیر داخله مصر گفت: متهمین قضایای سیاسی در مصر اکنون با مجاهدین افغان یکجا شده اند. وی به سازمان (جهاد) اشاره نمود و گفت اکثر اعضای آن در افغانستان اند و در آنجا تریننگ شده و بخاطر عملیات به مصر بر میگردند.

۱۱ جون ۱۹۹۱

رحمت الله مرتضوی با شش رهبر شیعه افغان مقیم ایران وارد پاکستان گردیدند، هدف این زیارت بحث روی حل موضوع افغانستان است. قبل از وی چهار رهبر جهادی به تهران رفته بودند. این اولین بار است که همه منظمات جهادی بشمول شیعه و سنی و- یکجا روی حل قضیه افغانستان صحبت می کنند.

مولوی خالص درین اجتماع شرکت نورزیده و علت آن را مخالفت خویش با گروه‌های وهابی و شیعه دانسته است.

از طرف دیگر رژیم کابل اعلان نموده که با بعضی مهاجرین افغان مقیم اروپا مذاکره نموده، که از جمله داکتر یوسف صدراعظم سابق افغانستان می باشد رژیم کابل با جلب و جذب این اشخاص می‌خواهد برای خود مشروعیتی بدست آرد.

۱۶ جون ۱۹۹۱

سیاف طی نامه ای از مقامات حکومت پاکستان خواسته تا طرح ملل را نپذیرند، و اگر قادر به این کار نیستند حد اقل اجازه ندهند که از خاک شان چنین طرحی مورد اجراء قرار گیرد.

۱۸ جون ۱۹۹۱

بیرک کارمل بعد از پنج سال دوره توقیف در روسیه دوباره به کابل برگشته است. وی در سال ۱۹۸۶ ذریعه روسها از قدرت معزول و بجایش داکتر نجیب نصب آن مقام گردید. کارمل سوار بر تانکهای روسی وارد کابل گردیده بود.

۲۰ جون ۱۹۹۱

احمد شاه مسعود گفت: مجاهدین نو باره شهر خواجه غار را بدست آوردند، این منطقه چندی قبل بدست مجاهدین افتاده بود ولی شدت بمباردمان مجاهدین را مجبور به عقب نشینی ساخته بود که اینک برای بار دوم آن شهر فتح شد.

۲۱ جون ۱۹۹۱

حوادث تاریخی افغانستان / ۲۰

فاروق اعظم وزیر تعلیم و تربیه حکومت عبوری و معاون تنظیم محاذ ملی از هر دو سمت خرد استعفا داد. وی که معاون کمیته انتخابات نیز بود گفت: مجددی و پیر گیلانی هر دو در زمینه برگزاری انتخابات موانع ایجاد نمودند که بدین کار خویش همه پولهای مصرف شده درین راه را به هدر دادند. وی پیر گیلانی را متهم به روابط نزدیک با نجیب نمود. داکتر فاروق اعظم استعفای خود را در یک کنفرانس مطبوعاتی در مقر وزارت تعلیم و تربیه اعلان نمود.

۲ جون ۱۹۹۱

آقای کلاوس جاکوبی وزیر دولت در امور خارجه سوئیس که بروز اول جولای بکابل رفته بود با رهبران مجاهدین نیز ملاقات نموده گفت: رهبران مجاهدین هرگونه مذاکره با نجیب را رد می نمایند. وی افزود یگانه چیزی که با آن همه رهبران نظر متفق دارند شرکت نکردن نجیب در حکومت آینده است.

۶ جون ۱۹۹۱

مؤسسه عفو بین المللی از رژیم کابل خواست تا لیست کسانی را که در طول انقلاب زندانی و یا از بین برده اند ترتیب داده و به این مؤسسه بفرستند.

۹ جون ۱۹۹۱

معاون حزب وطن (خلق) فرید مزدک گفته است که چندین بار با مجاهدین و یا نمایندگان شان در کابل ملاقات نموده است. هفته قبل همه رهبران مجاهدین بقاء رژیم کابل را رد نمودند.

۱۰ جون ۱۹۹۱

مؤسسه عفو بین المللی در گزارش ۱۴ صفحه ای سالانه خود بعضی کشورها را متهم به نقض حقوق بشر نمود.

در گزارش از رژیم کابل نیز انتقاد صورت گرفته و گفته شده که رژیم بعد از کودتای تنی عده کثیری را زندانی ساخته است.

۱۰ جولای ۱۹۹۱

محمد یونس قانونی نماینده شورای نظارتی کنفرانس مطبوعاتی گفت مجاهدین طی حمله خان آباد را متصرف شدند که ۲۲۰ نفر دشمن کشته و ۲۵ تانک تخریب گردیده است. از مجاهدین ۳۰ نفر شهید شده اند.

۲۳ جولای ۱۹۹۱

سه تن از رهبران مجاهدین حکمتیار، ربانی و سیاف طی اعلامیه ای ابراز داشته اند که تا پیروزی کامل بجهد خویش ادامه میدهند. آنها گفته اند دشمنان بخاطر ناکامی جهاد دست به توطئه های جدیدی زده اند، پیروزی های مجاهدین در خوست، تخار، و کندز دشمنان را وارخطاء ساخته است، ولی مجاهدین همه این دسایس را خنثی می سازند و تا سرحد پیروزی دست از مبارزه مسلحانه نمی بردارند، آنان طرح تجویز حکومت مخلوط را مردود و حق تعیین حکومت را مربوط مجاهدین دانستند.

۱۳ جولای ۱۹۹۱

ببرک کارمل که یکماه قبل به کابل فرستاده شده بود در اولین مصاحبه خویش با رادیو بی بی سی گفت: که او مخالف مداخله قوای روسی در افغانستان بود و اکنون بدعوت رژیم بکابل آمده است. ببرک گفت در نوران ریاست خود چندین بار استعفای خود را به کابینه پیش نموده بود ولی اعضای حزب آن را پذیرفته بودند. ببرک طرح اخیر مؤسسه ملل را یگانه راه حل قضیه افغانستان خواند.

۱۶ جولای ۱۹۹۱

مؤسسه صلیب سرخ همکاران خود را از افغانستان خارج ساخته و اعلان نمود که امنیت آنان در خطر بود. اخیراً دو نفر این مؤسسه در پکتیا از بین رفته بودند. قابل یاد آوری است که این مؤسسه بعد از تسلیمی عده ای از اسرای جنگ خوست به رژیم کابل متهم به همکاری با رژیم کابل گردیده بود.

۱۹ جولای ۱۹۹۱

حوادث تاریخی افغانستان / ۲۲

مؤسسه نجات بین المللی IRC کمک های خود برای افغانستان را بحال تعلیق در آورد، آنها طی مکتوبی اظهار داشته اند که نظر به سرقت و قتل بعضی از کارکنان شان در داخل افغانستان کمک های غذایی و طبی خود را تا بهتر شدن اوضاع به تعلیق در آورده اند.

۲۶ جولای ۱۹۹۱

بعد از جلسه دو روزه رهبران مجاهدین، در اسلام آباد به این نقطه توافق صورت گرفت که نجیب یک عنصر مزبور بوده رژیم وی دست نشانده و غیر قانونی است و باید عوض آن حکومت منتخب و اسلامی قائم گردد.
در باره طرح ملل گفته شده که این طرح کامل نیست البته بعض نکات مثبت در آن بملاحظه می رسد که آن هم ایجاب وقت و مطالعه بیشتری را می نماید.

۲۰ جولای ۱۹۹۱

هیئت روسی بریاست نیکولای کوزیروف به تاریخ ۱۱ اگست وارد پاکستان شده و به تاریخ ۱۲ اگست با هیئت مجاهدین بریاست محمدی دیدار نمود، نبی محمدی به هیئت گفت: افغانها خواستار روابط نیک با روسها اند، و از حکومت روسیه خواست تا از مساعدت رژیم کابل دست بردارند وی حکومت کابل را ادامه مداخله روسها دانست. از طرف ربانی برای این هیئت یک اسیر روسی تحفه داده شد که در عوض آن ۲۵ مجاهد محبوس رها میگردد.

۱۲ اگست ۱۹۹۱

رژیم کابل مدیر مسئول جریده آزادی غلام سخی غیرت را زندانی و جریده را مصادره نمود. این جریده هفته یکبار به نشر میرسید و اکثر مضامین آن انتقادی بود. رژیم این جریده را بیانگر افکار حکمتیار دانست.

۱۳ اگست ۱۹۹۱

مذاکراتی بین روسها و مجاهدین شورای نظار در منطقه اشکاشم صورت گرفته است که در آن از عدم تجاوز بر خاک یکدیگر، عدم پناه دادن فراریان روسی، و بلند کردن بیرق سفید در وقت مذاکره یادآوری شد، چنانچه موافقه شده که مجاهدین در خاک به اصطلاح روسیه دست به عملیات نزنند و روسها در مناطق تحت کنترل شورای نظار کاری نداشته باشند.

۱۲ اگست ۱۹۹۱

مجددی از بوریس یلتسن خواسته است تا مساعدت خویش به رژیم کابل را متوقف سازد، سال گذشته یلتسن خود خواستار توقف اسلحه بکابل شده بود. مقامات مجاهدین به این باور اند که تغییرات سریع در روسیه شاید بزودی به جنگ افغانستان پایان بخشد. شهریار خان کفیل وزارت خارجه پاکستان گفته است که اکنون تغییرات کلی در سیاست روسیه قبال مسئله افغانستان پدید خواهد شد. زیرا اکثر کسانی که در کودتای روسیه سهم داشتند از جمله کسانی بودند که در تجاوز بر خاک افغانستان رول عمده داشتند، که اکنون یا از بین رفته و یا خواهند رفت.

۲۶ جون ۱۹۹۱

سه تنظیم مجاهدین حزب، اتحاد اسلامی و حزب خالص علت عدم اشتراك خود در کنفرانس تهران را نپزیرفتن شرایط خویش از طرف دولت ایران قلمداد کردند. قرار است مذاکرات سه جانبه در تهران امروز شروع شود.

۲۷ اگست ۱۹۹۱

روز نامه کیهان چاپ تهران در یکی از شماره های اخیر خود نوشت: حکمتیاری سبب تشمت و پراکندگی افغانها بوده و خطر وی بیشتر از خطر روسهاست، و باید يك افغان شجاع این مایه بدبختی را از میان بردارد.

۲۸ اگست ۱۹۹۱

بعد از تحولات اخیر در ماسکو داکتر نجیب گفت: امیدوار است که روسها به فرستادن اسلحه و مساعدت خویش برای رژیم نوام بدهند، وی افزود تا اکنون چنین احساس نکرده که روسها در پی تقلیل و یا توقیف مساعدتهای خویش باشند.

۳۰ اگست ۱۹۹۱

کنفرانس تهران که در آن رهبران مجاهدین، مقیم ایران و پاکستان اشتراک ورزیده بودند طی صدور قطعنامه ای پایان یافت در قطعنامه ذکر شده که مجاهدین آمادگی دارند تا با روسها مستقیماً مذاکره نمایند، طرح ملل مثبت خوانده شده، و امید واری صورت گرفته که تحولات اخیر روسیه بنفع مجاهدین باشد و گفته شده که مجاهدین يك نامه به بوریس یلتسن بفرستند، هیئت مجاهدین به نیویارک رفته با منشی مؤسسه ملل ملاقات نماید و نیز يك هیئت مجاهدین بخاطر اشتراک در کنفرانس سران دول اسلامی به داکار برود. و کنفرانس سوم در اسلام آباد تشکیل گردد.

۳۰ اگست ۱۹۹۱

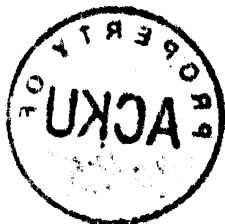
مولی جمیل الرحمن رهبر جماعة الدعوة الی القرآن و السنه که نام اصلی اش محمد حسین بود امروز از طرف یک نفر عربی بنام عبدالله الرومی که با وی روابط نزدیک داشت بقتل رسید، قاتل نیز توسط محافظین وی از پا در آمد.

۳۰ اگست ۱۹۹۱

دیپلوماتهای خارجی در کابل می گویند که بعد از تحولات اخیر روسیه تقریباً مساعدتهای روسیه برای رژیم متوقف گردیده و نرخ مواد سوخت و خوراکه نظر به گذشته دو چند بلند رفته است.

۱ ستمبر ۱۹۹۱

بعد از تحولات اخیر در روسیه برای اولین بار هیئت روسی وارد کابل شد و با مقامات رژیم ملاقات نمود، این هیئت وعده هرگونه مساعدت نظامی و اقتصادی به رژیم کابل را نمود.

۱۰ ستمبر ۱۹۹۱

سرمنشی مؤسسه ملل که اکنون در تهران بسر می برد از مجاهدین افغان خواست تا عملیات نظامی بر علیه رژیم را توقف دهند تا پروسه صلح وی مورد اجرا قرار گیرد، وی با بعضی از افغانهای مقیم تهران نیز ملاقات نمود.

۱۳ ستمبر ۱۹۹۱

سیاف و خالص طرح روسیه و امریکا مبنی بر توقف ارسال اسلحه به مجاهدین و رژیم کابل را یکجانبه خوانده و گفته اند که رژیم دارای ذخایر هنگفت اسلحه است که در آن صورت نزد مجاهدین چیزی نخواهد بود. حکمتیار ازین تصمیم استقبال نموده افزود همین دادن چهارماه فرصت خیانت به جهاد دانسته میشود درین کار باید به هیچ جناح چنین فرصت داده نمی شد.

۱۵ ستمبر ۱۹۹۱

داکتر نجیب در پیام رادیو تلویزیونی خویش از همه اطراف حتی ظاهرشاه خواست تا از تصمیم روس و امریکا در مورد برقراری صلح همکاری نمایند. او از قوماندانان داخل خواست تا در مناطق مربوطه خویش اوربند را مراعات نمایند تا تصمیم مذکور عملی شود. نجیب افزود باید از استعمال اسلحه ثقیل خود داری شود. وی وعده داد که حکومت آینده به کشورهای همجوار ضرری نخواهد رسانید.

۱۶ ستمبر ۱۹۹۱

مجاهدین افغان پیشنهاد آتش بس رژیم را رد نموده آن را فریب و بازی تبلیغاتی خواندند. وکیل وزیر خارجه رژیم کابل از مؤسسه ملل خواست که در ماه جنوری يك هیئتی را بخاطر عدم ورود اسلحه بداخل افغانستان تعیین نماید. تا برای هیچ طرفی اسلحه داده نه شود. وی افزود در غیر آن خوشبینی حل سیاسی از بین خواهد رفت.

۱۸ ستمبر ۱۹۹۱

داکتر نجیب طی اصدار فرمانی اعلان نمود که فرمان شماره پنج ۲۲ جوزای سال ۱۳۵۷ شورای انقلابی وقت مبنی بر سلب تابعیت ظاهرشاه و خانواده سلطنتی لغو و به همه آنها حق تابعیت دوباره داده شد.

۱۸ ستمبر ۱۹۹۱

وزارت خارجه روسیه به رهبران مجاهدین دعوت داده تا به ماسکو رفته و با مقامات آن کشور در باره اسرای روسی و ... صحبت نمایند، این مطلب از طرف کوزیروف اعلان شد وی گفت سفارت روسیه در اسلام آباد این چنین تقاضای ماسکو را به مقامات مجاهدین سپرده است.

۱۸ ستمبر ۱۹۹۱

روز گذشته يك سازمان جدید بنام حزب آزادی در کابل اعلان وجود گرد، این حزب برای آزادی، دیموکراسی و اتحاد مبارزه خواهد نمود. اهداف عمده این حزب طی ماده ۱۹ شرح شده است، داکتر روئین، غلام سخی غیرت وززیاب از اعضای این حزب می باشند.

۱۸ ستمبر ۱۹۹۱

سریدار ولی داماد و سخنگوی ظاهر خان در جواب خیر مربوط به تابعیت دوباره آنها از طرف کابل گفت: آنها از طرف حکومت های غیر قانونی کابل سلب

تابعیت شده بودند که نه در آن وقت و نه اکنون اعلان همچو اخبار مورد قبول ما است. ما در سابق و اکنون تبعه افغانستان بوده هستیم و خواهیم بود.

۲۱ ستمبر ۱۹۹۱

سفیر روسیه در تهران ولادیمیر گادش طی يك نامه ای به مرتضوی از وی خواست تا به ماسکو رفته و با مقامات آن کشور در مورد حل قضیه افغانستان صحبت نماید.

۲۴ ستمبر ۱۹۹۱

يك هیئت مجاهدین بریاست مجددی وارد نیویارک شد. منظمات حزب اسلامی، اتحاد اسلامی و حزب خالص، در اجلاس شرکت نمیکنند. آنها گفته اند که ابتدا باید از طرف آن مؤسسه برسمیت شناخته شویم و نمیخواهیم در دهلیزها منتظر بمانیم.

۲۹ ستمبر ۱۹۹۱

داکتر نجیب طی کنفرانس مطبوعاتی از مجاهدین خواست تا در مناطق تحت کنترل خود به اجرای انتخابات بپردازند وی گفت مجاهدین میتوانند در مناطق تحت کنترل دولت به انتخابات بپردازند وی از مجاهدین نیز تقاضای عمل بالمثل را نمود.

۳۰ ستمبر ۱۹۹۱

وزیر خارجه روسیه بوریس پینکس در ملاقات خویش با مجددی در نیویارک برای حل قضیه افغانستان چنین پیشنهاد نمود:

۱- ذریعه یکی از رهبران مجاهدین حکومت انتقالی تشکیل گردد که رهبر حکومت از جمله مجاهدین و صدر اعظم آن خالقیار باشد.

۲- ظاهر شاه رهبری حکومت مؤقت تا اجرای انتخابات را بدست گیرد.

۲ اکتوبر ۱۹۹۱

سیاف، ربانی و خالص طرح اخیر روسیه را يك توطئه علیه جهاد خوانده و

گفتند روسها میخواهند ازین طریق رژیم کابل را بر ما تحمیل کنند، ما در حکومت آینده به اعضای رژیم قطعاً حق اشتراک نمیدهیم.

۲ اکتوبر ۱۹۹۱

حزب اسلامی نیز طرح روسیه را رد نمود و خالقیار را از جمله کسانی دانسته که از طرف روسها به این مقام رسیده است. باید به روسها این امتیاز داده نه شود که در امور داخلی ما مداخلت نمایند.

۶ اکتوبر ۱۹۹۱

مجددی در يك مصاحبه خود با صدای امریکا گفت: طرح اخیر روسیه و حل سیاسی را ۹۹ فیصد از مردم افغانستان قبول دارند، و کسانی که این مذاکره را رد می کند آنان اصلاً حل سیاسی را نمی پذیرند، و چند نفر محدود هستند و این کار آنها ما را از رفتن به روسیه باز نمیدارد.

۱۰ اکتوبر ۱۹۹۱

بنا به گزارش های نشر شده از طرف منابع جهادی عملیات وسیع مجاهدین بز شهر جلال آباد شروع شده است.

۱۳ اکتوبر ۱۹۹۱

حکمتیار طرح اخیر روسیه را رد نموده گفت هرکسی که این طرح را بپذیرد انجامش مانند نجیب خواهد بود، وی گفت گروه های کوچکی که در جهاد نقش ندارند به چنین طرح های خیر مقدم می گویند. حکمتیار گفت: تا وقتی حکومت نجیب از بین نرفته است مجاهدین اسلحه خویش را بر زمین نخواهند گذاشت.

۱۳ اکتوبر ۱۹۹۱

سفیر روسیه در کابل بوریس پاستوخوف گفت: اکنون ضرورت سخت به تشکیل یک کنفرانس بین المللی است که در آن همه اطراف قضیه افغانستان اشتراک نموده و محتوای بحث آن طریق انتقال قدرت باشد.

۱۳ اکتوبر ۱۹۹۱

و دیر صافی وزیر هوائی ملکی رژیم کابل در یک مصاحبه گفت: اعضای بلند پایه رژیم دست به قاچاق طلا و مواد قیمتی زده و رشوت در کابل به حد اعلای خود رسیده است، وی حتی هتل انترکانتی نتال را ازین امر مشتکی نداشت.

۲۰ اکتوبر ۱۹۹۱

رهبران مجاهدین با نواز شریف صدراعظم پاکستان ملاقات نمودند، درین ملاقات ترکی الفیصل نماینده خاص شاه فهد نیز حضور داشت که بدین منظور به اسلام آباد آمده است. مجاهدین حاضر شدند که در ماه آینده هیئت خود را به روسیه بفرستند.

۲۴ اکتوبر ۱۹۹۱

محمد ظاهر پادشاه سابق افغانستان در یک سوء قصد مجروح شد وی در منزلش زریعه یک شخص که خود را خبر نگار معرفی و دارای پاسپورت پرتگالی بود با ضرب چاقو مجروح شد.

۴ نومبر ۱۹۹۱

مجددی حمله بر ظاهر خان را محکوم و تأثر عمیق خود را ابراز داشت وی ظاهر خان را از حامیان جهاد و استقلال کشور معرفی نمود.

خالص حمله بر ظاهر خان را توهین به ملت افغان معرفی نموده گفت: ما خواهان بقدرت رسیدن او نیستیم ولی نمیخواهیم بر وی حمله صورت گیرد، وی از

۳۰. حوادث تاریخی افغانستان /

حکومت روم خواست تا شخص حمله آور را جزا دهد.
جبرئیلی با اینکه ظاهر خان را شخص مخلص نمیداند تروریزم را نیز رد میکند و میگوید باید ظاهر خان در دادگاه اسلامی محاکمه شود.
نواب سلیم حمله بر ظاهر شاه را توطئه روس و امریکا دانست که میخواهند به این شکل او را نزد مردم محبوب گردانند.
نجیب پیام تسلیت خویش را به روم فرستاد و مسئولیت حمله را بدوش مجاهدین انداخت.

۵ نومبر ۱۹۹۱

وفد مجاهدین بریاست ربانی وارد سعودی شد تا از آن طریق به ماسکو بروند
اعضای این هیئت محمدی، محسنی، وقاد، مسعود خلیلی، منہاج، حشمت الله
مجددی و احمد کیلانی اند. ربانی در يك کنفرانس مطبوعاتی در اسلام آباد گفت:
جنگ افغانستان از ماسکو شروع شده و در همانجا ممکن است که خاتمه هم یابد.
حکمتیار، سیاف، و خالص درین هیئت اشتراک نورزیده اند. حکمتیار گفت:
ضرورت مذاکره با روسها را میدانند، ولی قبلاً باید اجندای مطلب درست و موقف
همه منظمات متحد باشند. خالص گفت: وقتی در افغانستان جنگ جریان داشته
باشد و روسها با ما در جنگ باشند در چنین شرایطی رفتن به روسیه کار نادرست و
اشتباه است، ازین کار اختلافات مجاهدین بیشتر میگردد، که هدف روسها نیز همین
است، وی افزود روسها یکبار دیگر قرار دادهای خود با رژیم کابل را ذریعه این وفد
امضاء خواهند کرد.

۸ نومبر ۱۹۹۱

وفد مجاهدین بتاريخ ۱۰ نومبر وارد ماسکو گردید، بوریس پتکس وزیر خارجه
روسیه در ملاقات با هیئت مجاهدین پیشنهاد کرد که يك نماینده دائمی خود را به
پشاور بفرستد، وی گفت ما در آینده فقط خواست مردم را مدنظر داریم. ربانی از
روسها خواست تا از اشتباه تاریخی اشغال افغانستان دست بردارند و از رژیم

کابل حمایت نکنند، وی رهائی اسرای جنگی را يك قضیه انسانی دانست گفت: در کشور ما نیز ده ها هزار مادران داغیده رنج فرزندان خود را می کشند.

۱۲ نومبر ۱۹۹۱

احمد شاه مسعود طی مصاحبه با بی بی سی گفت: فکر نمی کنم جنگ بزودی در افغانستان خاتمه یابد، زیرا فشار مجاهدین آنقدر نیست که نجیب مجبور به کناره گیری گردد، و نیز ماسکو تا اکنون از وی دست بردار نه شده، وی گفت ما با دست خالی جهاد را شروع نمودیم و تا قیام حکومت اسلامی به مبارزه دوام می دهیم. و بدین منظور باید فشار نظامی بر حکومت نجیب بیشتر گردد.

۱۲ نومبر ۱۹۹۱

بوریس پتکس وزیر خارجه روسیه گفت: ما یکبار در افغانستان مداخلت نمودیم خجالت هستیم و دست های خود را در آتش داخل نمودیم بعد ازین در امور داخلی افغانستان هیچ نوع مداخله نخواهیم کرد و نمیتوانیم نجیب را عزل کنیم.

۱۴ نومبر ۱۹۹۱

وفد مجاهدین از مقامات روسیه طلب نموده تا مبلغ یکصد ملیارد دالر غرامات جنگ را به افغانها بپردازند.

۱۵ نومبر ۱۹۹۱

طبق گزارش روز چهارشنبه تظاهراتی در کابل بطرفداری ظاهر خان از طرف ضیاء ناصر افغانی الاصل که اکنون تابعیت امریکائی دارد، براه انداخته شد، شخص مذکور که از امریکا به کابل آمده موافقه رژیم را نیز حاصل نموده بود، در جریان مظاهره شعار های ضد ظاهر خان زیاد شد و آنها مجبور به فرار شدند.

۱۵ نومبر ۱۹۹۱

بعد از مذاکرات ماسکو اعلان شد که روسها موافقه نموده اند در افغانستان حکومت معتدل اسلامی تشکیل گردد، در ظرف دو سال انتخابات اجرا شود، مداخله روسها درین قطعنامه تقبیح شده در باره اسیران گفته شده که باید رها گردند، روسها اطمینان داده اند که کمک های تسلیحاتی و ارسال نفت خود به کابل را توقف دهند، و نیز جمله قرار داد های که بعد از کودتای ثور با حکومت شوروی وقت صورت گرفته بی مفهوم و لغو قرار داده شده است.

۱۶ نومبر ۱۹۹۱

رژیم کابل از مذاکرات ماسکو استقبال نموده گفته است حکومت انتقالی صرف طبق طرح مؤسسه ملل تشکیل شده میتواند.

۱۷ نومبر ۱۹۹۱

فشرده موافقتنامه ماسکو و مجاهدین:

- ۱- تقبیح دستور ارسال سپاه روسیه به افغانستان.
- ۲- طرفین موافقه نمودند تا قدرت به حکومت عبوری داده شود.
- ۳- در ظرف دو سال انتخابات سرتاسری زیر نگرانی مؤسسه ملل و کنفرانس اسلامی صورت گیرد.
- ۴- رد و یا قبول قرار داد های کابل ماسکو از سال ۱۹۷۸ تا انتقال قدرت بحکومت انتقالی، مربوط به حکوت آینده است.
- ۵- در آزادی اسراء از هیچگونه کوشش دریغ صورت نگیرد.
- ۶- روسها «شورویها» موافقت مینمایند که وسائل حربی و مواد سوخت به حکومت کابل نفرستند و نیز همه مشاورین خود از کابل را احضار نمایند.
- ۷- در اعمار مجدد افغانستان روسها سهم فعال گیرند.
- ۸- جهت پیگیری مذاکرات بعدی در ظرف یکماه هیتی از هردو جانب تشکیل گردد.

۱۷ نومبر ۱۹۹۱

سیاف طی مصاحبه ای مذاکره با روسها را رد نمود و قطعنامه صادر شده آن را يك توطئه جدید بر علیه جهاد دانست، وی گفت مجاهدین تا اکنون آماده مذاکره با روسها نیستند، زیرا روسها با رژیم کمک همه جانبه می نمایند، و حاضر نیستند قدرت به مستحق آن سپرده شود پس از نظر اسلام چنین مذاکراتی مبرود است.

حکمتیار اظهار داشته است که نتیجه این مذاکرات هیچ تأثیری بر روند جهاد نخواهد گذاشت، چنانچه قبلاً گفته بودم هیئت مجاهدین با دست خالی از ماسکو بر کشتند روسها درین مذاکرات صرف مسائل رهائی اسرا را پی ریزی نمودند، او اظهار داشت اکنون روسها و امریکائیا خواهان تحمیل يك حکومت ائتلافی بر ملت افغان هستند، و میخواهند صرف مسئله اسرا را حل نمایند.

داکتر تجیب در مورد مذاکرات ماسکو گفت: ما خواهان جنگ نبوده ایم و پنج سال قبل بدین منظور آشتی ملی را اعلان نمودیم که این دیالوگ جزء آن می باشد و در هر گونه دیالوگ عمده ترین عناصر جوانب افغانی اند. وی گفت عمده ترین موضوع رهائی اسراء بود که مسئله اسلامی و بشری است. با آنکه این مذاکرات را بعضی ها سیاسی جلوه میدهند، سائر نکات پیش ازین مورد بحث قرار گرفته بود، چنانچه تجاوز روسیه در سال ۱۹۸۶ از طرف حزب کمونست روسیه به زخم خونین تشبیه شده بود، وی افزود مسئله قطع ارسال اسلحه نیز قبلاً مورد بحث و استقبال ما قرار گرفته بود، هکذا در مورد احیای مجدد افغانستان روسها حین خروج این مطلب را متذکر گردیده بودند که اخلاقاً خود را مسئول همکاری در جهت باز سازی افغانستان میدانند، چنانچه آنها در بودجه باز سازی ملل متحد نیز مبلغ ۶۰ میلیون دالر را بدین منظور کمک نموده بودند، نجیب افزود ما معتقدیم که طرح ملل متحد صلح را بمیان آورده میتواند باید عملاً درین باره کار کنیم، نه اینکه بخاطر هیاهوی سیاسی که صرف برای چند روز است اقدام نمائیم. (نجیب در عوض کلمه روسیه-شوروی بکار میبرد).

۱۸ نومبر ۱۹۹۱

هیئت مجاهدین بعد از پنج روز مذاکره با مقامات روسی به سعودی رفتند و از

آنجا امروز به اسلام آباد برگشتند.

۱۹ نومبر ۱۹۹۱

طبق يك احصائيه مؤسسه ملل مليونها دالر اين مؤسسه كه بخاطر باز سازی افغانستان به كمیته اپریش سلام تحویل داده شده بود در مسائل دیگری به مصرف رسیده، طبق این احصائیه نونیم ملیون دالر كمك فرانسه در حساب گرفته نه شده و حساب نوملیون دالر از درك مواد و غیره نیز موجود نیست، همچنان هفت و نیم صد ملیون دالر پولی كه بخاطر بازگشت مهاجرین افغان به این اداره اده شده بود اکنون لا درك است، مسئولیت همه این ها بدوش شهزاده صدرالدین آقاخان خواهد بود.

۲۰ نومبر ۱۹۹۱

وزیر پلان رژیم کابل محی الدین شهباز بنا به دعوت ایران وارد تهران گردید تا در هفتمین اجلاس وزرای گروپ ۷۷ منعقدہ تهران مشارکت نماید.

۲۱ نومبر ۱۹۹۱

از مدت شش روز بدین سو طیارات ایرانی رسانیدن مواد خوراکه به ولایات مرکزی افغانستان از جمله بامیان را شروع نموده اند، و دیر صافی وزیر هوائی ملکی کابل گفت: همچون عملی از امکان بدور نیست زیرا به این طیارات از طرف وزارت خارجه و دفاع رژیم اجازه چنین کار داده شده بود.

۲۲ نومبر ۱۹۹۱

حکمتیار طی يك کنفرانس مطبوعاتی گفت: حاضر نیست اسرای روسی را رها نماید تا آنکه يك راه حل درست برای قضیه افغانستان بمیان آید، وی افزود به

صداقت روسها درین مذاکرات معتقد نیست، زیرا آنها صرف خواستار رهائی اسرای خوداند. وی افزود روسها تحت فشار امریکا قرار گرفتند و اکنون روزانه ۱۰ تا ۵۰ طیاره مواد حربی به کابل می فرستند.

حکمتیار ایران را متهم به مداخله در امور داخلی کشور نموده گفت: ایرانها صرف برای یک گروه مساعدت می نمایند و بس. ایران هیئت جداگانه به ماسکو فرستاد و آنها در ماسکو گفتند هیئت پشاور از ما نمایندگی نمی کند، ایران بطریق مستقیم و غیر مستقیم به رژیم کابل مساعدت می نماید.

۲۶ نومبر ۱۹۹۱

روز سه شنبه ۲۶ نومبر و یکتوریا کونین سفیر روسیه مقیم اسلام آباد در منزل حکمتیار واقع پشاور با وی ملاقات نمود، حکمتیار به سفیر گفت: تعداد مجاهدین محبوس در زندانهای رژیم و روسیه نسبت به عدد اسرای روسی خیلی زیاد است، مقامات روسی باید ابتداء است آنها را نشر نماید بعداً ما هم حاضر خواهیم شد که است اسرای روسی را نشر و پخش کنیم سفیر با ریانی نیز ملاقات نمود.

۲۸ نومبر ۱۹۹۱

حکمتیار در مصاحبه با بی بی سی: من به صراحت می گویم ما خواهان روابط نیک با ایران هستیم ما از انقلابیون مؤمن ایران شکایت نداریم، از متعصب ها و غربگراها شکوه داریم که ملت ایران نیز از آنان گلایه دارند، آنان از تأسیس حکومت اسلامی در افغانستان در هراس اند و با غربگراها و نجیب همکاری می کنند و بعضی آنان طرفدار برگشت ظاهر خان اند. ما از هر مساعدت که به نیت نیک صورت گیرد استقبال می کنیم ولی اگر کمک ها بخاطر تشدید اختلافات مذهبی باشد آنرا تقبیح می کنیم، مساعدت ها باید علی السویه صورت گیرد و در آن امتیاز وجود نداشته باشد، ایران نباید گروهها را بخاطر مذهب تقویه می نمود، این کار عواقب وخیم به ما و به ایران خواهد داشت.

طبق يك خبر روسها نقشه ماین های تعبیه شده در خاک افغانستان را به رژیم

کابل داده اند، رژیم چنین تقاضای را از روسها نموده بود.

۲۸ نومبر ۱۹۹۱

اخبار هفته که به کمک رژیم در کابل بنام اخبار آزاد نشر می شد تعطیل شد. این دومین بار است که جریده ای در کابل تعطیل می شود، این کار دلالت به دست یافتن محافظه کاران در امور را می نماید. شاید این کار به اثر خرابی مناسبات بین مزدک و سلیمان لایق صورت گرفته باشد. مقامات کابل می گویند منظور از نشر و ادامه این اخبار تشویق روزنامه های آزاد بود، اکنون چنین روزنامه ها وجود دارد و دوام اخبار هفته فایده ندارد.

۳۰ نومبر ۱۹۹۱

هزاران تن از افراد مناطق مرکزی افغانستان بعد از سیلابهای اخیر روانه ایران و بلوچستان گردیدند، چنانچه بعضی از آنان رهسپار کابل شدند.

۱ دسمبر ۱۹۹۱

رهبران سه گروه حزب اسلامی، جمعیت اسلامی و حرکت انقلاب بعد از يك سلسله جلسات بموافقه ای دست یافته اند که جزئیات آن افشا نشده و حزب گفته است امکان دارد در مذاکرات آینده با روسها اشتراك ورزد، آنان موافقتنامه مشترك خود را به منظمات دیگر نیز می فرستند.

۱ دسمبر ۱۹۹۱

پنج تنظیم جهادی حزب اسلامی، جمعیت اسلامی، جبهه نجات، محاذ ملی و حرکت انقلاب (محمدی و منصور) موافقه به تشکیل شورای قیادی نموده اند، این موافقتنامه از طرف آنان امضاء نیز شده است. و گفته اند که رهبران نباید در حکومت عبوری اشتراك ورزند، سیاف و خالص درین شوری اشتراك نداشته و انتقاداتی نیز به آن دارند.

۵ دسمبر ۱۹۹۱

عبدالرحمن پژواک در مورد موافقتنامه مجاهدین و روسها گفت: باید در مورد متن ها توضیح داده شده و در مورد بند های آن يك رساله نوشته شود، مثلاً در متن روسی گفته شده رئیس هیئت مجاهدین افغان مقیم پشاور ربانی و رئیس هیئت مجاهدین افغان مقیم تهران مرتضوی به کشور ما آمدند، ولی بر عکس طبق معلوم يك هیئت بریاست ربانی به ماسکو رفته بود. و اینکه روسها به مرتضوی چنین دعوتنامه ای که بحیث رئیس هیئت گفته شده فرستاده اند قبلاً اعلان نشده بود. در هر دو متن تجاوز شوروی تقبیح شده ولی در متن روسی تجاوز را يك عمل غیر قانونی خوانده بدین مفهوم که قانون اساسی شوروی بدان مخالف بود و آنها این مخالفت را تأیید می کنند یعنی قبلاً نیز این مخالفت ابراز شده بود. تجاوز شوروی در متن هیئت افغانی محض عمل غیر قانونی دانسته شده است. نکته مهم اینکه در يك متن هم تجاوز گفته نشده و در متن روسی گفته شده که شوروی در جنگ شرکت نورزیده در حالیکه به همه دنیا معلوم است که آنها بر افغانستان آزاد حمله نمودند. در مورد ویرانی جنگ و اعمار مجدد متن روسی به جیبیره جنگ اشاره نمی کند و میگوید در مساعی بازسازی شرکت میکند یعنی مسئولیت را قبول نمی نماید و اینرا هم واضح نمی سازد که در مساعی مشترک با افغانها و یا مساعی بین المللی، پژواک گفت: در همچو مسائل در آینده سخنها بمیان می آید زیرا اگر اعلامیه مشترک می بود در آن صورت همه چیز واضح بود.

۵ دسمبر ۱۹۹۱

مامورین افغان که در هلال احمر سعودی کار میکنند دست به اعتصاب زده اند، آنها علت این کار را رویه غیر انسانی عربها با خود تلقی نموده و اینکه عربها در بین مهاجرین نفاق افکنی می نمایند. مامورین هلال احمر سعودی در پشاور می گویند که عربهای این اداره صرف با وهابی ها کمک می نمایند، چنانچه از عمل زشت یکعده پاکستانیهای که میخواهند روابط افغانها و پاکستانی ها را خراب سازند شکایت نموده اند، درین اعتصاب در حدود دوصد تن داکتر، نرس و واکسیناتور اشتراک دارند.

۱۰ دسمبر ۱۹۹۱

پس از يك هفته از سپری شدن شورای قیادی، شورای اجرائیه جبهه نجات تشکیل جلسه داده و فیصله نمود که حکومت مؤقت فعلی که چهار کشور آنرا برسمیت شناخته است باید به حال خود باقی بماند، تا شورای مشورتی دوباره تشکیل نگردد این حکومت بحال خود باقی خواهد بود. طی این جلسه شورای قیادی يك عمل غیر شرعی دانسته شد، در کویته بلوچستان نیز عده از افغانها بریاست مولوی ذاکری شورای قیادی را يك عمل غیر شرعی دانسته و گفتند باید در حدود هزار عالم این کار را بنمایند.

۱۳ دسمبر ۱۹۹۱

رئیس جمهور ازبکستان گفت در افغانستان بر حدود سه صد هزار ازبک زندگی میکند آنها بالای ما حق دارند تا از حقوق شان دفاع کنیم.

۱۵ دسمبر ۱۹۹۱

رهبران مجاهدین باالکساندر روتسکوی معاون رئیس جمهور روسیه ملاقات نمودند وی از رهبران خواست تا بوعده خود وفا کرده اسیران روسی را رها سازند.

حکمتیار حاضر نه شد که تحت قیادت مجددی با هیئت روسی ملاقات نماید. خالص و سیاف گفته اند تا زمان استقرار حکومت اسلامی با رژیم خواهند جنگید و حاضر نیستند با هیئت روسی ملاقات نمایند.

۲۱ دسمبر ۱۹۹۱

روتسکوی بعد از ملاقات رهبران جهادی بکابل رفت. درین ملاقات یکی از رهبران مجاهدین یکنفر اسیر روسی را نیز بوی سپرد.

۲۲ دسمبر ۱۹۹۱

اندوروف یکی از کارکنان سفارت روسیه در کابل ادعا نموده که مجاهدین هیئت اخیر روسیه را فریب داده و یک تبعه افغان را بنام اسیر روسی به آنها سپرده اند. وی گفت چنین شخصی اصلاً در شوروی نبوده و در جنگ نیز اشتراک نکرده است.

محسنی این اتهام را رد نموده گفت این کار غیر ممکن است که ما یک نفر افغان را بنام اسیر روسی به روسها بدهیم.

۲۳ دسمبر ۱۹۹۱

سال ۱۹۹۲ م

جنرال آصف نواز جنجوعه رئیس قوای زمینی پاکستان وارد روم گردید تا با ظاهرخان پادشاه سابق افغانستان ملاقات نماید. این عمل دلالت به تغییر پالیسی پاکستان در قبال مسئله افغانستان رامی نماید.

۲ جنوری ۱۹۹۲

حکمتیار طی مصاحبه از داخل افغانستان گفت: پاکستان میخواید ظاهر خان را دوباره بر مسند قدرت برساند، وی بعضی از مسئولین حکومت پاکستان را مورد انتقاد شدید قرارداد که درین مرحله حساس مجاهدین را تنها گذاشتند و این کار آنها را ضدیت با مجاهدین خواند.

۸ جنوری ۱۹۹۲

ویلی برانت رئیس حزب سوسیال دیموکرات آلمان که زمانی صدراعظم آن کشور بود، خواستار تشکیل کنفرانسی شد که در آن رهبران مجاهدین، نمایندگان دولت کابل، نماینده ظاهر خان و افراد سرشناس افغان شرکت داشته باشند. چنانچه وی دعوت نامه های نیز به اطراف نیدخل فرستاده است. تاریخ این کنفرانس بیست و هفتم جنوری تعیین شده، سه تن از رهبران مجاهدین، رژیم کابل و پاکستان از این طرح استقال نموده اند.

۸ جنوری ۱۹۹۲

عبدالوکیل وزیر خارجه و فاروق یعقوبی وزیر امنیت رژیم در سوئیس با محمد ظاهر شاه سابق ملاقات نموده اند، این ملاقاتها بعد از گرم شدن حل سیاسی مسئله افغانستان صورت می گیرد. نطق ظاهر خان خبر ملاقات ظاهر با اعضای رژیم را رد نموده است.

۱۱ جنوری ۱۹۹۲

دولت ایران دو پرواز مواد غذایی و لباس به کابل فرستاد. این کار دلالت به بهبود روابط بین هر دو کشور را می نماید. ایران این عمل را مساعدت بشری خوانده است.

۱۲ جنوری ۱۹۹۲

داکتر نجیب رئیس رژیم طی صدور فرمانی روز خروج روسها افغانستان را روز نجات ملی مسمی نمود. و افزود بعد از خروج روسها وضع جنگ رو بخاموشی نهاده است.

۱۵ جنوری ۱۹۹۲

کنفرانس آلمان روی قضیه افغانستان به تعویق افتاد، سه رهبر افغان که خواهان شمول در کنفرانس بودند اکنون از آن امتناع می ورزند.

۲۱ جنوری ۱۹۹۲

صدیق کانجو وزیر خارجه پاکستان طرح مؤسسه ملل مبنی بر دایر شدن شورای سرتاسری برای افغانستان را یگانه راه حل قضیه افغانستان خواند، و وعده داد که در تطبیق آن همکاری می نماید.

۲۷ جنوری ۱۹۹۲

مجددی طرح اخیر پاکستان را استقبال نموده گفت: اکثر افغانها ازین طرح استقبال می نمایند. مجددی جماعت اسلامی پاکستان را مورد انتقاد قرار داده گفت: آنان در امور داخلی ما مداخلت می نمایند. حکمتیار طی سخنرانی خویش با عده ای از علماء گفت: افغانها هیچ وقت حکومت تحمیلی را قبول نمی کنند وی افزود اکثر دول بر ما فشار می آورند تا طرحهای آنان را قبول نموده و با رژیم کابل ملاقات کنیم.

۲۸ جنوری ۱۹۹۲

حوادث تاریخی افغانستان / ۴۲

محمد علی جاوید عضو گروه چهل و یک نفری که طرح جدید برای حل قضیه افغانستان را روی دست گرفته اند گفت: کار این گروه اکنون پایان رسیده و طرحی را که شامل هفت فصل و نود و یک ماده است به تصویب رسانیده، و اکنون آن را تقدیم رهبران مجاهدین می نمایند. وی گفت: در شورای که در نظر گرفته شده فرماندهان، علماء، بزرگان قوم، مسلمانان تحت سلطه رژیم، و روشنفکران افغان بیرون پاکستان و افغانستان اشتراک خواهند ورزید.

۴ فروری ۱۹۹۲

شورای سرتاسری قوماندانان که بتاريخ ۷ دلو ۱۳۷۰ در منطقه خوست پکتیا دایر شده بود بتاريخ ۱۴ دلو خاتمه یافت. این جلسه سوم قوماندانان بود که در آن ۲۵۰ قوماندان از مناطق مختلف اشتراک ورزیده بودند. در ختم شوری طی اعلامیه اظهار داشتند که تا سقوط رژیم به جهاد ادامه خواهند داد، در مورد پلان مؤسسه ملل گفتند که به توضیحات بیشتر ضرورت دارد وقتی مورد قبول ما واقع می گردد که مخالف تشکیل حکومت اسلامی در افغانستان نباشد.

۵ فروری ۱۹۹۲

بین سیوان نماینده خاص مؤسسه ملل در کابل گفت: اگر عنقریب راه حل درست برای قضیه افغانستان بمیان نیاید، موجودیت فعلی افغانستان در خطر خواهد گردید، وی افزود دنیا از جنگ افغانستان به تنگ آمده است.

۱۰ فروری ۱۹۹۲

مجددی که در مراسم تجلیل سالگرد انقلاب ایران در خانه فرهنگ آن کشور واقع پشاور سخنرانی میکرد در مورد چند طفل افغان که در سینه های شان عکس امام خمینی نصب و ترانه (خمینی رهبر) را می سرودند گفت: آیا اطفال ایران میتوانند عکسهای رهبران افغان را به سینه نصب و ترانه بسرایند، وی گفت افغانها

از خود رهبران دارند. ما با ایران و مردم آن علاقه داریم ولی ایرانی ایرانی است و افغان افغان.

۱۱ فروردی ۱۹۹۲

رئانی طی يك کنفرانس مطبوعاتی سه تن از اسیران روسی را به هیئت آن کشور که نماینده دولت ازبکستان نیز در آن مجلس حضور داشت به آنها تحویل داد. اسراء همه ازبک بودند یکنفر آنها حاضر به برگشت و دو نفر دیگر حاضر به برگشت نه شدند، آنها گفتند چون در افغانستان تا اکنون حکومت اسلامی تشکیل نه شده بناء ما نمی رویم و جهاد می کنیم.

۱۲ فروردی ۱۹۹۲

اولین اجلاس تشکیل انجمن فرهنگی سه کشور ایران، تاجکستان و مجاهدین افغان در تهران برگزار شد. نماینده مجاهدین ربانی از تاجکستان آقای قیوموف و از ایران علی اکبر ولایتی بود. هدف این انجمن پیشبرد روابط فرهنگی بین این کشور ها گفته شده است.

۲۰ فروردی ۱۹۹۲

بعد از سال ۱۹۸۰ برای اولین بار مردم کابل بخاطر خروج روسها دست به تظاهرات زدند و ورود روسها بخاک افغانستان را نکوهش نمودند.

۲۲ فروردی ۱۹۹۲

حکمتیار در محفل یاد بود شهدای سوم حوت کابل گفت: این روز یکی از روز های فراموش ناشدنی تاریخ جهاد ما است، روزیکه مردم با دستان خالی در مقابل قوای خارجی ریختند، وی افزود شهریان کابل در همه جنگهای که بخاطر آزادی وطن صورت گرفته نقش بزرگی بازی کرده اند و باور داریم که این شا الله رژیم کابل بالاخره بدست شهریان کابل سقوط خواهد کرد.

۲۳ فروردی ۱۹۹۲

يك هیئت یوکرایی که اکنون در ایران است از رئیس جمهور آن کشور
رفسنجانی خواهش نموده که در رهائی اسرای آن کشور که در نزد مجاهدین افغان
است همکاری نماید. رفسنجانی نیز از آنها خواست که در رهائی محبوسین افغان
که در زندانهای رژیم کابل اند همکاری نمایند.

۲۴ فروری ۱۹۹۲

بین سیوان بعد از دیدار پاکستان وارد سعودی شد، وی میخواید مردم و
حکومت سعودی را وا دارد تا بعد ازین با مجاهدین افغان همکاری ننمایند.

۲۵ فروری ۱۹۹۲

حکمتیار بخاطر حل معضله افغانستان طرح چهار فقره ای را ارایه نمود که
شامل بندهای زیر است:

- ۱- از میان برداشتن اداره نجیب.
- ۲- تشکیل حکومت عبوری ذریعه اشخاص غیر متنازع.
- ۳- توقف جنگ.
- ۴- برگزاری انتخابات و تشکیل حکومت منتخب اسلامی.

۱ مارچ ۱۹۹۲

داکتر نجیب طی يك مصاحبه خواهان مساعدت امریکا در برابر بنیاد گراها
گردیده، افزوده در غیر آن افغانستان مرکز مواد مخدر و قاچاق شده و نیز از
ارتباط با کشور های آسیای مرکزی به دور خواهد ماند.
نجیب بعضی از رهبران حزب کمونسٹ را متهم ساخت که میخوایند
افغانستان را تجزیه کنند، وی شش نفر را مسئول این کار دانست.

۱۰ مارچ ۱۹۹۲

آن‌عه از خلقی های که با شه‌نواز تنی به پاکستان فرار نموده بودند، مقامات این کشور برای هر کدام آنان ماهانه ۱۵۰۰ روپیه معاش می داد، اکنون آن تنخواه قطع گردیده است، بدین سبب اشخاص مذکور به رادیوی بی بی سی شکایت نمودند. باید افزود که همراه هان تنی ابتداء ۸۰ نفر و بالاخره ۱۰۰ نفر شد.

۱۲ مارچ ۱۹۹۲

داکتر تجیب رئیس رژیم کابل اعلان نمود که در صورت تشکیل حکومت موقت از طرف مؤسسه ملل حاضر است از مقام خویش مستعفی گردیده و ادعای منصب را نکند، وی از گروه‌های جهادی نیز چنین تقاضا را نمود.

۱۸ مارچ ۱۹۹۲

شهر مزار شریف که یکی از بزرگترین مراکز دولت بود بدست مجاهدین افتاد، قابل یاد آوری است که ملیشه های شمال نیز با نجیب سر مخالفت را گذاشته اند، که این کار در سقوط آن شهر به مجاهدین کمک کرد. حکومت پاکستان و حکومت امریکا از بیانیه اخیر نجیب مبنی بر سپردن قدرت بحکومت بی طرف استقبال نموده آن را کامی مثبت در راه صلح خواندند.

۲۴ مارچ ۱۹۹۲

بین سیوان بطور غیر مترقبه اسلام آباد را بقصد کابل ترک نمود، وی با نجیب و وکیل ملاقات نموده است.

۲۴ مارچ ۱۹۹۲

حوادث تاریخی افغانستان / ۴۶

رژیم کابل طی اعلامیه گفته است که مواد ارتزاقی و ذخایر کابل رو بخلاصی است باید کمک های عاجل برای مردم کابل رسانیده شود.

۲۸ مارچ ۱۹۹۲

حکومت ایران از همه اطراف قضیه افغانستان خواست تا از طرح مؤسسه ملل با وجود کمبودی هایش پشتیبانی نمایند، این اولین بار است که ایران از طرح ملل بصورت علنی طرفداری می نماید.

۲۹ مارچ ۱۹۹۲

بین سیوان نماینده خاص سر منشی ملل متحد بعد از مذاکرات خود با علی اکبر ولایتی وزیر خارجه ایران و نماینده پاکستان صدیق کانجو در تهران وارد کابل شد، هر دو نماینده حمایت خود از طرح ملل را ابراز داشته اند. کانجو بتاريخ ۳۱ مارچ به تهران رفته بود، دولت متبوعش خواهان ارسال مواد غذایی به کابل است.

۳۱ مارچ ۱۹۹۲

امروز ۴ اپریل دوطیاره ۷۱۳ پاکستانی مملو از مواد ارتزاقی وارد کابل شد، این اولین همکاری علنی دولت پاکستان طی چند سال اخیر به حکومت کابل است. حکومت پاکستان وعده داده که به مقدار ده هزار تن گندم به کابل می فرستد، تا از طرف نمایندگان مؤسسه ملل به مردم توزیع شود.

۴ اپریل ۱۹۹۲

بعضی از منظمات جهادی لست نامهای کسانی را که قرار است در جرگه از مؤسسه ملل متحد اشتراک می ورزند به سیوان داده اند. نجات، محاز ملی، حرکت انقلاب، داعیه اتحاد، جماعة الدعوة، حرکت محسنی و حزب

اسلامی است اشخاص مورد پسند خود را تقدیم نماینده ملل نمودند، در حالیکه نطق حزب این موضوع را رد نمود.

۴ اپریل ۱۹۹۲

حکومت کابل از ارسال کمک پاکستان استقبال گرم نموده و آن را اقدام نیک در حل معضله افغانستان خواند، وکیل وزیر خارجه رژیم این کار را در عادی شدن روابط دولتین مفید خواند.

۵ اپریل ۱۹۹۲

بطروس غالی سر منشی مؤسسه ملل از همه مردم دنیا خواسته است تا به افغانستان مواد ارتزاقی عاجل بفرستند وی اظهار داشته است که فعلاً به سی هزار تن مواد خوراکه ضرورت است، و اینکه آن کشور در جریان برقراری صلح قرار دارد باید مورد مساعدت قرار گیرد.

۷ اپریل ۱۹۹۲

امریکا اعلان نمود که مقدار ده هزار تن گندم به کشور جنگ زده افغانستان ارسال خواهد نمود و این گندم ذریعه مؤسسه ملل به همه نقاط افغانستان رسانیده خواهد شد.

۹ اپریل ۱۹۹۲

سید منصور نادری پشتیبانی خود را از تأسیس حکومت جنبش اسلامی ملی که در ولایات شمال تشکیل شده است اعلان نمود، وی افزود که روابط خود با احمدشاه مسعود را قطع نموده است. تا اکنون مسعود درین مورد چیزی نه گفته است.

۹ اپریل ۱۹۹۲

اولین طیاره حامل مواد غذایی از قبیل گندم، روغن و نخود ایران وارد کابل

شد، قرار است سلسله این امداد ها بکابل ادامه یابد.

۱۰ اپریل ۱۹۹۲

بطروس غالی سر منشی مؤسسه ملل متحد اظهار داشت که همه اطراف قضیه افغانستان موافقه نموده اند تا شورای ۱۵ نفری را در کابل تشکیل و قدرت را از نجیب بگیرند و بعد شوروی حکومت منتخب را بمیان آورد، نجیب گفت از هر نوع همکاری درین مورد دریغ نمی ورزد و حتی حاضر خواهد بود تا کشور را ترک گوید.

۱۰ اپریل ۱۹۹۲

مجاهدین با ائتلاف گروههای دولتی پایگاه هوایی بگرام را متصرف شدند اکنون از سرحد شوروی سابق تا نزدیک کابل بدست مخالفین رژیم قرار دارد.

۱۵ اپریل ۱۹۹۲

امریکا، پاکستان و ایران جداً از مجاهدین تقاضا نموده اند تا رژیم کابل را سرنگون نمایند و تحت نظارت مؤسسه ملل متحد حکومت عبوری را تشکیل دهند، زیرا گرفتن کابل از طریق جنگ پلان مؤسسه مذکور را با خطر مواجه خواهد ساخت.

۱۶ اپریل ۱۹۹۲

به تعداد ۶۰۰ تن سربازان ازبک و تاجک ذریعه طیاره از اطراف کابل به مرکز انتقال داده شدند تا از حملات احتمالی مجاهدین دفاع نمایند. اکثر کارکنان سفارت روسیه کابل را ترک نمودند.

۱۶ اپریل ۱۹۹۲

داکتر نجیب رئیس رژیم کابل فرار نمود، فعلاً قدرت بدست شورای چهار نفری و معاونین رئیس جمهور و شورای اجرائیه حزب وطن «خلق» است. گفته شده که نجیب ساعت دو و پانزده بجه شب میخواست کابل را ترک نموده فرار نماید ولی قوای مسلح مانع این کار شدند و دوباره بکابل برگشت، به گمان اغلب که وی به دفتر مؤسسه ملل متحد در کابل پناه برده است. وکیل طی مصاحبه خویش نجیب را دیکتاتور و مانع عمده قیام صلح در افغانستان معرفی نمود.

حکمتیار طی يك بیانیه ای رادیویی گفت: عده ای از جنرالان به شمول آصف دلاور، نبی عظیمی، جنرال مؤمن به کمک یکی از دول همسایه در پی بقدرت رسانیدن ببرک کارمل و کشتمند اند.

۱۶ اپریل ۱۹۹۲

قوماندانی گارنیزون کابل طی اعلامیه ای به شهریان کابل اطلاع داد که نظم و دسپلین را مراجعات نمایند، هیچ قدرتی نمیتواند اوضاع کابل را متشنج و خراب سازد. مجاهدین اکنون در گرد و نواح کابل گرد آمده اند.

۱۶ اپریل ۱۹۹۲

مؤسسه ملل متحد با تدویر جلسه اضطراری خویش از مجاهدین افغان خواست تا طرح ملل را محترم شمرده نگذارند خون ریزی بیشتر در آن کشور صورت گیرد.

عبدالوکیل وزیرخارجه رژیم کابل را بقصد چاریکار ترک گفت وی میخواهد با احمد شاه مسعود روی مسائل جاری کشور صحبت نماید. احتمال آن می رود که فرید مزدک ریاست حزب وطن را بدوش گیرد.

۱۷ اپریل ۱۹۹۲

قدرت کابل فعلاً بدست جنرال نبی عظیمی، جنرال مؤمن، جنرال آصف دلاور و جنرال بابہ جان است گفته می شود که معاونین رژیم هر يك عبدالرحیم عاتف،

حوادث تاریخی افغانستان / ۵۰

جنرال محمد رفیع، عبدالحمید محتاط و عبدالواحد سرابی نیز در قدرت سهم دارند. وکیل بعد از برگشت از چاریکار طی کنفرانس مطبوعاتی گفت: وی دیالوگ بین الافغانی را از دیدار با مسعود شروع نموده است وی در ذکر نام مسعود گفت: محترم احمد شاه مسعود. وکیل افزود مذاکره در منطقه تحت کنترل مسعود صورت گرفت و در آن مسائل مربوط انتقال قدرت مورد بررسی قرار گرفت.

با پیوستن مسئولین شهر هرات بمجاهدین کنترل آن شهر بدست مجاهدین افتاد و در تسلیمی شهر جنگ رخ نداده است. شهر کندهز نیز بدست مجاهدین افتاد. استاد ربانی طی پیامی از همه مجاهدین خواست تا از خون ریزی بیشتر خود داری نمایند زیرا پیروزی نزدیک است. ربانی افزود کسانی که نجیب را سرنگون نموده اند فعلاً با وی در تماس اند تا موضوع انتقال قدرت را پی گیری کنند. ربانی افزود وقتی مجاهدین منطقه به مشکلی مواجه شدند با مسعود تماس بر قرار نمایند.
۱۸ اپریل ۱۹۹۲

حزب اسلامی بخاطر بیرون شدن از وضع کنونی چنین پیش نهاد نمود:

۱- تشکیل شورای متفقه که در آن کسانی باشند که قبلاً بدین منظور از طرف

منظمات جهادی معرفی شده اند.

۲- تشکیل حکومت مؤقت از طرف قوماندانان اطراف کابل تا زمینه برگزاری

انتخابات را براه اندازند.

۳- و یا سهمیه متناسب برای منظمات جهادی جهت تشکیل حکومت داده

شود.

تانک روسی نمبر ۸۱۵ که در اپریل سال ۱۹۷۸ توسط آن اولین فیر ذریعه

اسلم وطنچار بر ارگ صورت گرفت و تا اکنون در برابر ارگ قرار داشت، امروز از

طرف مقامات کابل از آنجا بر داشته و در جایش گل گذاشته شد.

احمد شاه مسعود طی مصاحبه مطبوعاتی در شهر چاریکار گفت: نیروهای

وی بخاطر جلوگیری از خونریزی تا تشکیل دولت جدید وارد کابل نخواهند شد، زیرا

در آن صورت راه برای گروه‌های بی نظم و چپاولگر باز خواهد شد.
 مسعود ائتلاف جدیدی را بین گروه‌های ملیشه‌های دولتی و بعضی از گروه‌های
 مجاهدین بنام شورای جهاد اسلامی تشکیل داده که سرپرستی آن بدوش خودش
 است. مسعود گفت: فکر نمی‌کند که دولت بی طرف بتواند افغانستان را اداره کند،
 قسمت اعظم سمت شمال کشور بتصرف شورای مذکور قرار دارد.
 قوماندان انوری نیز درین شوری اشتراک دارد وی گفت: اگر رهبران جهادی
 نتوانستند عمل موثری انجام دهند در آن صورت ما خود اقدام خواهیم کرد.
 رهبران مجاهدین در دیدار شان با نواز شریف صدراعظم پاکستان موافقه
 نمودند تا شورای را تشکیل دهند که در آن نماینده سیاسی و نظامی هر تنظیم
 اشتراک داشته باشند. حزب اسلامی، سیاف، خالص و حزب وحدت برای این شوری
 نفر معرفی ننموده‌اند.
 ولایات هلمند، فیض آباد و میدان شهر بدست مجاهدین افتاد، گروه‌های دولتی
 این مناطق به مجاهدی پیوستند.

۱۹ اپریل ۱۹۹۲

حکمتیار طی پیامی که به اداره فعلی کابل فرستاده گفته است: اگر دولت تا
 شش روز دیگر یعنی قبل از هفتم ثور به مجاهدین تسلیم نه شود در آن صورت بر
 کابل حمله صورت گرفته و طرف مقابل مورد عفو نیز قرار نخواهند گرفت.

۲۰ اپریل ۱۹۹۲

بین سیوان نماینده مؤسسه ملل بخاطر مذاکره با قوماندان ملیشه‌ها و
 مجاهدین روانه مزار شریف گردید. عبدالرحیم محاتف طی کنفرانس مطبوعاتی گفت:
 که قانوناً رئیس جمهور نه بلکه رئیس مجلس است. او اظهار داشت اگر مجاهدین
 شورای مشترک تشکیل دهند، دولت حاضر است تا قدرت را به آن بسپارد، سپردن
 دولت به یک گروه خاص غیر ممکن است.

۲۱ اپریل ۱۹۹۲

دو صد نفر ازبک مسلح از خاک افغانستان گذشته وارد ترکمنستان شدند، و از حکومت آنجا طالب پناه سیاسی گردیدند.

پاکستان طی اعلامیه ای گفته است: از آن حکومتی حمایت نخواهد کرد که سبب قتل و خون ریزی در کابل گردد.

۲۲ اپریل ۱۹۹۲

احمد شاه مسعود از علمای پاکستان تقاضا نمود تا مانع حمله حکمتیار بر شهر کابل گردند، وی افزود در حالیکه حکومت کابل حاضر است قدرت را به مجاهدین بسپارد پس حمله درین وقت مفهومی ندارد.

بین سیوان در مقر فعلی مسعود واقع شهر چاریکار باوی ملاقات نمود، سیوان این ملاقات را گام مهم در حل قضیه افغانستان خواند و از حمله نکردن مسعود بر شهر کابل اظهار خوشی نمود. مسعود گفت: اگر حکمتیار قدرت میداشت تا اکنون بر کابل هجوم می آورد.

۲۲ اپریل ۱۹۹۲

ستر جنرال محمد رفیع معاون رئیس جمهور در ۲۲ اپریل در ولسوالی محمد آغه با حکمتیار ملاقات نمود آنها در باره وضع فعلی و یافتن راه حل قضیه با هم صحبت نمودند، این منطقه تحت کنترل حزب اسلامی قرار دارد.

استاد فرید طی مصاحبه ای گفت: حکومت کابل از بین رفته و اکنون وقت حمله بر کابل گذشته است، باید حکومت اسلامی در کابل تشکیل گردد و هیچ نیازی نمی بیند که نیروهایش بر کابل حمله کند.

بین سیوان وارد پاکستان شد و ازینکه مجاهدین تا اکنون نتوانستند شورای خود را تشکیل دهند ابراز ناراحتی کرد.

پس از کشته شدن سومین کارمند کمیته صلیب سرخ در میدان شهر این کمیته تصمیم گرفته تا کار های خود در افغانستان را متوقف سازد.

۲۳ اپریل ۱۹۹۲

چین مخالفت خود با یکجائی دین و سیاست را ابراز داشته است. و بدین منظور گفته است که از بقدرت رسیدن مجاهدین در افغانستان به تشویش است، چنین ابراز داشته که یکی از رهبران مجاهدین بنیاد گر است و می ترسد که بعد از بقدرت رسیدن وی در مناطق مسلمان نشین چین مداخله صورت گیرد:

مسئولین دولتی ولایت ننگرهار پیوستن خود به شورای جهادی ولایت مذکور را اعلان نمودند. نقش این ولایت در حفظ کابل بسیار موثر بود، اکنون از تورخم تا کابل بدست مجاهدین افتاد.

ماسکو يك هیئت خود را بخاطر مذاکره با مجاهدین به کابل فرستاد تا در باره اسرای روسی که به قول آنها ۲۲۰ نفر اند مذاکره نمایند. به قول روسها ۶۰ اسیر در داخل افغانستان و بقیه در خارج اند.

رهبران مجاهدین اعلان نمودند که بخاطر انتقال قدرت به يك شورای ۵۱ نفری موافقه نموده اند که در آن از هر تنظیم ۵ نفر اشتراك خواهد داشت و در ظرف دو ماه حکومت را به مجاهدین انتقال خواهد داد، بعد از آن حکومت دیگری بریاست ریانی برای مدت چهارماه تشکیل خواهد شد، که کار آن طرح حکومت مؤقت خواهد بود. درین مجلس نمایندگان کشور های سعودی، ایران و پاکستان اشتراك داشتند. دو طیاره مملو بانکنوتهای افغانی از ماسکو وارد کابل شد، پول رژیم در ماسکو بچاپ می رسد. از طرف دیگر مجاهدین مربوط مسعود اکنون در کابل بدون اسلحه دیده شده اند.

۲۴ اپریل ۱۹۹۲

سیاف طی کنفرانس مطبوعاتی در گورنرهاوس پشاور گفت: ده تنظیم جهادی حاضر شدند تا هر يك پنج نفر خود را برای شورای حکومت معرفی نمایند، این شورای در انتقال قدرت با مجددی که مدت ریاست آن دو ماه است مساعدت خواهند کرد. سپس حکومت مؤقت برای چهارماه بریاست ریانی تشکیل می شود که صدراعظم آن حکمتیار وزیر دفاع مسعود می باشد، این حکومت زمینه انتخابات را مساعد می سازد. صدراعظم سه معاونین دارند که عبارت اند از گیلانی خالص و سیاف همچنان خالص بحیث وزیر معارف گیلانی. وزیر خارجه احمد شاه حمدزی بصفت وزیر داخله و مولوی نبی بصفت رئیس ستره محکمه تعیین شده اند. گفته شده که در شورای ۵۰ نفری ۲۰ نفر قوماندان ۱۰ نفر عالم و ۱۰ نفر شخصیت

سیاسی حضور خواهند داشت.

حزب اسلامی گفت: در همه امور موافق است ولی تشکیل شوروی بخاطر انتقال قدرت چیز اضافی بوده و در آینده باعث بروز اختلافات می گردد بناء با آن مخالف است و نیز تقاضا نمود تا به صدراعظم حق تعیین وزراء داده شود.

مقامات حزب حمله نکردن استاد فرید بر کابل را رد و آن را سوء تعبیر ژورنالیست ها خواندند که در آن انحراف قصدی بعمل آورده بودند، او منتظر فرمان امیر خود است.

بعد از سقوط نجیب مجاهدین داخل شهر کابل شدند قصر ریاست جمهوری اکنون بدست افراد حکمتیار و مسعود است، مسعود ضمن کنفرانس مطبوعاتی از شهر چاریکار حکمتیار را متهم نمود که میخواهد ذریعه کودتا با طرفداران نجیب قدرت را بگیرد.

اعضای حزب وطن گفتند ما از تأسیس حکومت مجاهدین استقبال می کنیم بشرطی که مجاهدین اعلان عفو کنند از طرف دیگر افراد مربوط به مسعود ذریعه هیلی کوپتر به کابل آورده می شوند. مردم هنگام ورود مجاهدین شعار میدادند مرگ بر کمونستها زنده باد مجاهدین.

مجددی طی مصاحبه گفت: مفروضین و مخربین میخواهند کابل را تخریب کنند، مایک هییتی را بریاست مسعود تعیین نمودیم تا از این کارها جلوگیری نمایند، خلقی ها و کسانی دیگری میخواهند مخالفت کنند، مجددی افزود این حکومت از طرف پاکستان نیز برسمیت شناخته شده است، مجددی افزود مزدک و عاتف قدرت کابل را بدست دارند و با ما همکاری می کنند.

۲۵ اپریل ۱۹۹۲

کابل به روز شنبه بدست مجاهدین افتاد تا اکنون چنگی به وقوع نه پیوسته است، ارگ، وزارت خارجه و بانکها بتصرف قدرتهای مسعود در آمد.

حکمتیار اعلان نمود که کابل اکنون بدست مجاهدین افتاده و حاجت به تشکیل شوروی برای انتقال قدرت دیده نمی شود. او گفت هر طیاره ای که از پاکستان بدین

منظور به کابل بیاید سقوط داده خواهد شد، مجاهدین در کابل فیر های هوایی می نمایند. رادیو تلویزیون نیز بدست طرفداران مسعود بوده و اعلامیه های جهادی پخش می شود. اولین فرمان شورای جهادی ذریعه داکتر نجیب پسر مجددی از طریق رادیو کابل نشر شد که در آن وعده امنیت جانی و مالی به مردم کابل داده شد، طی این فرمان قوماندان عبدالحق، مولوی صدیق الله، قوماندان شیر علیم رحیم وردک و احمدشاه مسعود. بحیث کسانی معرفی شدند که باید امنیت کابل را تأمین کنند، و از مسعود تقاضا شده که زود تر به کار خود آغاز کند.

۲۶ اپریل ۱۹۹۲

جنگ شدیدی بین نیروهای مسعود و حکمتیار در شهر کابل در گرفته است، سرنوشت کابل مجهول است. رادیو کابل اعلان نمود عناصری که بخاطر بقای نجیب می جنگیدند از بین برده شدند. البته جنگ بین نیروهای حزب و جمعیت که با آنها قوای دولتی نیز یکجا شده است در گرفته است.

حکومت پاکستان حمایت خود را از طرفداران شورای جهادی اعلان نمود. بطروس غالی پاکستان را بقصد ایران ترك نمود وی از رهبران مجاهدین خواست تا جنگ در کابل را توقف دهند.

مجددی طی يك کنفرانس مطبوعاتی در پشاور گفت: حاضر است هرچه زود تر پشاور را ترك و روانه کابل گردد، وی افزود اگر کشته هم شود بکابل خواهد رفت، رهبران جهادی امروز روی همین مسئله مذاکره نمودند.

۲۶ اپریل ۱۹۹۲

مجددی امروز ذریعه موتر از پاکستان عازم کابل شد، او در سرحد بین دوکشور از پاکستان و مهمان نوازی آنها از مجاهدین ابراز قدر دانی نمود.

جنرال مجید معاون جنرال بوستم اعلان نمود که تا وقتی گروپ های حکمتیار در کابل وجود داشته باشد جنگ را ادامه می دهد.

نواب سلیم به نمایندگی از حزب اسلامی در مورد توقف جنگ در کابل گفت:

ملیسه های بی فرهنگ دوستم از کابل خارج شوند، کمونست های سرشناس از کارهای مهم اردو عزل و در عوض مجاهدین تعیین کردند، امنیت کابل از طرف مجاهدین و به توافق همه منظمات اخذ گردد و يك هیئت با صلاحیت مجاهدین قدرت را بدست گیرد.

۲۷ اپریل ۱۹۹۲

یکده از علمای افغانستان و پاکستان طی صدور يك فتوی از هر دو طرف جنگ در کابل که از چند روز بدین سو در گرفته است خواستند تا جنگ را قطع نمایند. ریاست علمای افغان را ملا ذاکری و از پاکستان را ملا فضل الرحمن بعده داشتند. در فتوای مذکور جنگ فعلی حرام دانسته شده و خواستار همکاری با شورای مجاهدین شده است. در فتوی گفته شده که يك هیئت بخاطر حل این موضوع به کابل برود.

امریکا اعلان نمود که حاضر است دومیون دالر بخاطر بازگشت مجاهدین و مهاجرین به آنان بپردازد.

مجددی ساعت یازده قبل از ظهر به کابل رسید و از طرف مقامات کابل پذیرائی شد و طی محفلی عبدالواحد سرابی یکی از معاونین نجیب قدرت را به وی سپرد، مجددی خود را بحیث رئیس دولت معرفی نمود و از مسئولین کابل خواست تا کار را شروع نمایند. مجددی به حکمتیار گوشزد نمود که اسلحه را بر زمین گذاشته و جنگ را خاتمه دهد، ورنه فتوای شرعی بر ضدش صادر نموده و در مقابلش خواهند جنگید.

حکومت پاکستان شورای فعلی کابل را برسمیت شناخت، این اولین کشوری است که بعد از ورود مجددی او را برسمیت می شناسد، مجددی در مورد هما کارمندان سابقه دولت اعلان عفو نمود.

حزب اسلامی اعلان نمود که از طرف تنظیم خود استاد فرید را بحیث صدراعظم پیشنهاد نموده است. پیر گیلانی طی کنفرانس مطبوعاتی گفت: اگر حکمتیار در حکومت آینده اشتراک ورزد در آن صورت او اشتراک نخواهد ورزید، پیر گیلانی، حکمتیار را مسئول خون ریزی های اخیر در کابل دانست.

۲۸ اپریل ۱۹۹۲

حکومت هند که از طرفداران رژیم کابل بود اکنون ابراز خورسندی نمود از اینکه حکمتیار نتوانست بر کابل قابض گردد.

قاضی امین وقاد بدست گرفتن قدرت بدست مجاهدین را آرمان ملت افغان دانسته از مجددی خواست تا هر چه زودتر ملیشه های بدنام بوستم را از کابل خارج ساخته و نیز تقاضا نمود تا جنرالان کمونست چون عظیمی و را از کنار خود دور نموده تحت مراقبت قرار دهد. همچنان از وی خواست تا طالب خلع سلاح حکمتیار و مجاهدین او نگریده بلکه ابتداء دشمنان دین و ملت ملیشه های جوزجانی را خلع سلاح نماید، وی افزود مجددی می خواهد در پهلوی خودش مجاهدین مسلح دیده شود ولی می خواهد مجاهدین حکمتیار را خلع سلاح نماید، این يك اشتباه است که باید مجددی مرتکب آن نگردد.

نواز شریف صدراعظم پاکستان با عده ای از وزیران پاکستانی چون آصف نواز جنجوعه، صدیق کانجو، عبدالستار لالیکا، بکابل رفتند و هر نوع همکاری خویش با حکومت کابل را اعلان نمودند، بعد از بقدرت رسیدن مجاهدین این اولین مهمان خارجی آن کشور است. نواز شریف صدراعظم پاکستان از مجددی خواست تا نجیب را مورد عفو قرار دهد، چنانچه او يك چک حاوی ده میلیون دالری را به مجددی داد و وعده نمود تا پنجاه هزارتن گندم نیز بکابل بفرستد، درین سفر شهزاده ترکی الفیصل وزیر سازمان اطلاعاتی سعودی نیز با نواز شریف همراه بود. حکومت ایران نیز کابل را برسمیت شناخت این دومین کشوری است که رژیم جدید کابل را برسمیت می شناسد.

۲۹ اپریل ۱۹۹۲

احمد شاه مسعود حوالی عصر روز ۲۹ اپریل در حالی که از طرف هوادارانش با موترها و تانکها بدرقه می شد وارد کابل شد.

حکومات سعودی، روسیه و چین نیز حکومت جدید در کابل را برسمیت شناختند.

پیر کیلانی که نامزد وزارت خارجه است محمد صدیق سلجوقی را بحیث سفیر افغانستان در پاکستان مقرر نمود این اولین سفیر حکومت مجاهدین است.

۳۰ اپریل ۱۹۹۲

هند نیز رژیم جدید در کابل را برسمیت شناخت و خواهان روابط دوستانه با کابل گردید.

شورای کابل در نشست اولی خویش در باره امنیت شهر کابل با هم مذاکره نمودند و خواستار بمیان آمدن راهی گردیدند تا ملیشه ها و مجاهدین تحت یک قومانده قرار گیرند.

۱ می ۱۹۹۲

یک طیاره صلیب سرخ با داکتران خارجی روز جمعه وارد کابل شد، این داکتران در شفاخانه صلیب سرخ که ۲۵۰ بستر دارد کار خواهند نمود.

یک طیاره مملو از مواد خوراکیه ایرانی به هرات فرود آمد، نجفی یکی از مسئولین وزارت خارجه ایران نیز درین طیاره بود وی با اسماعیل خان ملاقات نمود.

حکومت مصر نیز رژیم جدید در کابل را برسمیت شناخت و خواهان برقراری روابط سیاسی بین دولتین شد.

۲ می ۱۹۹۲

سه تنظیم که بنام حرکت انقلاب اسلامی بودند طی یک کنفرانس مطبوعاتی در پشاور با هم پیوستند رهبر آنان ملا نبی و معاونین آن ملا منصور، ملا مؤذن، ملا محمد شاه فضل و ملا صدیقی خواهند بود، آنان علت این اقدام خود را تقاضای وقت دانستند. تنظیم حرکت در سال ۱۳۵۷ هـ ش در پشاور بمیان آمد و ملا منصور در سلا ۱۳۶۰ هـ ش از آن جدا شد.

در کابل اکنون اوضاع روبه بهبودی نهاد، دو نفر از اعضای رژیم سابقه، عبدالله شادان رئیس محکمه اختصاصی انقلابی و ودیر صافی وزیر هوائی ملکی ربوده شده اند، جسد مرده عبدالله شادان یافت گردید عبدالقدوس غوربندی رئیس جبهه پدر وطن توانسته است خود را از چنگال ربایندگان نجات دهد.

۳ می ۱۹۹۲

بین سیوان نماینده سر منشی مؤسسه ملل بعد از انتقال قدرت به مجاهدین وارد کابل گردید وی میخواید در باره رهائی نجیب و بازگشت سه میلیون مهاجر از پاکستان به افغانستان با مقامات کابل مذاکره نماید.

ریانی، سیاف، محمدی، سمیع الله با عده ای از مسئولین دیگر به شمول نمایندگان حزب اسلامی پشاور را به قصد کابل ترک نمودند ریانی از میزبانی چندین ساله کشور پاکستان ابراز امتنان نموده گفت: ما خواهان روابط دوستانه با پاکستان هستیم.

۴ می ۱۹۹۲

مجددی که ریاست ۵۰ نفری شورای انتقال قدرت را به عهده دارد کابینه خود را اعلان نمود اکثریت اعضای وزراء مربوط تنظیم های نجات و محاذ اند، اعضای تنظیم حزب اسلامی و منظمات شیعه در آن حضور ندارند، چند پست وزارت خالی گذاشته شده است.

لیاقت بلوچ سخنگوی پارلمانی جماعت اسلامی پاکستان طی کنفرانس مطبوعاتی جدائی تنظیم خود از IJI را اعلان نمود، این جماعت بعد از حمایت نکردن نواز شریف از حکمتیار و اعلان حمایت وی از مجددی به چنین اقدامی دست زد.

مجددی گفته است که مدت دوماه برای کار کافی نبوده و این تصمیم بصورت عجولانه اخذ گردیده است و اکنون تمام سران اقوام و قبائل و قوماندانان از وی تقاضا می نمایند که باید دو سال درین مقام بماند.

۵ می ۱۹۹۲

عده ای از قوماندانان بریاست حقانی با حکمتیار ملاقات نمودند، آنان از وی خواستند که در حل قضیه با ایشان همکاری نموده تا زمینه خروج ملیشه ها از کابل مساعد گردد. حکمتیار گفت ما خواهان جنگ نیستیم و به همین سبب اوزبند نمودیم، ولی ملیشه ها مناطق مسکونی را مورد ضرب و بمباردمان قرار داده اند. وی

۶. حوادث تاریخی افغانستان /

افزود: نمیدانم که مسئول اوربند مجددی است، یا ربانی و یا هم دوستم! او اعلان کاپینه از طرف مجددی را خلاف مصالح ملت خواند و گفت این کار وضع را بدتر خواهد ساخت و اینکه بزرگان قوم او را میخواهند تا رئیس جمهور باشد کاری اساس بوده و انتخاب کاپینه کار صدراعظم است.

۶ می ۱۹۹۲

بین رهبران مجاهدین موجود در کابل و حکمتیار موافقه صورت گرفت تا جنگ توقف گردد در موافقتنامه گفته شده که ملیشه ها باید از کابل خارج شوند.

اولین جلسه شورای قیادی در کابل تشکیل گردید که در آن حزب کمونست خلق منحل و ریاست خاد از بین برده شد، همچنان موافقه شد یک محکمه انقلابی تشکیل گردد تا مردم بدانجا شکایات خود را تقدیم نمایند این مطالب توسط محسنی سخنگوی شورای قیادی ابراز شد وی افزود مقصود از عفو عمومی در مسائل مربوط حقوق الله است و در حقوق العباد کسی حق عفو را ندارد.

نواز شریف بعد از بیرون رفتن جماعت اسلامی از III از حزب پیپل بر هبری بی نظیر بوتو تقاضای همکاری را نمود، او قاضی حسین احمد رهبر این جماعت را مسئول کشتار مردم افغانستان خواند.

رادیو کابل اعلان نمود که جنرال رحیم وردگ سهواً بحیث لوی درستیز تعیین گردیده و در عوض او آصف دلاور به این سمت برگزیده شده است. دلاور یکی از اعضای بلند پایه حزب پرچم است.

احمد شاه مسعود شرائط اوربند حکمتیار را رد نمود و طی مصاحبه مطبوعاتی گفت: ملیشه ها در سقوط رژیم با ما همکاری نموده اند باید اکنون تشویق گردند نه توبیخ. او افزود حکمتیار نمی خواهد مجددی در رأس قدرت باشد و میخواهد ظرف یکسال انتخابات صورت گیرد. مسعود افزود حکمتیار اکنون مهماندار و طنجانار، پاکتین و مانوکی منگل است. مسعود گفت در کابل اکنون ملیشه وجود ندارد همه مجاهدین اند.

۷ می ۱۹۹۲

سیاف گفت: تشکیل حکومت به معنی ائتلاف با کمونستان‌ها نیست، و حکومت کنونی باید به توافقات بشاور احترام گذاشته و بجز مسلمان شناخته کسی را در کار دولتی توظیف نکند، ورنه تنظیم اتحاد از این حکومت خارج خواهد شد.

۸ می ۱۹۹۲

جنرال اسلم بیگ رئیس قوای زمینی پاکستان ابراز داشت: احمد شاه مسعود مسئول خون ریزی اخیر در کابل است، زیرا اگر وی با جنرال‌های رژیم سابقه ائتلاف نمی‌کرد و می‌گذاشت حکومت ائتلافی مجاهدین تشکیل گردد حکمتیاری مجبور نمی‌شد تا به کابل برود. او افزود مسعود در کابل اثر و رسوخ ندارد و پالیسی‌های حکمتیاری نسبت به مسعود اصولی تر بوده و تعداد مجاهدین او نیز بیشتر می‌باشند.

۹ می ۱۹۹۲

حکمتیاری طی کنفرانس مطبوعاتی در شهر جلال آباد گفت: باید ملیشه‌های گم جمع از کابل خارج کردند، امنیت شهر را مجاهدین بدست گیرند، او افزود حزب با هیچ تنظیمی درگیری ندارد، و اکثر قوماندانان برایم نامه‌ها فرستاده و از موقف حزب مبنی بر خروج ملیشه‌ها از کابل حمایت خود را ابراز داشته‌اند.

۱۰ می ۱۹۹۲

شورای جهادی طی جلسه‌ای فیصله نمود تا چهار هزار طفلی را که رژیم سابقه به ماسکو فرستاده بود دوباره به کابل آورده شوند، ربانی افزود از شروع انقلاب تا اکنون چهل هزار طفل به روسیه فرستاده شده است.

۱۱ می ۱۹۹۲

حوادث تاریخی افغانستان / ۶۲

جمهوری تاجکستان در سرحدات خویش با افغانستان مراکز عسکری جدیدی را جابجا نموده است این قواء وظیفه خواهند داشت تا مانع مداخلات خارجی درین جمهوری گردند، و اینکه از افغانستان بدانجا اسلحه وارد نگردد.

دوستم رهبر ملیشه ها گفت: ما به تقاضای اکثریت مردم کابل بدانجا رفته ایم، اگر اهالی کابل بخواهند ما خارج شویم در زمینه تصمیم خواهیم گرفت. دوستم افزود می شود که افغانستان بصورت جمهوری فدرال تبدیل گردد، وی حکمتیار را يك شخص خود خواه خواند.

۱۲ می ۱۹۹۲

منزل سفیر سعودی در کابل از طرف اشخاص مسلح که گفته می شود چهل نفر بودند ربوده شد، رادیو کابل این خبر را تکذیب نمود. ربانی در خطبه نماز جمعه مردم سعودی را حامی جهاد افغان خواند.

۱۳ می ۱۹۹۲

بعد از ملاقات احمد شاه مسعود و کوزیروف وزیر خارجه روسیه يك اعلامیه ای بنشر رسید که در آن کمونیزم محکوم شد. کوزیروف يك طیاره مملو از نوا نیز با خود به کابل آورده بود. مسعود وعده داد که اسیران روسی را رها خواهد ساخت. کوزیروف از بین رفتن دیکتاتوری کمونیزم را برای همکاری بو کشور مفید خواند. باید افزود که در مورد غرامات جنگ باوی چیزی گفته نه شد.

۱۴ می ۱۹۹۲

حزب وحدت گفته است: تا وقتی در حکومت جدید حقوق اقلیت ها به رسمیت شناخته نه شده است با اداره کنونی مخالفت خواهد ورزید، اکثر مناطق کابل فعلاً بتصرف این حزب است.

۱۵ می ۱۹۹۲

حکمتیار طی کنفرانس مطبوعاتی در سروبی گفت: با حکومت کابل به توافق رسیده است و عنقریب موافقتنامه بین آنان به امضاء خواهد رسید، وی افزود باید همیشه ها از کابل خارج گردند.

مجددی طی کنفرانس مطبوعات گفت: حکمتیار باید از مردم کابل عذر خواهی کند زیرا باعث قتل عده ای زیاد مردم شد، او باید عمل هفته گذشته خود را اشتباه بخواند.

۱۷ می ۱۹۹۲

احمدشاه مسعود با يك عده از شخصیت های پاکستانی که در ضمن آنها جاوید ناصر مسئول ISI نیز بود ملاقات نمود و از آنها خواستار همکاری گردید، مسعود گفت: میخواد اردوی خود را منظم سازد و در ین مورد خواستار همکاری پاکستان گردید و از مساعدتهای پاکستان برای مهاجرین افغان ابراز امتنان نمود.

۱۹ می ۱۹۹۲

حکومت جدید کابل اعلان نمود که نمیگذارد انقلاب از کشورش به نول همسایه صادر شود.

۲۰ می ۱۹۹۲

مسئولین جهادی هرات روز گذشته در مشهد با مقامات ایرانی در مورد مسائل فرهنگی، سیاسی، اقتصادی و اجتماعی به قرار داد های موافقه نمودند. معلوم نیست که این نوع قرار داد ها به سود کشور است و یا نه!

داکتر نجیب الله لفرانی رئیس سیاسی جمعیت گفت: اکنون در کابل هیچ ملیشه وجود ندارد بلکه آنها مجاهدین و مربوط قطعه ۵۲ دولت اسلامی می باشند او وضع کابل را قناعت بخش خواند.

۲۰ می ۱۹۹۲

بین طرفین در گیر در کابل موافقتنامه صلح به امضاء رسید که در آن آمده باید امنیت کابل ذریعه قوای بی طرف مجاهدین گرفته شود، این موافقتنامه را جنرال رحمت الله صافی در قصر چهلستون قرائت نمود و از مجاهدین حزب تقاضا بعمل آمد تا از کمر بند کابل دور شوند.

۲۱ می ۱۹۹۲

مجددی بعد از اعلان این موافقتنامه عازم شمال افغانستان شد، وی میخواهد به تعداد طرفداران خویش بیافزاید.

۲۲ می ۱۹۹۲

روز جمعه ساعت ۱۰ بجه قبل ازظهر یکبار دیگر از طرف ملیشه ها بالای مواضع حزب اسلامی فیر صورت گرفت، در حالیکه یک روز قبل موافقتنامه صلح به امضاء رسیده بود.

مجددی در اولین ملاقات با دوستم گفت: دوستم مجاهد کبیر بوده و از مدت شش سال بدین سو جهاد میکند وی به دوستم رتبه ستر جنرالی نیز عنایت فرمود! مجددی افزود عزت و ذلت نه به دست حکمتیار و اخوانیزم بین المللی و نه به دست وهابیت بوده بلکه به دست خداوند است.

نطاق حزب اسلامی این کار مجددی را توهمین به مردم افغانستان خواند.

۲۳ می ۱۹۹۲

اعجازالحق پسر ضیاء الحق بخاطر از میان برداشتن اختلافات مجاهدین

امروز وارد کابل شد.

۲۴ می ۱۹۹۲

حکمتیار و مسعود در شرق کابل «بگرامی» با هم مدت هفت ساعت ملاقات نمودند، آنان به موافقتنامه ای نیز صورت گرفت که طی آن ملیشه ها باید از کابل خارج و ظرف شش ماه انتخابات صورت گرفته و حکومت فعلی دو ماه دوام کند.

۲۵ می ۱۹۹۲

مجددی طی سفر رسمی دو روزه وارد پاکستان شد این اولین سفر وی بخارج کشور بعد از تعیین شدنش درین سمت است.

۲۶ می ۱۹۹۲

حامد کرزی معاون وزارت خارجه اتهامات مؤسسه حقوق بشر مبنی بر نقض آن را رد نموده گفت: حکومت اعلان عفو عمومی نموده و هر کاری که صورت گرفته مربوط اشخاص بوده و حکومت را در آن دخالتی نبوده است.

۲۷ می ۱۹۹۲

محمد حسن جعفری سخنگوی حزب الله گفت: شهر فراه بدست ما قرار دارد و بعضی مناطق در ولایات دیگر را نیز بدست داریم، باید یکی از وزارتخانه ها به ما داده شود! او افزود اکثر ولایات اکنون به شکل خود مختار اداره میشوند.

۲۸ می ۱۹۹۲

طیاره حامل مجددی که بیش از ۱۰۰ تن در آن سوار بودند در نزدیک میدان هوایی کابل مورد فیر راکت قرار گرفت پوزه طیاره از بین رفته و معاون پیلوت زخمی گردید ولی به شخص مجددی آسیبی نرسیده است. تا اکنون مسئولیت این کار را کسی به بوش نگرفته است. ذبیح الله پسر مجددی گفت: این کار شاید از طرف

حوادث تاریخی افغانستان / ۶۶

مجاهدین حکمتیار صورت گرفته باشد، در حالیکه حزب اسلامی این عمل را تقبیح نموده و آن را کار دشمنان صلح خواند.

۲۹ می ۱۹۹۲

ملیسه های دوستم در سمت جنوب شرق بر مراکز حزب اسلامی حمله نمودند این کار آنان دال برین است که آتش بس را قبول ندارند. عده ای از اشخاص مسلح در کابل باز هم وارد منزل سفیر سعودی گردیده و آن را مورد تاراج قرار دادند.

مجددی طی کنفرانس مطبوعاتی گفت: در سقوط دادن طیاره حامل من حکمتیار و کمونستها بست داشتند وی مخالفت خود را بر مورد موافقتنامه حزب و جمعیت ابراز داشت و گفت بر آمدن ملیشه ها از کابل بدون اجازه وی ناممکن خواهد بود.

۳۱ می ۱۹۹۲

شورای جهادی در قصر چهلستون تشکیل جلسه نمود، طی این جلسه فیر بالای طیاره مجددی کار عناصر آشوبگر دانسته شد، فعالیت های وزارت امنیت دولتی لغو اعلان شد و گفته شد که مسائل امنیتی باید توسط وزارت های داخله و دفاع تأمین گردد.

۱ جون ۱۹۹۲

بر خورد بین گروه وحدت و گروه اتحاد در گرفت، حقانی که میخواست میانجیگری نماید مورد آتش نیروهای وحدت قرار گرفت و دو نفر از جمله محافظین وی مجروح شدند.

۲ جون ۱۹۹۲

شورای نیروهای شمال «جنبش ملی اسلامی» اعلامیه ای صادر نموده که طی آن گفته شده. طرحی خواهد ساخت که مربوط سیاست های خارجی، سیاسی و حقوق اقلیت ها باشد، همچنان از مقامات کابل خواسته است تا در شورای کابل به آنها جا داده شود.

بر خورد بین هزاره ها و نیروی های اتحاد جریان دارد و هر دو طرف صدها نفر بی گناه را بطور اسیر با خود برده اند، گروه اتحاد تنظیم وحدت را مسئول جنگ دانسته که از طرف بیگانگان تقویه میگردد، و افزوده که این گروه در طول جهاد باعث آزار و اذیت مجاهدین بوده است.

۲ جون ۱۹۹۲

حکمتیار اعلان نمود که ما جریانات اخیر کابل را دقیقاً بر رسی نموده و درین مورد بی طرف ماند نمی توانیم.

۴ جون ۱۹۹۲

اداره کابل اعلان نمود که اگر گروه های درگیر تا روز جمعه به توافق نرسند در آن صورت هر دو گروه را از کابل اخراج خواهند نمود، تا اکنون در کابل صد ها نفر کشته و صد ها فامیل از کابل خارج گردیده اند، شفاخانه ها از مجروحین مملوه گردیده است.

جنگ بین گروه اتحاد و گروه وحدت به شدت جریان دارد، اکثر عمارات از بین رفته در حدود صد نفر کشته و سه صد نفر زخمی شده اند، شفاخانه صلیب سرخ مملوه از مجروحین است.

در کابل حدود بیست نفر اعضای شورای انتقالی طی بیانیه ای خواهان تشکیل لویه جرگه گردیده و آنرا یگانه راه حل مسائل کنونی دانسته اند.

۵ جون ۱۹۹۲

مؤسسه ملل خواهان کمک ۱۸۰ میلیون دالری برای افغانستان گردیده، تا ازین پول در مراجعت مهاجرین، آب نوشیدن، ماین پاکی و اعمار مجدد استفاده بعمل آید.

۶ جون ۱۹۹۲

وزارت خارجه افغانستان طی يك اعلامیه ای از همه کشور های جهان خصوصاً کشور های اسلامی و همسایه تقاضا بعمل آورده تا در امور داخلی افغانستان مداخله ننمایند، طی این اعلامیه نام هیچ کشوری گرفته نه شده، همچنان از اتباع خارجی خواسته شده در وقت دخول به افغانستان ویزا بدست داشته باشند.

۷ جون ۱۹۹۲

سه سیاست دان پاکستانی هر يك افتخار گیلانی وزیر عدلیه زمان بی نظیر، محمود خان اچکزئی و افضل خان که هر سه پشتون اند از مؤسسه ملل خواهش نموده اند تا در رهائی داکتر نجیب الله که اکنون در دفتر آن مؤسسه در کابل پناهنده است بکوشد، گیلانی گفت اگر نجیب در زمان مجددی رها نگردد خیلی مشکل خواهد بود که بعد از آن رها گردد.

۹ جون ۱۹۹۲

ملیسه های دوستم مستقر در بالاحصار مواضع حزب را مورد اصابت سلاحهای ثقیل خویش قرار دادند، روشنی انداخت های آنان تاریکی شب را روشن ساخته بود.

۱۰ جون ۱۹۹۲

حزب وحدت موافقه نموده که در حکومت انتقالی اشتراك ورزد وزارت امنیت به آنها داده شده است.

اولین شماره جریده مجاهد که حامل پیام ربانی بود در کابل به نشر رسید، این اولین اخبار مجاهدین است که در کابل بعد از پیروزی به نشر می رسد.

۱۱ جون ۱۹۹۲

جنرال متقاعد حمید گل سابق رئیس ISI پاکستان به حکومت پاکستان اخطار کرد که نباید رول برادر بزرگ را در قضیه افغانستان بعهده گیرد، او از کشور های همسایه تقاضا کرد تا در مسائل افغانستان مداخله ننمایند، وی گفت بنگله دیش به کمک هند از پاکستان جدا شدند ولی هند در امور داخلی آنان مداخله نمود و آنان با هند دشمنی را شروع نمودند، او افزود پاکستان باید با ایران در مورد افغانستان گفتگو نماید. گل جنگهای اخیر کابل را امور کوچک خواند.

۱۴ جون ۱۹۹۲

یک تیم امریکائی به ریاست پیتر تامسن وارد کابل شدند، آنان با مسئولین کابل در مورد بازگشائی سفارت امریکا در کابل مذاکره می نمایند، این کشور سفارت خود در کابل را بعد از خروج قوای روسی در سال ۱۹۸۹ مسدود ساخته بود.

۱۴ جون ۱۹۹۲

هیئت امریکائی طی کنفرانس مطبوعاتی وضع کابل را اطمینان بخش توصیف نموده گفت: بعض مشکلاتی وجود دارد که حل شده و این حکومت پیروز خواهد شد، مردم افغانستان قادر خواهند گردید تا زعیم خود را تعیین کنند.

۱۵ جون ۱۹۹۲

غلام اسحق خان صدر پاکستان با نمایندگان شش تنظیم جهادی در اسلام آباد ملاقات نمود، اسحاق گفت: تاوقتی رهبران مجاهدین متحد نگردند کشور های جهان حاضر به مساعدت با آنان نخواهد گردید چنانچه افزود اگر جنگ در کابل

۷. حوادث تاریخی افغانستان /

دوام کند پاکستان بطور دوامدار با آنان کمک نخواهد کرد.

اتحادیه PDA پاکستان طی یک بیان مشترک خواستار رهائی داکتر نجیب گردیدند، آنان گفتند ما در امور داخلی افغانستان مداخله نمی کنیم ولی نجیب باید رها گردد زیرا موافق انتقال قدرت به مجاهدین بود.

حزب وحدت با اداره فعلی کابل پیوست به این تنظیم سه وزارت منجمه امنیت داده شده است، این کار از طرف مجددی صورت گرفت وی هشت کرسی در شورای جهادی را نیز به این تنظیم بخشش نمود. همچنان مجددی پنج کرسی در شورا و یک وزارت را به شورای سمت شمال سپرد. مجددی افزود حزب اسلامی نمیتواند در حکومت او اشتراک نماید.

۱۶ جون ۱۹۹۲

مجددی رهبران مجاهدین را متهم ساخت که از تعهدات خویش عدول نموده اند، وی ربانی را متهم ساخت که در پهلوی حکومت او دیگری را تشکیل داده است. مجددی گفت بعد از اتمام نوماه از مردم خواهد پرسید که در کرسی خود بماند و یا خیر!

محمود موسوی نماینده خاص ایران در جنوب کابل با حکمتیار ملاقات نمود، آنان در باره مسائل جاری افغانستان صحبت نمودند.

۱۷ جون ۱۹۹۲

حکمتیار اعلان نمود که اگر مجددی بعد از سپری نمودن نوماه از قدرت کنار نرود در آن صورت او را به زور از مقامش معزول خواهد ساخت، درین مسئله همه رهبران مجاهدین متفق اند.

۱۸ جون ۱۹۹۲

در اثر ربودن یک دختر مهاجر افغان توسط یکنفر باجوری، مردم مهاجر به قریه آن شخص هجوم برده و آن شخص را با دختر مذکور و سه نفر دیگر از بین

بردند. طی درگیری چهل منزل تخریب شد حکومت پاکستان ۳۵۰ مهاجر را بخاطر اشتراک در موضوع باز داشت نمود.

هندو های مقیم کابل مورد حمله اشخاص مسلح قرار گرفتند، این هندوها خواستار انتقال شان به هند شدند، آنان جنگ خلیج را مثال آورده و خواستار طیاره خاص گردیدند.

۱۹ جون ۱۹۹۲

مجددی گفته است که بعد از سپری نمودن مدت خویش قدرت را به کمیسیون ۵۱ نفری که در پشاور بدان موافقه صورت گرفته بود نمی سپارد، بلکه میخواهد قدرت را به شورای ۶۴ نفری دیگری بسپارد، این شوری تصمیم خواهد گرفت تا قدرت را به چه کسی بسپارد، اکثر گروه های شیعی ، ملیشه ها، و عده ای از گروه های دیگر ازین تصمیم استقبال نموده اند. ربانی اکنون در سعودی است.

سومین جلسه حکمتیار در گردیز بود، وی ابتداء در جلال آباد سپس در لغمان و اکنون در گردیز در جلسه های مردمی سخنرانی نموده و پلانهای آینده حکومت اسلامی را به مردم شرح نمود. وی در گردیز از مردم خواست تا وارد کابل گردیده قدرت را بدست گیرند، او گفت: تا اکنون حکومت اسلامی در کابل قائم نه شده است، و افزود باید کارمل و نجیب هر دو محاکمه شوند.

۲۱ جون ۱۹۹۲

حکمتیار اخطار کرد که اگر مجددی از روز موعود خود سر پیچی نموده و قدرت را به ربانی نسپارد در آن صورت به کابل مارش خواهد کرد. دوستم رهبر ملیشه ها می گوید نظر رهبران را قبول دارد و در گیر و دار طرف کسی را نمی گیرد. او افزوده که باید حقوق اقلیتها حفظ شود.

۲۲ جون ۱۹۹۲

رادیو کابل طی اعلامیه ای بنقل از مجددی گفت: قرار بود که مجددی به روز ۵ شنبه قدرت را به شورای جهادی بسپارد، لیکن در اثر نبودن اکثر اعضای این شوری مجددی تا روز دوشنبه در ین مقام خواهد ماند، مجددی از رهبران مجاهدین خواست تا در پروگرام انتقال قدرت اشتراک ورزند.

۲۴ جون ۱۹۹۲

به تاریخ ۵ سرطان در شهر کابل برخورد بین نیروهای وحدت و جمعیت در گرفت که باعث کشته شدن عده ای از مردم گردید.

۲۶ جون ۱۹۹۲

نواز شریف صدراعظم پاکستان گفت: مجددی به وی اطمینان داده است که بتاریخ ۲۹ برج جاری قدرت را بطور مسالمت آمیز به شورای قیادی می سپارد.

۲۷ جون ۱۹۹۲

مجددی عصر روز ۷ سرطان ۱۳۷۱ طی محفلی قدرت را به شورای جهادی سپرد. طبق موافقنامه ۲۴ اپریل پشاور ربانی برای مدت چهار ماه بحیث رئیس دولت تعیین شد. مجددی رادیو و تلویزیون رامتهم نمود که جریان شوری را بطور مستقیم نشر ننمود. سیاف طی کنفرانس مطبوعاتی در کابل هر نوع همکاری خویش با حکومت ربانی را اعلان نمود

جون ۱۹۹۲

حکمتیار در مصاحبه خویش ابراز داشت که آرزو دارد صدراعظم جدید به کار خود شروع کند وی افزود امنیت زودتر برقرار خواهد گردید، حکمتیار در حکومت مجددی اشتراک نورزیده بود.

حکمتیار گفت: تا وقتی به کابل نمی رود که قوت های مختلف مسلح از شهر خارج نگردند و در بیرون شهر در جلسات شورای جهادی اشتراک می ورزد وی خواهان بر طرفی کمونستها از حکومت و نیز خواهان محاکمه کارمل و نجیب گردید.

۲۸ جون ۱۹۹۲

ربانی در اولین پیام رادیو تلویزیونی خویش گفت: تشکیل گروه های مسلح را منحل خواهد نمود و یک اردوی قوی تشکیل خواهد داد که در آن صاحب منصبان سابقه نیز تحت اداره وزارت دفاع کار خواهند نمود. ربانی گفت: افغانستان بی طرف بوده ولی طرفدار مسلمانان جهان خواهد بود، وی از مبارزه مردم فلسطین و کشمیر حمایت خود را اعلان نمود، چنانچه گفت: هرچه زودتر قانون اساسی جدید تدوین خواهد گردید.

در منطقه سر چوک و پل خشتی کابل درگیری بین گروه های مسلح بوتوق پیوست، بعضی ها این بر خورد را بین ملیشه های دوستم و حزب اسلامی خواند ولی حزب اسلامی این بر خورد را بین دوستمی ها و افراد مربوط به جنرال مؤمن خواند.

۲ جولای ۱۹۹۲

وزارت دفاع اداره کابل امروز خلع سلاح و بیرون کشیدن گروه های مسلح از کابل را شروع نمود، عده ای درین پاکسازی بقتل رسیدند.

۲ جولای ۱۹۹۲

ایران بعد از چهارده سال اولین سفیر خویش محی الدین نجفی را به کابل فرستاد، او قبلاً مسئول امور افغانستان در وزارت خارجه ایران بود، در طول سالهای انقلاب کار دار سفارت ایران در کابل و نماینده رژیم در تهران حمید الله ناصر ضیاء حضور داشت.

۴ جولای ۱۹۹۲

ربانی از مقامات حزب اسلامی خواست تا فرستادن صدراعظم به کابل را به تعویق اندازند، علت این اقدام را اوضاع متشنج کابل خواند. دیروز بین گروه های ملیشه و مجاهدین بر خوردی صورت گرفت.

۵ جولای ۱۹۹۲

استاد عبدالصبور فرید اولین صدراعظم حکومت مؤقت مجاهدین بعد از ظهر امروز از چاریکار عازم کابل شد، در حدود سه هزار مجاهد وی را همراهی می نماید، فرید مورد استقبال گرم مردم کابل قرار گرفت گفته می شود که سه صد مجاهد با وی باقی مانده و بقیه بر خواهند گشت.

۶ جولای ۱۹۹۲

فرید بعد از ورودش به کابل با حکمتیار ملاقات نمود، مکان ملاقات چهار آسیاب بود، فرید فرقه ریشخور را مرکز خویش تعیین نموده است.

۷ جولای ۱۹۹۲

فرید از کشور های هسمايه ایرا ، پاکستان و نیز سعودی خواست تا در امور داخلی افغانستان مداخله ننمایند.

۹ جولای ۱۹۹۲

سید جعفر نادری از طرف دوستم بحیث والی بغلان تعیین گردید، او ابراز داشت جنبش ملی خواهان تشکل حکومت فدرالی است.

۱۱ جولای ۱۹۹۲

استاد فرید بر نامه عمل خویش را از طریق رادیو و تلویزیون اعلان نمود که در آن از اخلاص، اتحاد یاد آوری نموده و عده داد که زندگی مردم را بهتر سازد، چنانچه خود نیز خواستار همکاری آنان گردید و افزود دشمنان در پی تخریب اند و باید دست بدست هم داده کار کنیم.

۱۲ جولای ۱۹۹۲

اولین هیئت رسمی تاجکستان بریاست اکبر شاه سکندروف جهت اظهار تبریکی بمناسبت تشکیل نولت اسلامی وارد کابل شد، و با مسئولین کابل در مورد مناسبات سیاسی، اقتصادی و فرهنگی صحبت نمود.

۱۵ جولای ۱۹۹۲

در منطقه کوته سنگی بین گروه وحدت و نیرو های نولتی جنگ شدید در گرفت. هر دو طرف یکدیگر را به آغاز جنگ متهم نموده اند.

۱۶ جولای ۱۹۹۲

استاد فرید طی مصاحبه ای گفت: سر از روز شنبه نیرو های مختلف از شهر کابل خارج ساخته می شوند وی با مسعود نیز ملاقات نمود.

۱۷ جولای ۱۹۹۲

شورای قیادی طی جلسه ای فیصله نمود که باید نیروهای مسلح از شهر کابل خارج ساخته شوند و کسی اگر مشکل ایجاد کند به استناد آیه: (إنما جزاء الذین-) مباح الدم بوده و مطابق آیه مذکور با وی معامله صورت گیرد.

۱۸ جولای ۱۹۹۲

در اثر بر خورد بین گروه وحدت و گروه اتحاد عده زیادی از مردم بقتل رسیده و در حدود چهار صد تن مجروح شدند، اکثر راکتها در منازل مسکونی اصابت نمود.

۱۹ جولای ۱۹۹۲

مؤسسه صلیب سرخ که در کابل فعالیت دارد از اطراف درگیر در کابل خواست تا به قوانین بین الملل احترام قائل شده بر مردمان بیدفاع و کارکنان آن اداره فیر نمایند.

۲۱ جولای ۱۹۹۲

مولوی خالص گفت: مادر درگیریهایی که بین اتحاد و وحدت جریان دارد بی تفاوت مانده نمی توانیم وی طرفداری خود را از اتحاد ابراز داشت، چنانچه علاوه نمود که باید ملیشه ها از کابل اخراج و خلع سلاح کردند تا در ولایات دیگر نیز دست به چور و چپاول نزنند.

در جلسه شورای قیادی که در قرغه صورت گرفت، اعلان توقف جنگ بین اتحاد و وحدت صورت گرفت، و فیصله شد تا طرفین اسرای جنگی خویش را رها سازند.

قوماندان عبدالحق که از طرف مجددی بصفه قوماندان امنیه تعیین شده بود از وظیفه اش مستعفی گردید وی علت این اقدام خویش را بودن اشخاص مسلح در کابل و نپذیرفتن پیشنهادات خویش دانست او رژیم موجود در کابل را مسئول بدامنی خوانده گفت: نمی خواهد در چنین شرایط به مردم وعده دروغ دهد ، چنانچه مبلغ ۱۵ میلیون افغانی را که به وی سپرده شده بود آن را به دولت مسترد نمود.

۲۱ جولای ۱۹۹۲

استاد فرید در چهار آسیاب با حکمتیار ملاقات نمود. آنان درباره مسائل امنیتی شهر کابل صحبت نمودند. حکمتیار افزود از هر طریق ممکن باید وضع امنیت در کابل بهبود یافته و مردم در امنیت و اطمینان زندگی نمایند.

۲۲ جولای ۱۹۹۲

حکمتیار از اداره کابل خواست تا امنیت شهر توسط وزارت داخله گرفته شده، وزارت دفاع امنیت سرحدات را بدوش گیرد. حکمتیار افزود حکومت به تعهدات خود وفاء نکرده و ملیشه های جدید را وارد کابل نموده، و با صدراعظم که بخاطر خدمت مردم وارد کابل شده هیچ نوع همکاری صورت نگرفته که علت عمده آن بودن ملیشه ها در کابل است.

۲۵ جولای ۱۹۹۲

وزیر دفاع از منظمات حزب اسلامی، اتحاد و وحدت برای خویش معاونین برگزید.

عبدالاحد ولسی که در زمان تره کی والی غزنی و زمانی هم سفیر بود، اکنون در وزارت خارجه کار می کرد توسط یکنفر ناشناس در نزدیک وزارت خارجه بقتل رسید.

۲۶ جولای ۱۹۹۲

علاءالدین بروجردی معاون وزارت خارجه ایران که اکنون در کابل حضور دارد ابراز داشت که نزد ایران همه گروه های افغان یکسان بوده و افغانها باید خود اختلافات خود را حل کنند، وی افزود ایران تنها با حزب وحدت همکاری نمی کند.

۲۷ جولای ۱۹۹۲

مولوی میر حمزه بحیث معاون رئیس جمهور و کفیل ریاست جمهوری تعیین گردید.

۲۹ جولای ۱۹۹۲

چین در حدود دو صد افغان را که بطور غیر قانونی وارد آن کشور شده بودند از خاک خویش بیرون کرد.

۳۰ جولای ۱۹۹۲

حوادث تاریخی افغانستان / ۷۸

فرودگاه کابل هدف حملات موشکی قرار گرفت، حزب اسلامی مسئولیت این کار را بدوش گرفت و گفت: این حمله جوابی در مقابل حملات دیروز دولت بر مواضع حزب در شرق کابل بود.

۱ اگست ۱۹۹۲

ربانی طی فرمانی ملایبی را بحیث معاون خویش برگزید، در حدود ۱۵۰ فیر میزائل در نواحی مختلف شهر کابل اصابت نمود، حکومت کابل مسئولیت این کار را بدوش حکمتیار انداخت، قرار بود امروز صدراعظم پاکستان وارد کابل گردد، در اثر فیر ها عده ای کشته. سه طیاره از بین رفت و به ساعت ۴ عصر اوربند صورت گرفت.

وزیر صحت عامه داکتر نجیب مجددی از وظیفه خویش مستعفی گردید وی این اقدام خود را خود سری حکومت در تقرر پوست ها، نبودن امنیت عدم اشتراك وزیر دفاع در جلسات وزراء، جابجائی يك تنظيم خاص در کابل و... دانست. خالص از شورای قیادی خارج گردید وی ربانی را متهم نمود که با کمونستها همکاری میکند و حزب شیعه را نیز در حکومت جا داده که خلاف معاهده پشاور است. خالص همه پدائمی ها را بدوش وزارت دفاع انداخته و گفت وزارت دفاع میخواهد همه وزارتخانه ها را کنترل کند. شورای جهادی ننگرها را اعلان نمود که با حکومت کابل همکاری نخواهد کرد:

۲ اگست ۱۹۹۲

حکمتیار اخطار کرد اگر فرود آمدن طیارات از تاریخ ۶ اگست قطع نگردد در آن صورت فرودگاه کابل مورد هدف مرمی قرار خواهد گرفت. حکمتیار دولت را متهم نمود که به تعهدات خود وفا نمی کند و دژین اواخر ملیشه های جدید را به کابل آورده است، فیر های اخیر ۵۰ نفر را بقتل و در حدود ۱۵۰ را زخمی ساخته است. حکمتیار گفت: در جنگهای فاضل بیگ بیش از سه هزار نفر کشته شد ولی کسی بر آنها تأسف ننمود.

۵ اگست ۱۹۹۲

استاد فرید صدراعظم افغانستان وارد پاکستان شد، او ابتداء وارد جلال آباد گردیده بود. در زبو خورد های دیروز حوالی هفتاد نفر کشته و یا زخمی گردیدند، شفاخانه ها دچار مشکل دارو و طبیب است.

۷ اگست ۱۹۹۲

یکبار دیگر بر خورد بین حزب وحدت و اتحاد صورت گرفت و عده زیاد از مردم بقتل رسیدند در اثر فیر راکت دفتر تلویزیون حریق گردیده در ریاست جمهوری مرمی اصابت نمود، دولت مسئولیت آن را بدوش حکمتیار انداخت. تلویزیون اکنون از نشرات باز ماند و سفر ربانی به ایران به تعویق افتاد.

۸ اگست ۱۹۹۲

ساعت ۵ صبح جنگ شدیدی بین نیروهای دولتی و حزب اسلامی صورت گرفت، کابل گفت که نیروهای حزب از سه طرف چهلستون، دارالامان و تپه مرنجان بر مراکز دولتی حمله نمود، در شفاخانه ها دوا وجود نداشته و پرسونل طبی نیز دیده نمی شوند، در شفاخانه صلیب سرخ مرمی اصابت نمود، دو طیاره نیز سقوط داده شد.

۱۰ اگست ۱۹۹۲

در حدود هزار راکت در مناطق مختلف شهر کابل اصابت نمود، در میدان هوایی ۲۵۰ راکت اصابت نمود، امکان دارد در حدود هزار نفر کشته شده باشند، این حملات از طرف حکمتیار صورت گرفت. در همین روز استاد فرید وارد ایران شد.

۱۱ اگست ۱۹۹۲

در حدود سه صد نفر از اعضای حزب اسلامی که در صدارت بودند به سمت شمال انتقال داده شدند ملا منصور گفت: اگر حزب اسلامی بر کابل حمله کند در

آن صورت بر مراکز حزب حمله خواهد کرد، و قاد این جنگها را تقبیح نموده گفت:
باید يك کمیسیون بخاطر صلح تعیین گردد.

۱۲ اگست ۱۹۹۲

در اثر اصابت راکت در سفارت روسیه دو نفر آن دفتر کشته شدند.

حکمتیار در مورد توقف جنگ چهار شرط را پیشکش نمود:

۱- مرجع با صلاحیت تضمین اوربند را نماید.

۲- خارجیان ذریعه موثر از کابل خارج گردند.

۳- محبوسین مربوط حزب از کابل آزاد گردند.

۴- آتش بس از جانب مقابل عطلی گردد.

در اثر اصابت راکت خوشه ای در ده افغانان کابل ۸۰ نفر کشته و ۱۵۰ دیگر

زخمی شدند، ربانی مسئولیت این کار را بپوش حکمتیار انداخت.

۱۳ اگست ۱۹۹۲

جنگ به شدت جریان دارد مردم کابل در حال فرار هستند، محبیس پلچرخی

پناه گاه مردم گردیده ، پوستم از مؤسسه ملل تقاضا نمود تا در حل قضیه مساعدت

نماید.

۱۴ اگست ۱۹۹۲

ربانی از کشور های جهان خواست تا دفاتر حزب اسلامی را در کشور های

خویش مسدود سازند وی در مورد کشته شدن دو نفر کارکنان سفارت روسیه از آن

کشور معذرت خواست.

۱۵ اگست ۱۹۹۲

انجنیر احمد شاه احمد زی وزیر داخله از طریق رادیو کابل اعلان کرد که من بعد بین حزب اتحاد و حزب وحدت برای دائم آتش بس بر قرار گردیده است.

۱۵ اگست ۱۹۹۲

ربانی اعلان نمود که من بعد حکمتیار عضو شورای قیادی نیست. نماینده حزب اسلامی گفت: ربانی صلاحیت بر طرفی اشخاص را ندارد، وی مسئولیت جنگ را بدوش جمعیت انداخت و گفت: تا وقتی حکومت صد در صد اسلامی در کشور قائم نگردد حملات حزب بر کابل جریان خواهد داشت.

۱۷ اگست ۱۹۹۲

طرفداران مسعود میدان هوایی شیندند را مورد هدف مرمی قرار دادند، ربانی از مؤسسه ملل تقاضا کرد تا عساکر خود را به کابل بفرستد، حکمتیار این خواهش ربانی را خلاف منافع ملی و منطقه دانست حکمتیار ربانی را از ریاست نولت و شورای قیادی عزل نمود!

۱۸ اگست ۱۹۹۲

عده ای از قوماندانان بخاطر توقف جنگ وارد کابل گردیدند، این مطلب را حاجی عبدالقدیر والی ننگرهار اظهار داشت، نماینده حزب درین هیئت انجیر عبدالغفار است.

۱۹ اگست ۱۹۹۲

ربانی وضع کابل را بحرانی تلقی نموده از ایران تقاضای کمک کرد. یک هیئت حکومت کابل بشمول ملانبی، احمد شاه احمدزی، عماد و کرزی وارد پاکستان گردیده و با نواز شریف ملاقات نمودند آنان پیام ربانی را نیز با خود داشتند، نواز وعده هرگونه همکاری به حکومت کابل را داد.

عده ای از مردم کابل که در اثر جنگها فرار نموده بودند، وارد تاجکستان شدند مقامات دوشنبه با آنها رویه درست نمی کنند.

۲۱ اگست ۱۹۹۲

حکمتیار بخاطر بیرون شدن اتباع خارجی به آتش بس تن داد، وی اخطار کرد که باید همیشه ها در طول يك هفته کابل را ترك گویند ورنه دامنه عملیات او به شمال کشور خواهد رسید.

فرانسه و بریتانیا سفارت خانه های خویش در کابل را مسدود نمودند، کشور های همسایه کارکنان سفارتخانه های خود را تقلیل دادند. حزب اسلامی گفت: اگر کمونستها در طول يك هفته از کابل خارج نه شدند در آن صورت جنگ شدت پیدا کرده و جنرالهای کمونست از عفو بر خوردار نمی گردند.

۲۲ اگست ۱۹۹۲

اداره کابل در مورد توقف جنگ بخاطر دیپلماتها اظهار آمادگی ننمود و گفت در مورد خارج شدن با آنان مساعدت می کنیم ولی جنگ را توقف نمیدهیم.

۲۴ اگست ۱۹۹۲

حکمتیار از عموم افغانها خواست تا در جنگ مقدس علیه دشمنان وطن متحد شوند و با این کار خویش باعث خاتمه جنگ گردند، در حالیکه اداره کابل نیز چنین تقاضاهائی را از افغانها می نماید.

۲۵ اگست ۱۹۹۲

رستم شاه مهمند کمشنر مهاجرین افغان در پشاور گفت: تا اکنون به تعداد هفت هزار فامیل به پشاور آمده اند، وی ابراز داشت که برای آنها راشن و مواد

خوراکه داده خواهد شد.

خالص و ملا نئی به کابل رفتند، آنها میخواستند با حکمتیار و ربانی ملاقات نموده در مورد توقف جنگ به نتیجه برسند.

۲۶ اگست ۱۹۹۲

استاد فرید که اکنون در اروپاست طی مصاحبه گفت: ما وقتی کابل را ترک نمودیم که جنگ نبود و بنا به دعوت کشور های پاکستان و ایران وارد آن بول گردیدیم. وی در مورد بر طرفی اش ذریعه ربانی گفت: این سخن را استاد ربانی غیر مسئولانه گفته ما بنا به معاهده پشاور تعیین شدیم و اختلافات را آنها از پشاور به کابل بردند، او گفت عنقریب به کابل بر خواهد گشت

۲۶ اگست ۱۹۹۲

پاکستان از اطراف در گیر جنگ در کابل خواست تا از ساعت ۱۲ بجه الپوم پنجشنبه برای مدت ۷۲ ساعت اوربند را مراعات نموده و به هیئت صلح پاکستانی اجازه دهند تا در مورد معاهده پشاور با اطراف در گیر مذاکره نمایند.

۲۷ اگست ۱۹۹۲

حکومت کابل برای ده ساعت اوربند را اعلان نمود تا دیپلماتهای خارجی از کابل بیرون شوند. سرحد بین افغانستان و پاکستان مسدود گردید و گفته شده اگر کسی پاسپورت و ویزه نداشته باشد حق دخول به پاکستان را نخواهد داشت. در همین روز وزیر دولت در امور خارجه پاکستان صدیق کانجو نیز بخاطر مذاکره با اطراف درگیر وارد کابل شد.

۲۸ اگست ۱۹۹۲

قوماندان شمالی گفت: ربانی و حکمتیار هر دو موافقه نموده اند تا معاهده صلح را به امضاء برسانند. رادیو کابل اعلان نمود که بین دولت و حزب اسلامی اور بند صورت گرفت که در آن بیرون کردن ملیشه ها ، بر طرفی کمونستها از ارگانهای دولتی و دور نمودن اسلحه ثقیله حزب از اطراف کابل شامل است.

۲۹ اگست ۱۹۹۲

حکمتیار به کسانی که از کابل خارج می کردند گفت: تا وقتی به کابل بر نگردند که ملیشه های دوستم از آن شهر بیرون کردند، وی از مهاجرین قدیم خواست تا با مهاجرین جدید مرحمت و شفقت کنند.
ربانی يك توضیح در مورد ملیشه ها داده گفت: فعلاً در کابل ملیشه وجود ندارد و در همه جا اردوی اسلامی مستقر هستند.

۳۰ اگست ۱۹۹۲

ربانی بعد از اینکه در بلخ با دوستم ملاقات نمود مزار را به سوب اندونیزیا ترك كرد تا در کنفرانس سران کشور های غیر منسلک اشتراك ویزد، این دهمین کنفرانس سران کشور های غیر منسلک است.

۳۱ اگست ۱۹۹۲

وزارت دفاع کابل از افراد و گروهانیکه کارت حمل سلاح نداشته باشند تقاضا نمود تا شهر کابل را ترك گفته بیرون شوند.

۲ ستمبر ۱۹۹۲

در اثر سیلاب های طبیعی در شمال کابل، (پل متک، غوربند و گلبهار) هزاران منزل خراب و صدها نفر بقتل رسید. همچنان عملیات خلع سلاح کردن اشخاص

مسلح نیز در کابل شروع شد.

۳ ستمبر ۱۹۹۲

ربانی در جلسه جاگارتا از روسیه تقاضای پرداخت غرامات جنگ تحمیل شده آن کشور به افغانستان را نمود. همچنان ربانی بار دیگر خواستار محاکمه حکمتیار شد و گفت: مسئول خرابی های اخیر کابل است.

۴ ستمبر ۱۹۹۲

پاکستان در حدود دو صد نفر سگ باشنده افغانستان را که در جنگهای اخیر به آن کشور پناه برده بودند از خاک خود اخراج کرده است.

۶ ستمبر ۱۹۹۲

بعد از گذشت بیست سال برای اولین مرتبه سه نفر متهم به سرقت در محضر عام در شهر کابل به دار آویخته شدند، این اشخاص متهم به قتل نیز بودند.

۷ ستمبر ۱۹۹۲

امروز يك طیاره ایرانی حامل هفت تن مواد خوراکی و دارو وارد کابل شد، چند روز پیش يك طیاره موسسه ملل نیز بدین منظور وارد کابل شده بود.

۹ ستمبر ۱۹۹۲

ربانی روز جمعه را بخاطر کشته شدگان جنگهای اخیر کابل روزماتم ملی اعلان کرد. سازمان عفو بین الملل افغانستان را متهم به نقض حقوق بشر نموده گفت: اعدام چند روز قبل کابل که کسی هم محکمه را ندید دال برین است که عنقریب در آن کشور سنگسار و قلع نمودن اعضاء شروع خواهد شد.

۱۱ ستمبر ۱۹۹۲

حزب اسلامی بخاطر میانجیگری هیأت صلح از حمله بر میدان هوایی کابل و بگرام منصرف شده و آنرا به تعویق انداخت، دو روز قبل حکمتیار اعلان نموده بود که اگر حمله ملیشه ها بر مراکز حزب جریان داشته باشد در آن صورت بر مناطق متذکره حمله خواهد کرد.

حزب اسلامی طی يك اعلامیه ای از دولت کابل خواست تا ملیشه ها را از کابل اخراج نموده و زمینه انتخابات را مساعد سازد در غیر آن حزب از پست های که طبق معاهده پشاور به او داده شده دست بردار شده و تا تشکیل حکومت منتخب اسلامی منتظر خواهد ماند.

۱۲ ستمبر ۱۹۹۲

بار دیگر جنگ بین حزب وحدت و اتحاد در منطقه کوتاه سنگی در گرفت، جنگ و مسوولیت آن را یکی بر دیگری می اندازند، طی این جنگها عده از مردم بقتل وعده ای هم زخمی گردیده اند.

۱۷ ستمبر ۱۹۹۲

روز پنجشنبه در ولسوالی پغمان بین حکمتیار و ربانی ملاقات صورت گرفت، این اولین ملاقات آنها بعد از جنگهای اخیر بود، سیاف و ملا نبی نیز در جلسه اشتراك داشتند. بین حکمتیار و ربانی توافق بعمل آمد تا ملیشه ها از کابل خارج شده و بمباردمان قوات دوستم بر مواضع حزب متوقف گردد، به تعهدات صلح ننگرهار التزام صورت گیرد، امنیت کابل ذریعه نیروهای جهادی منظمات مختلف گرفته شود، اسیران حزب رها گردند و بخاطر شورای اهل حل و عقد دو یونفر از هر منطقه تعیین گردند، سیاف و ملا نبی بخاطر تطبیق امور متذکره موظف گردانیده شدند.

ربانی نتوانست از طریق میرویس میدان به پغمان برود، تنظیم وحدت مانع عبور وی از ین راه شد وی بتاچار از راه قرغه وارد پغمان گردید.

۱۹ ستمبر ۱۹۹۲

بین حزب وحدت و اتحاد بار دیگر اوریند بر قرار شد، این چهارمین موافقتنامه صلح بین طرفین می باشد.

۲۱ ستمبر ۱۹۹۲

حزب وحدت پیوستن خود با حکومت فعلی کابل را اعلان نمود، این تنظیم در زمان مجددی عضو حکومت بود، ولی در زمان ربانی از حکومت کنار رفت. مجددی سه وزارت را به این تنظیم اعطاء نموده بود.

۲۳ ستمبر ۱۹۹۲

ربانی وارد پشاور شد، وی فردا با اسحق خان صدر پاکستان خواهد دید، گفته شده که ربانی بخاطر تمدید ریاست خود به پاکستان آمده چنانچه مجددی نیز بدین منظور به پاکستان آمده بود.

۲۵ ستمبر ۱۹۹۲

ربانی سه وزارت را به حزب وحدت داد، عبدالواحد سرابی، مولوی احمد نظر بلخی و انجنیر یعقوب لعلی از جمله وزرای معرفی شده از طرف تنظیم وحدت اند. ربانی امروز وارد تهران شد، وی با مقامات ایرانی در مورد مسائل افغانستان و... صحبت خواهد نمود.

۲۷ ستمبر ۱۹۹۲

آصف دلاور لوی درستیز حکومت کابل ذریعه يك بمب زخمی گردیده یکی از محافظین او کشته شد، دلاور از جماعت پرچم بوده و اکنون با اداره کابل همکاری دارد.

۲۹ ستمبر ۱۹۹۲

امروز چهار نفر دیگر در پارک زرنگار کابل بدار آویخته شدند، گفته شده که آنها از سمت شمال بودند و ذریعه محکمه اختصاصی محکوم مرگ شدند.
دولت ایران به ربانی وعده اعطای ۵۰ میلیون دالر را نموده و افزود که تا اکنون ۱۰۰ صد تن مواد خوراکه و دارو به کابل فرستاده است.

۳۰ ستمبر ۱۹۹۲

حکمتیار طی کنفرانس مطبوعاتی در ننگرهار گفت: ما منتظر فیصله هیئت مصالحه هستیم که روز پنجشنبه باید اعلان گردد، او حمله بر شیندند را تقبیح نمود و ابراز داشت ملیشه ها اورپند را مراعات نمی کنند، وی افزود بعوض اینکه ربانی برای شورای عقد و حل کار می کرد به تهران رفت. حکمتیار افزود کسانی که دیروز می گفتند پاکستان به حکمتیار اسلحه می فرستد امروز می گویند جماعت اسلامی پاکستان به وی اسلحه می فرستد.

۳۰ ستمبر ۱۹۹۲

رادیو کابل طی نشر یک خبر سی نفر را در پست های حساس اردو مقرر نمود که در آن جنرال رحیم وردگ بحیث لوی درستیز معرفی شده است.

۱ اکتوبر ۱۹۹۲

رحیم وردگ گفت: اردو باید بی طرف بوده و در امورات سیاسی مداخله نکند. وی افزود به اشخاص جدیدالشمول در اردو سوگند داده می شود تا بیطرف بوده و در مسائل سیاسی اشتغال نورزند.

حزب اسلامی نولت را متهم نمود که بوعده خود وفا نمی کند، هیئت صلح از دولت خواست تا نتیجه مذاکرات را به آنها بدهد، یک هفته وقت دیگر بخاطر اخراج ملیشه ها به دولت داده شد.

۲ اکتوبر ۱۹۹۲

دولت کابل موافقه نمود که در ظرف يك هفته ملیشه ها را از کابل بیرون سازد. جنگ بین نیروهای جمعیت و حزب در ولایت هرات جریان دارد هر دو طرف دعوی پیشروی را نموده اند، علت جنگ تسلیمی يك قوماندان جمعیت به حزب است.
۵ اکتوبر ۱۹۹۲

ریانی از موسسه ملل و سازمان کنفرانس کشور های اسلامی تقاضای همکاری در تشکیل شورای حل و عقد را نمود، نماینده ملل در اسلام آباد از این تقاضای وی اظهار خورسندی نمود.

۶ اکتوبر ۱۹۹۲

حزب اسلامی فیصله جدید ریانی مبنی بر اینکه او حق دارد پنج فیصد اعضای شورا را خود و ۱۵ فیصد را رهبران دیگر معرفی کنند، رد نموده و آن را خلاف معاهد پغمان خواند.

حزب اسلامی و دولت کابل موافقه نموده اند که هیئت ده نفری را بخاطر نظارت بر خروج ملیشه ها از کابل تعیین نمایند، این کار ذریعه هیئت مصالحه صورت گرفته است. اعضای هیئت که از طرف دولت تعیین شده اند عبارت اند از رحیم وردگ، گلزرك زدران، انوری، دیدار و عماد، پنج نفر از طرف حزب تعیین شده اند عبارت اند از علی انصاری، اختر محمد شرافت، مهاجر زاد، ادريس و معلم خلیل، سه نفر اخیر در دولت ریانی اسیر هستند.

۱۰ اکتوبر ۱۹۹۲

ریانی گفت: کسانی که اوامر ما را قبول می کنند ملیشه نه بلکه جزء اردوی اسلامی شمرده می شوند بدین سبب در کابل ملیشه وجود ندارد.

۱۲ اکتوبر ۱۹۹۲

نیرو های دولت توانستند کنترل میدان هوایی شیندند را از نیرو های حزب

۹۰. حوادث تاریخی افغانستان /

اسلامی بدست آورند، حزب میگوید جنگ جریان دارد و تا اکنون خبر سقوط را تصدیق ننموده است.

رئانی بریاست يك هیئت عالیرتبه وارد تاشقند پایتخت ازبکستان شد.

۱۳ اکتوبر ۱۹۹۲

حکومت پاکستان ورود دوستم به پاکستان را تصدیق نمود و گفت: تا اکنون این مسئله بنا به خواهش دوستم مخفی نگهداشته شده بود.

۱۴ اکتوبر ۱۹۹۲

حکومت سعودی بیست و پنج هزار تن تیل را عنقریب از طریق پاکستان به کابل می فرستد.

۱۶ اکتوبر ۱۹۹۲

امروز چهار رهبر جهادی هر يك حکمتیار، سیاف، خالص و محمدی با اعضای هیئت صلح ننگرهار در منطقه پل چرخي ملاقات نمودند، آنها در باره خروج ملیشه ها، جلوگیری از جنگ، زمینه تدویر جلسات و... بحث نمودند.

۱۷ اکتوبر ۱۹۹۲

دولت کابل طی اعلامیه ابراز نمود که در اخیر ماه اکتوبر قدرت را به شورای حل و عقد خواهد سپرد، يك روز قبل رادیو کابل اعلان نموده بود که يك گروه ملیشه ها که تعداد شان به ۱۵۰ نفر میرسید از کابل بیرون شدند.

۲۰ اکتوبر ۱۹۹۲

شورای قیادی طرح تشکیل شورای اهل حل و عقد را به تصویب رسانیده و

منظور نمود، درین اجلاس نماینده چهار تنظیم از ۹ تنظیم اشتراک ورزیده بودند، و به رئیس دولت حق داده شده تا پنج فیصد اعضای شورای را انتخاب کند.

۲۲ اکتوبر ۱۹۹۲

قاضی وقاد پیوستن بلا قید و شرط خویش با حزب اسلامی را اعلان نمود، وی که يك وقت امیر و سپس معاون حزب بود و مدتی این تنظیم نور گردیده بود، دیروز طی جلسه ای در ننگرهار پیوستن خود با حزب اسلامی را در حضور حکمتیار ابراز داشت.

۲۳ اکتوبر ۱۹۹۲

ربانی طی کنفرانس مطبوعاتی در کابل اعلان نمود که روز ۲۸ اکتوبر که زمان قدرتش پوره می شود همه اختیارات را به شورای قیادی می سپارد، تا در مورد تعیین زعیم مؤقت آینده تصمیم بگیرند.

۲۵ اکتوبر ۱۹۹۲

قرار بود امروز جلسه شورای قیادی بخاطر تعیین زعیم آینده کشور تشکیل گردد، مگر بنا به درخواست تتی چند از رهبران مینی بر تشکیل اجلاس در خارج شهر کابل این کار تا روز سه شنبه به تعویق افتاد، تا آن روز ربانی به وظیفه قبلی اش ادامه خواهد داد.

۲۹ اکتوبر ۱۹۹۲

رادیو کابل اعلان نمود که در اجلاس فوق العاده شورای قیادی که در قصر ستوری دایر گردید ربانی برای يك و نیم ماه دیگر بحیث رئیس دولت تعیین شد و ی طی این مدت شورای عقد و حل را جمع خواهد کرد.

در اجلاس فوق العاده شورای قیادی ربانی، سیاف، مجددی، گیلانی، نماینده حزب ارغندیوال، نماینده حرکت انقلاب محمدشاه فضلی و نمایندگان منظمات شیعه اشتراك نموده بودند، نماینده خالص درین اجلاس شرکت نورزید زیرا به نظر آنان در کار های شورای قیادی تصرفات بی مورد رخ داده است.

۲۱ اکتوبر ۱۹۹۲

ولایتی وزیر خارجه ایران وارد کابل شده با ربانی ملاقات نمود، وی وعده همکاری کشور خویش در باز سازی افغانستان را داده گفت: کشور متبوعش خواهان مشارکت افغانستان در سازمان کشور های صنعتی است. اواز کابل به دهلی رفت.

۹ نومبر ۱۹۹۲

مقامات ایرانی و افغانی در مورد بازگشت مهاجرین افغان بڅاك شان به توافق رسیده اند عنقریب بازگشت آنان شروع خواهد شد و برای هر نفر بیست و پنج دالر داده خواهد شد، يك مقام ایرانی گفت: اکنون باید افغانان بڅاك شان بروند زیرا مصارف هر نفر روزانه ۴ دالر است که آن را ایران می پردازد.

۲۰ نومبر ۱۹۹۲

دوستم سر کرده ملیشه ها وارد سعود شد، این خبر قبلاً پخش شده بود و اکنون به حقیقت پیوست. درین سفر پسر سید کیان نیز دوستم را همراهی میکند.

۲۲ نومبر ۱۹۹۲

لوی درستیز کابل جنرال رحیم وردگ در رأس يك هیئت وارد اسلام آباد شد، این اولین سفر هیئت اردوی اداره کابل به پاکستان است.

۲۴ نومبر ۱۹۹۲

ربانی از هیئت بلند پایه روسی بریاست اندروپوف که وارد کابل شده خواست تا سفارت خود در کابل را دوباره باز نمایند، سفارت روسیه بعد ازینکه در ماه اسد

سال گذشته مورد اصابت راکت قرار گرفت مسعود شد، هیئت مذکور از مسئولین کابل یکبار دیگر تقاضای رهائی اسرای خود را نمودند.

۲۵ نومبر ۱۹۹۲

حکومت ایران اعلان نمود که اولین گروه مهاجرین افغان که تعداد شان به هزار نفر می رسید از آن کشور بخاک افغانستان داخل شدند، برای مهاجرین که بر می گردند بیست و پنج دالر و پنجاه کیلو گندم داده می شود.

۲ دسمبر ۱۹۹۲

امریکا میخواید راکت های سنتگر خود را دوباره از مجاهدین افغان به نو چند قیمت آن خریداری کند. امریکا میگوید بعضی از سنتگر ها به کشور های دیگر فروخته شده است. قیمت يك فیر سنتگر از بیست و پنج تا سی و پنج هزار دالر است.

۳ دسمبر ۱۹۹۲

در کابل جنگ بین نیروهای حزب وحدت و شورای نظار درگرفته است، جنگ در غرب کابل شروع شد، که شدید ترین جنگ طی چند هفته گذشته می باشد. مجددی رئیس سابق اداره کابل طی يك سفر شخصی به هند رفته است، وی این سفر را روحانی دانسته که میخواید قبر های نیاکان خود را زیارت کند، صدراعظم و وزیر خارجه هند با وی ملاقات نمودند، حکومت هند بدین منظور تدابیر امنیتی گرفته بود.

۵ دسمبر ۱۹۹۲

جنگ برای روز سوم در کابل جریان دارد و امروز در حدود یکصد و پنجاه نفر

حوادث تاریخی افغانستان / ۹۴

کشته و زخمی شدند تا اکنون مذاکره نیز صورت نگرفته است.

۷ دسمبر ۱۹۹۲

به هزاران نفر تاجیک که در اثر ظلم حکومت خویش خانه و کاشانه خود را ترک نموده اند وارد افغانستان گردیده اند، این آواره گان اکنون در ولایت سمنگان و قندز بسر می برند.

۸ دسمبر ۱۹۹۲

رادیو کابل ساعت ۸ شب اعلان نمود که بین گروه‌های درگیر در کابل آتش بس صورت گرفت، تفنگداران فیر های هوایی نمودند.

۸ دسمبر ۱۹۹۲

قرار بود فردا شورای اهل حل و عقد در کابل تشکیل گردد، اکنون نظر به خرابی اوضاع، سردی هوا و نیز مشکلات ولایات شاید این شوری به تعویق افتد، ربانی میگوید اگر شورای مذکور تشکیل نه شد شاید در سمت خود باقی مانده و در پی تشکیل شورای مذکور خواهد شد.

۱۱ دسمبر ۱۹۹۲

از جمله اعضای شورای حل و عقدا امروز فقط پنجاه تن در کابل حضور داشتند، محسنی گفت: اگر شورای مذکور تشکیل شده نتواند باید قدرت را شورای قیادی بدست گرفته و شخص دیگری را بحیث رئیس انتخاب کنند. در حالیکه عزیز مراد سخنگوی ربانی گفت: تا وقت تشکیل شوری ربانی در کرسی خود باقی خواهد ماند، وی افزود تا اخیر نور دوم ریاست ربانی این شوری تشکیل خواهد شد.

۱۲ دسمبر ۱۹۹۲

حکمتیار این سخن ربانی را که گویا تا تشکیل شورای حل و عقد به سمت خود باقی خواهد ماند، اعلان جنگ با مردم خواند.

۱۵ دسمبر ۱۹۹۲

ربانی گفت: نمایندگان شورای حل و عقد که از میان علماء و قوماندانان ولایات انتخاب شده اند اکثر شان به کابل آمده آنان درباره آینده افغانستان تصمیم خواهند گرفت. او این شوری را ممثل اراده مردم خواند، چنانچه وی از رهبران خواست تا بخاطر جلوگیری از کشمکش درین شوری اشتراک ورزند، زیرا با تحریم نمودن شورای مذکور مسئله حل نمی شود. وی در مورد فیصله غیابی شورای قیادی گفت: تصمیم گیری ما و مردم ما بعد ازین از طریق شورای حل و عقد صورت می گیرد، رهبران به این موضوع موافقه نموده اند و اکنون باید به تعهدات خود وفا کنند!

۱۶ دسمبر ۱۹۹۲

اجلاس مقدماتی شورای اهل حل و عقد در کابل شروع شد، نماینده تنظیم اتحاد اعضای این شوری را نمایندگان ملت خواند.

مؤذن گفت: باید همه رهبران ازین شوری پشتیبانی کنند، خلیفه عبدالواحد نقشبندی گفت: به این شوری همه رهبران متفق هستند و اعضای آن نمایندگان ملت اند، کسانی که درین شورای اشتراک نمی کنند گویا حل قضیه افغانستان را نمی خواهند.

۱۹ دسمبر ۱۹۹۲

در برخوردیکه بین نیروهای دولتی و نیروهای حزب در کابل رخ داد حد اقل ده نفر بقتل رسید.

عزیز مراد گفت: نمایندگان پانزده ولایت در کابل رسیده اند، وی کاندید شدن خالص و گیلانی را دال برین دانست که آنها نیز به تشکیل شوری موافق اند، مراد

این سخن را که گویا اعضای شوروی همه به پول خریده شده اند را توهین ملت خوانده آن را رد نمود.

اسحاق کیلانی در مورد شورای حل و عقد گفت: این شوروی از طرف ملت مردود است وی بهترین راه نجات افغانستان را وحدت ملی که در قالب تنظیم ما نباشد خواند. همچنان در مورد اینکه خالص پیر کیلانی را عرب خوانده اظهار تأسف نموده گفت: پول عربها را آنها می گیرند ما نمی گیریم و

۲۱ دسمبر ۱۹۹۲

سیمینار دو روزه ای که بخاطر یافتن راه حل اختلافات و جنگهای کنونی افغانستان در اسلام آباد دایر شده در آن توافق به عمل آمد تا گروههای مسلح جنگ را خاتمه داد، ملل متحد يك سیمینار منطوقی دایر کند، مداخلات خارجی قطع گردد، تحت نظارت مؤسسه ملل لویه جرگه دایر و به زنها نیز حق اشتراك در امور دولتی داده شود.

۲۲ دسمبر ۱۹۹۲

مولوی ذاکری و حقانی اعلان نمودند که حکومت فعلی غیر قانونی است میعاد آن پوره شده است باید زمامداران فعلی از قدرت دست بردار شوند.
دوستم با فرستادن يك هیئت بخاطر توقف جنگ موافقه نموده، حزب وحدت و حزب اسلامی نیز نماینده فرستاده اند، و نماینده دوستم نیز با آنها می پیوندند، این ابتکار از طرف حزب وحدت شده که شامل آتش بس، تعویق انداختن شورای حل و عقد و تعیین سه نفر هیئت از هر تنظیم میباشد.

۲۳ دسمبر ۱۹۹۲

حکومت کابل جنبش ملی تحت ریاست دوستم را برسمیت شناخت و همه

خواست های آنان را قبول نمود که از جمله اشتراك دوستم در شورای قیادی نیز می باشد.

۲۵ دسمبر ۱۹۹۲

سید نور الله عماد طی مصاحبه ای اعلان نمود که از جمله اعضای شورای اهل حل و عقد تا اکنون ۱۳۳۵ نفر آن در کابل حاضر شده اند و عنقریب شوری دایر خواهد گردید. مراد گفت: در مورد برسمیت شناختن جنبش ملی اطلاعی ندارد.

۲۶ دسمبر ۱۹۹۲

نماینده مؤسسه ملل در امور افغانستان آقای موسوریس در مورد انعقاد شورای حل و عقد در افغانستان اظهار تشویش نموده گفت: که درین شورای رهبران به توافق نرسیده و شورای از پشتیبانی مردم بر خودار نیست.

طی چند روز گذشته در حدود پنجاه هزار تاجیک وارد افغانستان گردیدند، تا اکنون جمعاً در حدود نود هزار مهاجر تاجیک وارد افغانستان شده است، مؤسسه ملل تنها برای ده هزار نفر آن پروگرام کمک را روی دست گرفته است.

۲۷ دسمبر ۱۹۹۲

رادیو کابل اعلان نمود که روز سه شنبه ۸ جدی ساعت ده بجه قبل از ظهر اولین اجلاس شورای اهل حل و عقد دایر خواهد شد، رادیو از اشتراك کنندگان خواست تا به وقت معینه داخل تالار شوند.

۲۸ دسمبر ۱۹۹۲

اولین اجلاس شورای حل و عقد بدون مشارکت پنج رهبر امروز در کابل شروع شد، رهبران غائب شورای مذکور را قلبی دانسته و گفتند همه اعضای آن از طرف تنظیم جمعیت انتخاب شده اند. کار امروز بدون نتیجه پایان یافت و سخنران

افتتاحیه پروگرام ربانی و سخنان دومی، سیاف بود.

۲۹ دسمبر ۱۹۹۲

ربانی از طرف شورای به اصطلاح اهل حل و عقد بتاريخ ۹ جدی ۱۳۷۱ برای دو سال رئیس جمهور تعیین شد. وی ۹۱۶ رأی موافق بدست آورد، ۵۹ نفر مخالف و ۳۶۰ نفر در شورای اشتراك ننمودند، تالار شوری بنام تالار شورای اهل حل و عقد مسمی شد. ربانی تنها کاندید این مقام بود، دو نفریکه برای آنان وقت داده نه شد تا در جلسه سخنرانی کنند از تالار خارج شدند، فقط نمایندگان چهار تنظیم از ۹ تنظیم موجود درین شوری اشتراك دارند.

مجددی در باره انتخاب ربانی بحیث رئیس جمهور گفت: ربانی بازی خطرناک را شروع نموده است، حکمتیار انتخاب ربانی را اعلان جنگ با ملت افغان نامید.

۳۰ دسمبر ۱۹۹۲

قاضی حسین احمد رهبر جماعت اسلامی پاکستان طی کنفرانس مطبوعاتی در پشاور گفت: بدون مشارکت حکمتیار هیچ حکومتی دوام نخواهد کرد.

۳۱ دسمبر ۱۹۹۲

سال ۱۹۹۳ میلادی

ریانی بعد از اینکه بحیث رئیس دولت انتخاب شد، در اولین بیانیه رادیویی خویش گفت: بعد ازین هیچ کسی در مقابل حکومت اسلامی جنگیده نمی تواند، وی از رهبران که در شورای حل و عقد اشتراک نورزیده بودند خواهان همکاری شد، ریانی از افغانان مقیم کشورهای غرب نیز خواست تا وظایف ملی و اسلامی خود را در همکاری با دولت کنونی ادا نمایند. چنانچه افزود بعد ازین رهبر جمعیت نه بلکه رئیس همه اقوام و ملیت های کشور است.

۲ جنوری ۱۹۹۳

حکومت پاکستان تصمیم گرفته تا دفاتر مهاجرین افغان در کشورش را تا تاریخ سی و یک جنوری سال جاری مسدود بسازد، چنانچه از عربهای کمک کننده با افغانها نیز خواسته تا ازین کشور خارج گردند.

حکومت کابل از اقدام پاکستان مبنی بر مسدود ساختن دفاتر مهاجرین استقبال گرم نمود و آنرا یک اقدام نیک خواند.

سران دول عربی از زمامداران پاکستان خواسته اند تا هم عربها را از خاک خویش بیرون نمایند. آنان از عربهای که در جهاد افغانستان اشتراک نموده اند سخت در هراس بوده و ایشان را سبب بربادی مقام خویش می دانند.

۵ جنوری ۱۹۹۳

حملات شدید راکتی بر مناطق مختلف بولتی و ملکی کابل از مدت دوروز بدینسو آغاز گردیده، سخنگوی وزارت دفاع این حملات را کار حزب اسلامی خواند، مقامات حزب این اتهامات را رد نمودند.

۷ جنوری ۱۹۹۳

حوادث تاریخی افغانستان / ۱۰۰

علاوالدین بروجردی معاون وزیر خارجه ایران از مدت يك هفته بدین سو در کابل بسر می برد وی در پی آشتی حزب وحدت و دولت کابل است. روابط حزب وحدت درین اواخر با حزب اسلامی بهتر گردیده است.

۸ جنوری ۱۹۹۳

عبدالعلی مزاری سخنگوی حزب وحدت عدم همکاری خویش با دولت ربانی را اعلان نمود. و افزود: ربانی باید قدرت را به شورای قیادی بسپارد و یا هم شورای حقیقی اهل حل و عقد را دایر نماید.

۹ جنوری ۱۹۹۳

دولت کابل اعلان نمود که از جمله اعضای شورای حل و عقد دو صد و پنج نفر را برای پارلمان انتخاب نموده است، اولین کار آنان تشکیل کابینه و بعداً انتخاب صدراعظم می باشد، ممکن است این پارلمان تا اجرای انتخابات بحال خود باقی بماند.

۱۰ جنوری ۱۹۹۳

مولاوی میر حمزه معاون رئیس دولت کابل امروز در پشاور وفات نمود، گفته شده که مرگ وی به اثر سکنه مغزی بود، در حالیکه بعضی ها مرگ او را در اثر زخمی شدنش در جنگهای اخیر میدانند.

۱۲ جنوری ۱۹۹۳

حکمتیار یکبار دیگر اخطار کرد که اگر دولت کابل اعضای اسیر حزب اسلامی را رها نساخته و قدرت را به شورای قیادی نساپارد، در آن صورت کابل را تحت ضربات موشکی قرار خواهد داد.

۱۳ جنوری ۱۹۹۳

دوستم اعلان نمود که اگر از طرف حکومت ربانی او و طرفدارانش حصه مناسب در حکومت داده نه شود، در آن صورت از حکومت بیرون خواهد شد، و افزود: بدون ارتباط با کابل نیز میتوان حکومت کرد. دوستم گفت از طرف ربانی برایش هیچگونه جوابی نرسیده است، دوستم خود را به مانند تنظیمهای دیگر دانسته و ادعا دارد که ده فرقه در اختیار دارد و میتواند تعداد اربوبی خود را ازین بیشتر سازد.

۱۴ جنوری ۱۹۹۳

دولت کابل در شرق آن ولایت دست به يك سلسله عملیات تصفیوی زده است، قوت های حزب درین مناطق مستقر بودند، وزارت دفاع اعلان نمود که بعض مناطق را در ین نواحی بتصرف در آورده است. مناطق شینه و بتخاک اکنون بدست دولت افتاده حزب این حمله را کار نیروهای جنرال بابا جان توصیف نمود. امروز کابل تحت ضربات موشکی شدید قرار دارد.

۱۹ جنوری ۱۹۹۳

عده کثیرگان مهاجران افغان مقیم ایران جبراً به ترك آن کشور مجبور گردانیده شده اند، آنان ذریعه موتر بخاک افغانستان نقل داده می شوند.

۲۱ جنوری ۱۹۹۳

از مدت پنج روز بدین سو جنگ شدید بین حزب اسلامی و دولت جریان دارد، که در حدود شش صد نفر کشته و یا زخمی گردیده اند. سیاف از اعضای حزب اسلامی خواست تا رهبر خود را از جنگ باز دارند و افزود: اکنون جنگ هیچ نوع مبرر شرعی ندارد، وی رهبر حزب را مریض خوانده و برایش طالب شفا گردید. سیاف افزود حزب با ملیشه ها تفاهم نموده و بر تنظیم اتحاد نیز حمله نموده است.

۲۳ جنوری ۱۹۹۳

حوادث تاریخی افغانستان / ۱۰۲

حکومت پاکستان از تقاضای ملك فهد مبنی بر توقف جنگ و مذاکره رهبران جهادی در سعودی استقبال نمود، ربانی خواستار دعوت رسمی از جانب سعودی شد تا زمینه مذاکرات رهبران در آنجا مساعد گردد.

۲۵ جنوری ۱۹۹۳

جنگ در کابل به شدت جریان دارد، دیپلمات اخیر خارجی سفیر ایتالیا بود که امروز کابل را ترک نمود. در سفارت مذکور دو راکت اصابت نمود.

۲۷ جنوری ۱۹۹۳

حکمتیار بخاطر حل عاجل قضیه افغانستان طرح جدیدی را اعلان نمود که در آن تشکیل حکومت عبوری و اجرای انتخابات در ظرف شش ماه شامل می‌باشد. ظاهر خان شاه سابق افغانستان نیز طرح جدیدی را پیشنهاد نموده که در آن آمده است تا شخصیت های با نفوس و اهل خبره کشور به همکاری مؤسسه ملل لویه جرگه را دایر و جرگه مذکور رئیس دولت را انتخاب نماید.

۲۹ جنوری ۱۹۹۳

جبرئیلی که اکنون در پی برقراری آتش بس بین حزب اسلامی و دولت کابل است گفت: حکمتیار در مورد اورپند دائمی از خود انعطاف بیشتر نظر به سابق نشان داده است وی افزود همه شرائط و پیشنهادات حکمتیار بجا و قابل قبول اکثریت است ولی در مورد تشکیل حکومت عبوری و برکناری ربانی شاید با او مخالفت صورت گیرد و بعضی رهبران آن را قبول نکنند.

۳۰ جنوری ۱۹۹۳

زد و خورد ها در کابل جریان دارد، طی چند روز در حدود ۸۶۰۰ نفر مجروح شده اند.

رهبران شش تنظیم به شمول نمایندگان حزب اسلامی و حزب وحدت در شهر

جلال آباد تشکیل جلسه داده اند.

نماینده دولت درین جلسه اشتراك ندارد، دولت کابل کار تدویر شورای قیادی را خاتمه یافته توصیف میکند. با وجود فشار کشور های دوست نماینده دولت کابل درین جلسات اشتراك نورزید. آنان عقیده دارند که تدویر شورای حل و عقد به اتفاق قبلی همه گروهها صورت گرفته و یکی از پیامد های آن تعیین ربانی بحیث رئیس دولت برای نوسال است که بر گزیده شد! لذا اکنون اشتراك در چنین جلسات مثمر نیست. دولت کابل ابراز داشت وقتی با حزب اسلامی اوربند خواهد کرد که گروه مذکور همه سلاحهای ثقیل خود را به دولت کابل تسلیم نماید.

۲۱ جنوری ۱۹۹۳

دولت کابل اعلان نمود که عملیات تصفیوی را که بر ضد حزب اسلامی شروع نموده بود پایان رسیده است. دولت اکنون در پی مسود ساختن راه های اکمالاتی این حزب است.

از طرف دیگر دولت کابل اعلان نمود که جنرال دوستم نیز وعده همکاری با آنان را نموده است زیرا دوستم طی جنگهای اخیر موقف بی طرف اختیار نموده بود.

۱ فروری ۱۹۹۳

نماینده دوستم در پشاور گفت: دوستم میخواهد يك دفتر فرهنگی در پشاور افتتاح نماید او گفت: ما این کار را به اجازه حکومت پاکستان خواهیم نمود، در پشاور بر ضد ما تبلیغات صورت میگیرد بخاطر حقیقی جلوه دادن جنبش ملی ما اقدام به این کار نمودیم.

اشخاص مسلح چهارتن از کارکنان مؤسسه ملل را در راه طورخم و جلال آباد بقتل رسانیدند کشته شدگان یکی از هالند یکی از انگلستان و دو نفر افغان بودند.

امروز در حدود بیست زن در نزدیک دفتر ملل متحد جمع شده بر ضد پاکستان

حوادث تاریخی افغانستان / ۱. ۴

و ملل متحد شعار داده می گفتند: پاکستان چرا به حکمتیار اسلحه می دهد و مؤسسه ملل چرا در حل مسئله افغانستان مداخله نمی کند.

۲ فروردی ۱۹۹۳

سفارت های کشورهای پاکستان، ایران و هند کارکنان خود را از کابل خارج ساختند، یک روز قبل در نزدیک سفارت پاکستان راکت اصابت نمود، همچنان در سفارتخانه های هند و ایران نیز راکت اصابت نموده است. جنگ در کابل جریان دارد و در حدود دوهزار نفر یا کشته و یا هم زخمی شده اند.

۳ فروردی ۱۹۹۳

جنگ شدید در کابل جریان دارد، امروز از بحرانی ترین روزهای جنگ در کابل بود، شفاخانه ها مملوء از زخمیان گردیده است. هیئت صلح با حکمتیار و ربانی ملاقات نمود هر دو طرف وعده توقف جنگ را داده اند، هیئت شاید که به پشاور رفته و ملا نبی را وا دارد تا به کابل بیاید زیرا او شخص قابل قبول برای همه است.

ستوریس موسیورس نماینده مؤسسه ملل در امور افغانستان وعده همکاری با مردم افغانستان را داده است، وی از مسئولین ولایت ننگرهار خواست تا قاتلین کارکنان این مؤسسه را گرفتار و محاکمه نمایند.

۴ فروردی ۱۹۹۳

رفسنجانی رئیس جمهور ایران جنگ کنونی کابل را نادانی رهبران خواند، وی افزود قبلاً افغانان بخاطر تعیین سر نوشت خویش می جنگیدند، ولی فعلاً جنگ هیچ فائده ندارد.

محقق نماینده جنبش ملی در تهران گفت: با بیرون ماندن حزب اسلامی، وحدت، محاز و نجات از دولت کابل مشکل کنونی حل نخواهد شد.

۵ فروردی ۱۹۹۳

مزاری هرگونه معاهده نظامی با حزب اسلامی مبنی بر سقوط دادن دولت کابل را رد نمود. مزاری گفت در صورتی حاضر به اوریند با دولت کابل است که ربانی قدرت را به شورای قیادی بسپارد.

نجیب الله لفرانی در کنفرانس ایکو منعقدہ بلوچستان گفت: دولت کابل معاونیت وزارت دفاع را به دوستم پیشکش نموده است وی حکمتیار را دیوانه خوانده و اوریند با وی را رد نمود و افزود باید حکمتیار تا حدی از کابل دور رانده شود که راکتهایش بکابل رسیده نتواند، وی افزود حکمتیار مانع بر گردانیدن مهاجرین تاجیک به کشور شان می باشد.

۶ فروردی ۱۹۹۳

نماینده دوستم گفت: دوستم وظیفه جدید در وزارت دفاع را قبول می نماید، ولی تا وقتی که جنگ و تشدد از بین نرود وارد کابل نخواهد شد.

حاجی بشیر نماینده تنظیم اتحاد در پاکستان معاونیت وزارت دفاع دوستم را رد نمود. و افزود تا هنوز کابینه تشکیل نگردیده بناء تعیین وی چه مفهومی خواهد داشت.

محسنی از مردم کابل خواست تا با بر پائی تظاهرات انزجار و تنفر خود را نسبت جنگ ابراز دارند وی از اطراف درگیر خواست تا قبل از رسیدن ماه رمضان به توافق برسند.

۷ فروردی ۱۹۹۳

مولوی نصرالله منصور یکی از رهبران مجاهدین در پکتیا در اثر ماین تعبیه شده در موترش بقتل رسید.

دولت کابل حزب اسلامی را مسئول این عمل قلمداد کرد.
سید اسحق پاچا سرکرتر سفارت افغانستان در امریکا از کار کناره گیری نمود، وی حکومت کابل را ظالم خوانده گفت: اداره کابل به هیچ یکی از تعهدات خویش وفا نکرده است.

۹ فروردی ۱۹۹۳

حوادث تاریخی افغانستان / ۱.۶

جنرال حمید گل که اکنون در کابل بسر می برد گفت: ربانی و حکمتیار هر دو از وی دعوت بعمل آورده بودند تا به کابل برود. دولت کابل به همین منظور یک روز قبل طیاره خاص برای وی به پاکستان فرستاده بود.

۱۰ فروری ۱۹۹۳

دولت کابل عملیات تصفیوی خویش در غرب کابل را بر مراکز حزب وحدت شروع نمود، عده کثیری کشته یا مجروح شدند، حد اقل سی و پنج زخمی این جنگ را در یک شفاخانه برای تداوی آوردند.

۱۱ فروری ۱۹۹۳

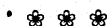
بنابه گزارش رادیو ماسکو یکدسته کماندوهای امریکائی که تعداد شان به صد و پنجاه نفر میرسد از طریق پشاور وارد افغانستان گردیدند.

۱۳ فروری ۱۹۹۳

بین دولت کابل و حزب اسلامی موافقتنامه اوربند صورت گرفت. سخنگوی حزب گفت: در زمینه کدام موافقتنامه رسمی صورت نگرفته بلکه حزب بخاطر روز خروج روسها از افغانستان برای ۲۴ ساعت اوربند را اعلان نموده است. ربانی آمادگی خود را برای آتش بس دائم اعلان کرد، دولت با حزب وحدت نیز آتش بس موقت نمود.

۱۴ فروری ۱۹۹۳

صدیق کانجو ورود کماندو های امریکائی را امر عادی خواند، جنبشهای اسلامی دنیا گفتند این کماندو ها میخواهند بعضی از رهبران مجاهدین را بقتل رسانند.

قاضی حسین احمد نیز وارد کابل شد تا با رهبران مجاهدین ملاقات نماید.

۱۵ فروردی ۱۹۹۳

حکمتیار گفت: ما دیروز اورپند یکطرفه را اعلان نمودیم، و بعد از این تا وقتی از طرف کابل بالای مراکز ما فیر صورت نگیرد ما کابل را زیر آتش خویش قرار نخواهیم داد. حکمتیار گفت: ما شرائطی برای صلح داریم که شامل سپردن قدرت به شورای رهبری، تشکیل حکومت و اجرای انتخابات در ظرف کمتر از یکسال است. وی افزود عامل جنگ کنونی دولت است که می خواست عملیات تصفیوی خویش را در سه مرحله بر مراکز حزب اسلامی در اطراف کابل مورد اجراء قرار دهد ولی ناکام شد.

۱۶ فروردی ۱۹۹۳

مزاری گفت: از مدت سه روز بدین سو از طرف دولت فیر اندک می شود ما نیز جواب اندک میدهیم او دولت را مسئول درگیریهای اخیر خواند و فرقه ۵۲ را قوه بیطرف نامید.

۱۷ فروردی ۱۹۹۳

حکومت ایران فیصله نموده تا سه صد هزار مهاجر افغان را از استان خراسان به داخل افغانستان بفرستد.

۱۸ فروردی ۱۹۹۳

غلام محمد آرین پور والی بدخشان، سیف الرحمن سایف همراه با صوفی قربان که از جمله اشخاص مهم در تنظیم جمعیت اسلامی بودند، طی یک سانحه هوائی (تصادم هلیکوپتر با کوه) به قتل رسیدند.

۱۹ فروردی ۱۹۹۳

حوادث تاریخی افغانستان / ۱۰۸

جنرال دوستم از هر دو طرف در گیر جنگ، در کابل تقاضای صلح و آتش بس را نمود، وی افزود باید به کشور های بیگانه حق مداخلت در امور داخلی افغانستان داده نشود.

قاضی حسین گفت: ما با خود طرح خاصی برای حل قضیه افغانستان از پاکستان نیاورده ایم بلکه میخواهیم رهبران مجاهدین را در يك فارمول جمع کنیم. وی افزود رهبران بجز وحدت دیگر چاره ندارند. باید يك حکومت موقت به میان آید که همه رهبران بدان توافق داشته باشند.

۲۱ فروری ۱۹۹۲

محقق نماینده دوستم بر حکومت ایران انتقاد کرد که افغانان را مجبور به ترك خاک خویش نموده و آنان را از کار باز میدارند، وی افزود بازگشت باید داوطلبانه صورت گیرد، و نیز امنیت راه ها تضمین گردد.

عده از مهاجرین افغان مقیم ایران در نزدیک دفتر ملل متحد گرد آمده و بر ضد ربانی ، مسعود ، سیاف شعار می دادند و خواهان بر طرفی آنها گردیدند.

۲۲ فروری ۱۹۹۲

داکتر فضل احمد ابراهیمی رئیس پوهنتون ننگرهار گفت: پوهنتون ننگرهار اکنون فعال است، همه به شمول ۳۰ دختر به اطمینان درس می خوانند. محصلین صوبه سرحد نیز درین پوهنتون بوده و بنام انصار می شوند، وی گفت ما میکوشیم تا از هر صد نفر ده نفر آن از علاقه پشتونهای صوبه سرحد باشند. در امتحان کانتور امسال ۱۶۰۰ نفر اشتراك نموده بود که از جمله هزار نفر آن کامیاب گردید. سید نور الحق صباح رئیس پوهنتون هرات گفت: در هرات پوهنچی های زبان و ادبیات، هنر های زیبا، طب و اقتصاد وجود دارد تا اکنون اکثر شاگردان از هرات اند. درین پوهنتون ۲۵۰ نفر درس می خوانند ۴۵ استاد مشغول تدریس اند و مصارف این پوهنتون از طرف دولت اسلامی و حوزه جنوب غرب تادیه می گردد.

۲۳ فروری ۱۹۹۲

هفته گذشته دوستم وارد پاکستان شده و با صدراعظم و وزیر خارجه پاکستان ملاقات نموده بود.

طی چند روز وضع کابل خوب بود، در حدود سه صد تن از فامیل‌های شهداء در دهن دروازه ریاست جمهوری مظاهره نموده خواستار حقوق خود گردیدند. مزاری در مورد آتش بس دائمی گفت: باید تضمین داده شود که دوباره جنگ صورت نگرفته و تضمین گردد که بر موافقتنامه عمل صورت گیرد.

۲۴ فروری ۱۹۹۳

حکومت پاکستان از رهبران مجاهدین درخواست نمود تا به اسلام آباد آمده و با رئیس جمهور پاکستان ملاقات نمایند. حکمتیار گفت: وقتی درین مذاکرات اشتراک می‌ورزد که ربانی از حکومت استعفا داده حکومت مؤقت تشکیل و در ظرف یکسال انتخابات صورت گیرد.

۲۵ فروری ۱۹۹۳

نولت و حزب اسلامی یکبار دیگر مراکز همدیگر را مورد ضربات شدید اسلحه سنگین قرار دادند.

۲۶ فروری ۱۹۹۳

مولوی خالص طرح جدیدی را بخاطر حل بحران کنونی کشور ارائه نمود وی در نظر دارد که يك حکومت جدید بدون مشارکت اطراف درگیر تشکیل گردیده و وزارت‌های دفاع، داخله، امنیت و خارجه به اشخاص بی طرف داده شود. حکمتیار ازین طرح استقبال نموده افزود باید ربانی از حکومت استعفا داده و حکومت مؤقت تشکیل گردد که قابل قبول همه باشد. در حالیکه خالص نظر دارد تا ربانی برای دوسال درین سمت باقی ماند صرف کابینه اش تغییر یابد.

امروز تظاهرات وسیعی از طرف مردم کابل در مقابل مقر مؤسسه ملل متحد در کابل برآه انداخته شد، تعداد تظاهر کنندگان در حدود ۲۵۰ نفر بود آنان خواهان

حوادث تاریخی افغانستان / ۱۱۰

حقوق خویش بودند که برای شان معاش کوپون و ... داده شود.

۲۷ فروردی ۱۹۹۳

امروز یکبار دیگر در کابل راکت بارید که باعث قتل سی نفر و زخمی شدن بیش از صد نفر گردیده قاضی حسین نیز امروز از کابل به پشاور رسید و گفت: میخواد این بار با یک هیئت عالیرتبه منظمات اسلامی وارد کابل شود.

جنرال حمید گل گفت: طرفهای درگیر در کابل توافق نمودند تا یک هیئت مشترک را برای اوربند تعیین نمایند. سخنگوی حزب گفت: با دولت در باره صلح مذاکره نموده اند، آنان فیر راکت ها را کار دشمنان افغانستان خواندند. در حالیکه دولت کابل آن را کار حزب اسلامی خواند. امروز در حدود هشتاد نفر در کابل بقتل رسیدند.

۲۸ فروردی ۱۹۹۳

ریانی امروز وارد پاکستان گردید، در میدان هوایی اسحاق خان و نواز شریف به استقبال وی بر آمدند ولی گارد تشریفات در استقبال امروز وجود نداشت. مسئولین استخبارات سعودی، نیز وارد اسلام آباد گردیده اند.

احمدشاه مسعود طی کنفرانس مطبوعاتی در کابل گفت: بخاطر بررسی کار کمیسیون شورای حل و عقد یک هیئت تشکیل شود و تا فعالیت های کمیسیون مذکور را مورد بررسی قرار دهد. وی افزود عنقریب دو نفر اسیر روسی را به سفارت شان در مزار خواهد داد.

امروز در حدود دو صد نفر در مکروریان به تظاهرات پرداختند آنان خواهان برگشت نوباره داکتر نجیب بر مسند اقتدار گردیدند، تظاهر کنندگان بالاخره از طرف سلاح داران دولت کابل با فیر هوایی پراکنده شدند.

۱ مارچ ۱۹۹۳

حکمتیار بخاطر مشارکت در مذاکرات صلح قضیه افغانستان امروز وارد اسلام آباد گردید، این اولین زیارت وی از اسلام آباد بعد از تشکیل حکومت جدید در کابل است.

فیصل التركي وزیر امنیت سعودی و بروجردی نماینده ایران نیز بخاطر مشارکت در اجلاس رهبران وارد اسلام آباد شده اند.

نمایندگان دوستم نیز به اسلام آباد رسیده اند. خالص گفت: در جلسه که نمایندگان دوستم، حزب وطن وجود داشته و سخن از حکومت وسیع البنیاد به میان آید اشتراك نخواهد ورزید.

۲ مارچ ۱۹۹۳

ربانی و حکمتیار با هم ملاقات نمودند. نماینده حزب وحدت گفت: در سابق ربانی صرف برای شش ماه تعیین شده بود، ولی اکنون برای ۱۸ ماه پیشنهاد شد. جوهره بيك عضو جنبش و نماینده دوستم گفت: بهترین راه حل شرکت همه گروهها در اجلاس است اگر بزودی انتخابات صورت نگیرد حل پایدار بمیان آمده نمی تواند.

حکمتیار به بروجردی گفت: هر زعمی که مورد قبول همه باشد او را قبول خواهد کرد. وی نقش ایران در امور افغانستان را تعیین کننده خواند.

۳ مارچ ۱۹۹۳

رهبران مجاهدین اکنون در منزل نواز شریف بسر می برند. وی در پی گرفتن امضای رهبران مبنی بر ابقای ربانی به ریاست جمهوری برای مدت هژده ماه است.

۴ مارچ ۱۹۹۳

حکمتیار در يك اجتماع منعقدہ نصرت مینه پشاور گفت: تا اکنون با ربانی در هیچ امری به توافق نرسیده است ربانی اظهار میدارد نمیتواند مسعود را از وظیفه

اش دور کند، بدین سبب اصرار دارد تا مسعود وزیر دفاع باشد. وی افزود: ما نمیخواهیم که دو کرسی مهم بدست یک تنظیم باشد، اگر ربانی میخواهد رئیس جمهور باشد پس مسعود وزیر دفاع شده نمی تواند و اگر مسعود در کرسی اش باقی ماند در آن صورت ربانی نمیتواند رئیس دولت باشد. احمد شاه مسعود نتوانست، در جنازه پدرش که در پشاور وفات یافت اشتراک ورزد. جنگ در غرب کابل بین حزب وحدت و شورای نظار به شدت جریان دارد.

۵ مارچ ۱۹۹۳

امروز دو نفر اسیر روسی از طرف دولت کابل رها گردید آنها این کار خود را یک عمل بشر دوستانه توصیف کردند. اسیران در مزار تسلیم قونسل روسیه شدند، وی گفت هشتاد اسیر روسی نزد مجاهدین باقی است. کریم خلیلی گفت: ما هیچگاهی بو بست کلیدی را برای یک تنظیم قبایل نخواهیم شد بناء ربانی باید یا پست ریاست دولت و یا مسعود وزارت دفاع را ترک نماید.

۶ مارچ ۱۹۹۳

رهبران مجاهدین به شمول ربانی و حکمتیار موافقتنامه صلح را در اسلام آباد امضاء نمودند، این موافقتنامه در منزل نواز شریف در اسلام آباد بعد از شش روز مذاکره به امضاء رسید.

ربانی برای هژده ماه در مقامش خواهد ماند، حکمتیار صدراعظم و وزارت دفاع به کمیسیون مشترک داده شده و در ظرف دو هفته آینده وزیر دفاع تعیین خواهد شد. درین اجلاس ترکی الفیصل از سعودی، بروجردی از ایران و مقامات پاکستانی نیز حضور داشتند.

از طرف دیگر احمدشاه مسعود در کابل گفت: تا اکنون در باره گذاشتن وزارت دفاع تصمیمی نگرفته، کمیسیون جدید مربوط وزارت دفاع خواهد بود. در کمیسیون دفاعی دو نفر از هر تنظیم اشتراک می نمایند.

این نهمین قرار داد صلح بین حزب و جمعیت است.

۷ مارچ ۱۹۹۳

رهبران مجاهدین همراه با نواز شریف وعده ای از وزرای پاکستانی عازم سعودی شدند و با ملک فهد ملاقات نمودند.

ربانی گفت: در باره وزارت دفاع هیچ تصمیمی جدیدی گرفته نه شده است، وزیر دفاع در جایش است صرف یک هیئت تعیین خواهد شد تا کارهای آتش بس را بررسی کند.

مولوی خالص گفت: از پیمان اسلام آباد بوی خون می آید، ولی از کارهای اسلامی آن پشتیبانی می کند.

۸ مارچ ۱۹۹۳

در اثر اصابت راکتهای کور بر منازل مسکونی کابل در حدود بیست نفر کشته و پنجاه تن دیگر زخمی شدند مقامات وزارت دفاع حزب وحدت را مسئول این کار دانستند.

مقامات سعودی موافقتنامه اسلام آباد را یک گام نهایت اهم و مفید خواندند، ایران مبارکی این موافقتنامه را به ملت افغان داده است.

سیاف در کابل ابراز داشت: در مورد وزارت دفاع در موافقتنامه هیچ چیز گفته نه شده است.

۹ مارچ ۱۹۹۳

طی دو ماه اخیر در حدود هژده هزار نفر از افغانستان به پشاور آمده اند.

دیروز یک فیر سگاد در جلال آباد اصابت نمود تا اکنون معلوم نگردیده که از کدام سو فیر شده بود.

۱۰ مارچ ۱۹۹۳

حوادث تاریخی افغانستان / ۱۱۴

احمد شاه مسعود طی مصاحبه ای ابراز داشت: در صورت موافقه رهبران از مقام وزارت دفاع دست می بردارد، او خوشبینی خود را نسبت به موافقتنامه اسلام آباد ابراز داشت. و گفت تعیین وزیر دفاع کار رئیس دولت و صدراعظم است و در صورت ناکامی مذاکرات ما آغاز گر جنگ نخواهیم بود.

دولت تاجیکستان طی يك ابلاغیه به قونسلگری افغانستان در آن کشور اظهار داشته است که اگر افغانان به آن عده از تاجیکان که بصورت غیر رسمی به افغانستان رفته اند مساعدت نمایند در آن صورت آنان دست به اقدام جدی خواهند زد.

حکمتیار گفت: باید حکومت ما اپوزسیون نداشته باشد و در رأس وزارت دفاع کسی باشد که در جنگهای اخیر اشتراک نکرده باشد تا همه قوماندانان اسلحه ثقیله خود را به وزارت دفاع بسپارند.

۱۱ مارچ ۱۹۹۳

ملك فهدشاه سعودی و نواز شریف صدراعظم پاکستان بطور خاص در تحت موافقتنامه اسلام آباد امضاء نمودند، فهد وعده هرگونه همکاری را در راه اعمار مجدد افغانستان داده و از کوشش های پاکستان در راه استحکام صلح سپاسگذاری نمود.

مجددی موافقتنامه اخیر را آنقدر مهم نخواند وی کار های قبلی این حکومت را تقلبی می خواند.

۱۲ مارچ ۱۹۹۳

نواز شریف و حکمتیار بخاطر ملاقات با رئیس جمهور ایران به تهران رفتند، ربانی نیز از مکه مکرمه به تهران می رود، داکتر عبدالله گفت: اگر حکمتیار بخواهد بکابل بیاید، تدابیر امنیتی برایش گرفته خواهد شد.

۱۳ مارچ ۱۹۹۳

نطاق نیروی ها شمال اعلان نمود که موافقتنامه اخیر رهبران در اسلام آباد را قبول دارند، حکمتیار گفت: وی و ربانی می‌خواهند جنگ‌های تنظیمی را برای همیشه از میان بردارند.

۱۴ مارچ ۱۹۹۳

امروز ربانی از تهران به کابل رفت. ربانی گفت: اگر مسعود وزیر دفاع نباشد در آ صورت حکمتیار با مشکلات زیادی مواجه خواهد شد.

حکمتیار از رهبران جهادی خواست تا بخاطر تشکیل کابینه وارد جلال آباد شوند وی گفت: رول مسعود در اسقاط رژیم سابقه در نظر گرفته شده در حکومت جدید به وی کرسی مناسب داده خواهد شد. وی افزود جلسات چند روز دوام خواهد نمود و من نیز در وقت مناسب به کابل می‌روم. حکمتیار موافقتنامه اسلام آباد را جدا از شورای حل و عقد دانست.

سیاف و خالص مخالفت شدید خود را در مقابل جابجا شدن قوای صلح در افغانستان ابراز داشتند و آن را از دید اختلافات معرفی نمودند. رفسنجانی نیز به نوبه خود در تحت موافقتنامه اسلام آباد بطور خاص امضاء نمود.

۱۵ مارچ ۱۹۹۳

تا اکنون حکمتیار، مجددی و نماینده حزب وحدت در جلال آباد رسیده اند، ربانی نیز ابراز داشته که نماینده خود را می‌فرستد.

ارغستانوال یکی از اعضای شورای حل و عقد این جلسه را رد نموده و یگانه راه رسیدن به صلح را تشکیل لویه جرگه عنعنوی افغانان دانست.

تورنج‌نرال علومی یکی از اعضای حزب پرچم امروز در مکروریان کابل از طرف اشخاص مجهول بقتل رسید.

۱۶ مارچ ۱۹۹۳

سخنگوی ریانی گفت: باید حکمتیار و ریانی قبل از اجلاس جلال آباد با هم ببینند. پیر کیلانی می گوید: بهتر است جلسه بعد از عید تدویر گردد. وی نماینده خود را به جلال آباد می فرستد.

شورای تفاهم که از چندی بدین سو در پشاور تشکیل شده می گوید: باید مشکل کشور ذریعه تفاهم بین الافغانی و لویه جرگه حل شود، تا اکنون تعداد شورای تفاهم به صد نفر می رسد.

سید اسحاق کیلانی توافق اسلام آباد را غیر قانونی دانسته و میگوید بهتر آن بود تا این کار در داخل افغانستان صورت می گرفت. او یگانه راه حل را لویه جرگه عنعنوی افغانها می داند.

۱۷ مارچ ۱۹۹۳

حکمتیار از رهبران مجاهدین خواست تا بخاطر تعیین کابینه جدید الی روز یکشنبه به جلال آباد بیایند، وی گفت: هیچ حزبی نباید خواستار وزارت دفاع گردد. نماینده اتحاد در اجلاس جلال آباد انجنیر احمد شاه می گوید: بهتر میدانند تا مسعود در جایش باقی ماند پنج تنظیم جهادی در جلال آباد گرد آمدند، آنها موافقه نمودند تا به هر تنظیم بزرگ جهادی نوکرسی وزارت داده شود.

قاضی حسین رهبر جماعت اسلامی پاکستان و مصطفی مشهور از مصر نیز به جلال آباد رسیده اند و می خواهند بارهبران مجاهدین ببینند.

۱۸ مارچ ۱۹۹۳

رهبران و نمایندگان منظمات جهادی در شهر جلال آباد حاضر شدند مذاکرات در مورد تعیین وزیر دفاع نیز شروع شده است.

پیشنهاد شده که به هر تنظیم دو وزارت داده شود و هر تنظیم برای يك وزارت پنج نفر را معرفی کند و در باره اینکه به جمعیت ریاست جمهوری و یا وزارت دفاع

داده شود بحث جریان دارد، نماینده خالص در مذاکرات مذکور اشتراك نورزیده است.

۱۹ مارچ ۱۹۹۳

در مذاکرات جلال آباد پیشرفت صورت گرفته، رهبران مجاهدین موافقه نمودند تا به هر يك از منظمات يك وزارت کلیدی داده شود. صدراعظم بعد از مشوره با ربانی کابینه خود را اعلام میدارد. گفته شد که جلسه اخیر بتاريخ ۹ حمل ۱۳۷۲ در شهر کابل دایر خواهد شد و در آن همه رهبران جهادی اشتراك میورزند.

۲۰ مارچ ۱۹۹۳

حکمتیار اجلاس جلال آباد را برادرانه خواند، وی افزود در اواخر برج جاری اجلاس آینده ذریعه رهبران جهادی در اطراف کابل تشکیل خواهد شد. طبق پیمان اسلام آباد باید امروز کابینه جدید در کابل تشکیل می شد، ولی بحث روی موضوع وزارت دفاع تا اکنون به نتیجه نهائی نرسیده است. بروجردی در مزار با دوستم ملاقات نمود، دوستم خواهان اعطای حقوق اقلیتها از حکومت که قرار است عنقریب تشکیل گردد شده است.

۲۱ مارچ ۱۹۹۳

حمید گل جنرال متقاعد پاکستان از اطراف درگیر قضیه افغانستان خواست تا زودتر کابینه را تشکیل داده و حکومت جدید خود را اعلان نمایند. عبدالقدیر والی ننگرهار از مؤسسه ملل خواست تا فعالیت های خویش در شهر جلال آباد را آغاز کند.

۲۲ مارچ ۱۹۹۳

ربانی طی مصاحبه ای گفت: حکمتیار از بن اصرار خود که گویا مسعود وزیر

حوادث تاریخی افغانستان / ۱۱۸

دفاع نباشد باید دست بردارد، وی افزود این کرسی به مسعود داده شود او این امر را رد نمود که گویا به جمعیت یا ریاست جمهوری و یا وزارت دفاع داده شود. دیپلوماتهای هندی دوباره وارد کابل شدند تا سفارت خود را که در اثر جنگهای اخیر مسدود شده بود باز نمایند.

۲۳ مارچ ۱۹۹۳

بروجردی در کابل گفت: موضوع وزارت دفاع تا اکنون جل نه شده است. وی افزود دوستم در سقوط رژیم رول عمده را بازی نموده باید در تشکیل رژیم جدید از نظر انداخته نه شود.

روز گذشته ربانی وقتی مورد حمله قرار گرفت که میخواست با حکمتیار در منطقه پل چرخي ملاقات کند، طی این حمله دو نفر مجروح شد و نیز ملاقات آنان به تعویق افتاد.

۲۴ مارچ ۱۹۹۳

نیروهای حزب اسلامی کنترل بند نغلو را در دست گرفتند، این بند قبلاً توسط نیروهای جمعیت و حرکت اداره می شد.

یعقوب شرافت کار روانی های قاضی حسین احمد در امور افغانستان را مداخله خوانده گفت: وی قبل از رفتن به افغانستان باید با همه رهبران مجاهدین مذاکره می نمود.

۲۵ مارچ ۱۹۹۳

در اثر برف کوچ در سالنگ در حدود صد نفر از هموطنان ما جانهای خود را از دست دادند.

۲۶ مارچ ۱۹۹۳

سیاف بخاطر جلسه رهبران جهادی گفت: باید رئیس جمهور جای جلسه را تعیین کند تا همه رهبران حاضر شوند و ی افزود باید مسعود در وزارت دفاع باقی بماند ورنه خلای بزرگی رونما می گردد، سیاف گفت: فعلاً در کابل امنیت نیم بند ذریعه وزارت دفاع گرفته شده و نباید این امنیت ذریعه نور کردن مسعود از بین برده شود و حکمتیار باید ازین پافشاری دست بر دارد.

۲۷ مارچ ۱۹۹۳

عزیز مراد سخنگوی ریاست جمهوری گفت: هیچگونه استی را در باره کابینه از حکمتیار دریافت نکرده است، مراد افزود باید نظر موافق رهبران در زمینه بدست آید.

۳۰ مارچ ۱۹۹۳

امروز اعلان گردید که فردا نمایندگان هشت تنظیم در چهار آسیاب جمع شده و کابینه جدید اعلان می گردد. مذاکرات بین ربانی و قاضی وقاد و نیز حکمتیار و سید نورالله عماد جریان دارد.

۳۱ مارچ ۱۹۹۳

حکمتیار با سفرای پاکستان و ایران و نیز با جنرال متقاعد حمید گل ملاقات نمود. و با پا در میانی حکومت ایران بین حزب وحدت و نولت کابل موافقتنامه هشت ماده ای صلح به امضاء رسید که در آن توقف جنگ رهائی اسراء و استرداد مناطق یکدیگر شامل است.

۱ اپریل ۱۹۹۳

صدراعظم حکمتیار در چهار آسیاب طی کنفرانس مطبوعای ابراز داشت: لست کابینه جدید را به ربانی فرستاده است و در یکی دو روز آینده کابینه جدید اعلان خواهد شد. او انحلال کابینه قدیم را نیز اعلان نموده و گفت: کار وزارت دفاع

حوادث تاریخی افغانستان / ۱۲.

را شورای تنظیمهای جهادی بدست خواهند گرفت و امکان دارد که ریاست شوروی بدست مسعود باشد. تا اکنون ربانی در مورد چیزی نگفته است.

۲ اپریل ۱۹۹۳

سیاف طی کنفرانس مطبوعاتی در کابل گفت: در زمینه کابینه جدید با وی هیچگونه مشوره صورت نگرفته است.

ربانی طی بیانیه ای گفت: تا اعلان کابینه جدید وزرای سابق کار های خود را به پیش می برند. از طرف دیگر سیاف افزود حکمتیار حق انحلال کابینه را ندارد.

۳ اپریل ۱۹۹۳

صادق پروانی و محسنی گفته اند در تشکیل کابینه حکمتیار با آنان مشوره نکرده است. سخنگوی ربانی گفت: ربانی حق دارد در است تهیه شده از طرف صدراعظم تعدیلاتی بمیان آورد و در حجم کابینه واقعیتها مدنظر گرفته شود.

۱۴ اپریل ۱۹۹۳

حکمتیار طی مصاحبه مطبوعاتی در چهار آسیاب گفت: رهبران در مورد تشکیل کابینه نباید شکایت کنند زیرا با همه آنان مشوره صورت گرفته است. حکمتیار افزود بعضی افراد می خواهند جنگ دوباره شروع شود. وی افزود برای مشوره دو هفته کافی بود و کسانی که خواهان مشوره بودند باید در مذاکرات شرکت می ورزیدند. او افزود در جلال آباد فیصله شد که من و ربانی در منطقه بت خاک با هم ببینیم ولی ربانی نتوانست آنجا بیاید.

۱۵ اپریل ۱۹۹۳

صدیق الله قوماندان حرکت در ده سبز بنقل از ملا نبی گفت: حکمتیار با وی در مورد تشکیل کابینه مذاکره نموده است.

ملا فضل الرحمن رهبر جمعیت علمای پاکستانی تا اکنون سه مرتبه جهت

یافتن راه حل قضیه به داخل افغانستان رفته است وی گفت در چند روز آینده بین ربانی و حکمتیار ملاقات صورت می گیرد، وی موافقتنامه اسلام آباد را ناقص خواند، زیرا در آن از شورای حل و عقد و وزارت دفاع هیچ نذری بمیان نیامده است.

۶ اپریل ۱۹۹۳

وزیر خارجه روسیه وارد اسلام آباد گردیده با مقامات پاکستانی به توافق رسیده که يك هیئت چهار نفری را بخاطر حاصل کردن معلومات در باره اسرای روسی تعیین نماید.

همایون چریر که از مدتی بدینسو در زندان دولت کابل محبوس بود امروز ذریعه وزارت دفاع کابل از حبس رها گردید.

امروز در ماسکو يك کنفرانس در باره افغانستان تدویر یافته و در آن گفته شد اگر چهارده سال قبل کمونستها سخنان منورین افغان را مدنظر می گرفتند امروز در افغانستان چنین وضع حکمفرما نمی بود.

۷ اپریل ۱۹۹۳

ربانی و حکمتیار در منطقه پل چرخ برای پنج ساعت با هم ملاقات نمودند، تا اکنون موضوع وزارت دفاع یکطرفه نگردیده است. این نخستین ملاقات آنان بعد از معاهده اسلام آباد می باشد.

۸ اپریل ۱۹۹۳

اکرم زکی سکرتر جنرال وزارت خارجه پاکستان وارد کابل شد، يك روز قبل هیئت کنفرانس کشور های اسلامی نیز وارد کابل شده بود.

اکرم زکی در پی تطبیق معاهده اسلام آباد می باشد. فیر ها در کابل به شدت جریان داشت و گفته شده که جنگ بین نیروهای

حوادث تاریخی افغانستان / ۱۲۲

مزاری و سیاف از سر گرفته شده است.

۱۰ اپریل ۱۹۹۳

شب گذشته کابل زیر ضربات شدید فیر های راکت قرار گرفت. داکتر عبدالله حزب اسلامی را مسئول این کار و انمود کرد.

۱۲ اپریل ۱۹۹۳

بنا به گزارش رادیو کابل هفتاد و دو راکت از استقامت غرب و جنوب بر شهر کابل اصابت نمود و تلفاتی نیز به بار آورده است.

ستوریس مشوریس نماینده مؤسسه ملل از رهبران جهادی خواست تا داکتر نجیب را بگذارند که بخاطر تداوی خویش از کابل خارج گردد. نجیب اکنون در دفتر این مؤسسه در کابل بسر می برد.

یکبار دیگر رادیو کابل به نطقان زن اجازه داد تا در آن اداره کار کنند. بعد از ورود مجاهدین به کابل بر فعالیت های زنان در رادیو و تلویزیون قیودات وارد شده بود.

۱۳ اپریل ۱۹۹۳

مزاری در مورد موافقتنامه اسلام آباد گفت: تا اکنون عملی نه شده است و هر روز عده ای از مردم کشته می شوند. وی در مورد سه کشور ضامن گفت: باید آنان در مورد فشار وارد نموده و متخلف را سرزنش کنند.

۱۴ اپریل ۱۹۹۳

ربانی است پیشنهادی کابینه حکمتیار را رد نموده گفت: حکمتیار باید رضایت

پنج گروه جهادی را در زمینه بدست آورد.

۱۵ اپریل ۱۹۹۳

يك هیئت از طرف جنبش ملی وارد تاجکستان شد تا با مقامات تاجیک در مورد مهاجرین آن کشور که در مزار بسر می برند صحبت نماید.

در اثر سقوط يك هلیکوپتر در شمال افغانستان به تعداد پانزده نفر سرنشینان آن بقتل رسیدند. دو خبرنگار امریکائی نیز شامل کشته شده گان اند.

۱۶ اپریل ۱۹۹۳

قطب الدین هلال در مورد کیفیت است پیشنهادی حکمتیار روشنی انداخته گفت: در آن استاد فرید و احمدشاه مسعود بحیث معاونین صدراعظم معرفی گردیده بودند.

۱۷ اپریل ۱۹۹۳

در جنگ چهار روزه قندهار حد اقل چهل نفر کشته شدند و اکنون جنگ خاتمه یافته است.

۱۹ اپریل ۱۹۹۳

عده ای از قوماندانان اطراف کابل طی اعلامیه گفتند: بعد از تاریخ ۴ ثور همه راه های کابل مسدود خواهد شد و هیچ کسی داخل کابل شده نخواهد توانست، ولی میتواند از کابل خارج شوند، این قوماندانان حکومت کابل را غیر قانونی دانسته می گویند این حکومت نه امنیت آورده توانست و نه حکومت اسلامی تشکیل داد بناء باید با زور از بین برده شود. موضوع مسدود شدن راه ها ذریعه شبنامه ها در شهر کابل به مردم اطلاع داده شده است.

۲۲ اپریل ۱۹۹۳

حوادث تاریخی افغانستان / ۱۲۴

در ولایت پروان بر خورد های شدیدی بین حزب اسلامی و شورای نظار صورت گرفته، شوری در پی بدست آوردن این مناطق است.

۲۴ اپریل ۱۹۹۳

سخنگوی وزارت دفاع کابل مسدود ساختن راه ها را يك عمل غیر اسلامی و غیر انسانی خواند يك روز قبل همه راه های ورود به کابل مسدود شد.
يك داکتر و يك نرس از طرف مؤسسه ملل بخاطر تداوی داکتر نجیب وارد کابل گردیدند.

۲۷ اپریل ۱۹۹۳

امروز اولین سالروز ورود مجاهدین به کابل بود و بنا به گذارش رادیو کابل این روز طی مراسمی تجلیل شد. در مزار نیز این روز تجلیل شده و از طرف دوستم به ربانی تبریکی داده شد. مراسم خیلی سرد بود ربانی در مقر وزارت داخله در حضور چند نفر سخنرانی نمود و کار سال گذشته را قناعت بخش خواند. در مراسم نماینده حزب اسلامی و حزب وحدت اشتراك نورزیده بودند.

۲۸ اپریل ۱۹۹۳

يك هوا پیمای مربوط به دوستم در منطقه تاشقرغان سقوط کرد هفتاد نفر سرنشین آن کشته شدند.

عده ای از زنان افغان در اسلام آباد دست به مظاهره زدند آنها سالگرد داخل شدن مجاهدین به کابل را تقبیح نمودند، پولیس در مقابل آنان دست به استعمال اسلحه چوبی زد و طی آن شش زن زخمی شدند گفته شده این راه پیمائی از طرف جمعیت انقلابی زنان براه انداخته شده بود.

۲۹ اپریل ۱۹۹۳

امروز ربانی از کابل وارد پشاور شد و بعد از توقف اندکی به جلال آباد رفت تا در اجلاس رهبران جهادی اشتراک ورزد.

۳۰ اپریل ۱۹۹۳

جلسات ننگرهار جریان دارد، فاروق اعظم گفت: در جلسات جلال آباد به صدراعظم وظیفه داده شده تا با رهبران بصورت جداگانه مشوره نموده و سپس نتیجه مذاکرات خود را به هیئت بگوید.

عاصم اکرم اولین دیپلماتی بود که بعد از ورود مجاهدین به فرانسه ارسال کردید ولی او اکنون از مقام خویش استعفا نموده گفت: با اعمال ربانی و مسعود توافق ندارد زیرا آنان قدرت را به خود اختصاص داده و به هیچ نوع معاهده وفا نمی کنند. وزارت دفاع را از خود می دانند و به توافقات اسلام آباد واقعی نمی گذارند. آنها چوکی وزارت دفاع را میراثی خود می دانند. این وزارت باید ملی شود و همه منظمات در آن سهم داشته باشند.

۳ می ۱۳ ۱۹۹۳

جلسات رهبران در جلال آباد جریان دارد، مشکل وزارت دفاع به حال خودش باقی است، و بخاطر آن وزارت سه پیشنهاد شده است، سیاف و داکتر فاروق اعظم بدین منظور نزد مسعود رفته اند.

۴ می ۱۹۹۳

بخاطر نبودن سیاف جلسات امروزی ننگرهار متوقف بود، از جمله سه پیشنهاد یکی این است که حکمتیار و مسعود عضو شورای نظامی باشند و در رأس وزارت دفاع شخص سومی باشد.

اکنون در جلال آباد دو هیئت صلح وجود دارد، اگر مذاکرات مذکور موفق نه شد در آن صورت جلسه علماء، موسفیدان، و بزرگان در آن شهر دایر شده و برای

حوادث تاریخی افغانستان / ۱۳۶۶

آینده افغانستان تصمیم میگیرند.

حاجی قدیر والی ننگرهار این مذاکرات را بین الافغانی دانسته و گفت: درین جلسات مردمان خارجی وجود ندارند همه افغانان اند. بدین لحاظ نتایج آن نیز مثمر خواهد بود.

۵ می ۱۹۹۳

در حدود بیست و هشت راکت بر شهر کابل اصابت نموده و باعث قتل و ویرانی گردید. در پروان و کاپیسا نیز جنگ به شدت جریان دارد، شورای قیادی به سیاف وظیفه داده تا بخاطر توقف جنگ بدانجا برود.

۶ می ۱۹۹۳

ملا نبی گفت: باید حکمتیار و مسعود هر دو از وظائف خود کناره گیری نمایند زیرا با کناره گیری آنان مشکل حل خواهد شد.
ربانی گفت: باید حکمتیار بخاطر کابینه خود رأی اعتماد از شورای حل و عقد را بدست آورد.

۹ می ۱۹۹۳

از مدت پنج روز بدینسو جنگ شدید در کابل جریان دارد و اضافه از ۱۵۰ نفر کشته و یا زخمی شده اند ، راکتهای هر دو طرف به هر سو اصابت میکند.

۱۰ می ۱۹۹۳

عده ای از معیوبین و ایتام در مقابل قصر جمهوری جلال آباد جمع شده اند و می گویند تا وقتی رهبران به نتیجه نرسند آنجا را ترك نخواهند کرد.
ربانی در پی تشکیل شورای عقد و حل است که چندی قبل تأسیس نموده بود.

و امروز یازدهمین روز جلسات رهبران است تا اکنون به نتیجه نهائی نرسیده اند. و شورای ننگرهار اعلان نمود اگر رهبران به نتیجه نرسند در آن صورت به تعداد چهل نفر علماء، سران اقوام، و موسفیدان را جمع نموده در مورد سرنوشت مملکت تصمیم نهائی خواهند گرفت.

۱۱ می ۱۹۹۳

طی جنگهای کابل حدود ۶۰۰ تن زخمی و یا کشته شدند. غرب کابل مملو از اجساد کشته شدگان است.

مولوی تره خیل گفت: تقسیمات قدرت به اساس احزاب ضد فلسفه اسلام است وی گفت: اگر شورای جلال آباد نتیجه بدهد نیز ضد اسلام است وی رهبران را کیسانی خواند که ضد اسلام عمل می کنند.

۱۲ می ۱۹۹۳

حکمتیار گفت: جانب مقابل به معاهدات خویش وفا نمی کند، روسیه بانک نوت های بی پشتوانه برای مسعود می فرستد تا ذریعه آن قوماندانان را بخرد. وی افزود دشمنان میخواهند به دنیا بفهمانند که مسلمانان حکومت نمیتوانند. دوستم گفت: باید هر نوع مذاکره در باره سر نوشت افغانستان در کابل صورت گیرد نه در جا های دیگر.

۱۵ می ۱۹۹۳

جنگ در کابل جریان دارد، طیارات وزارت دفاع مواضع جانب مقابل را بمباردمان نمود، گفته شده که در حدود نونیم هزار نفر طی جنگهای اخیر کشته شده اند.

در جلال آباد پیشنهاد شده که باید وزارت دفاع و داخله ذریعه يك کمیسیون به پیش برده شود که در رأس آن افراد حزب و جمعیت نباشند.

۱۶ می ۱۹۹۳

فاروق اعظم گفت: موضوع اختلافی وزارت دفاع حل شده است وزارت دفاع برای دو ماه به ریانی و وزارت داخله برای دو ماه به حکمتیار داده می شود تا از آن سر پرستی نمایند.

از طرف دیگر از مدت سه روز بدین سو طیارات نولتی مواضع حزب اسلامی و حزب وحدت را بمباردمان نموده است و در منطقه چهار آسیاب در حدود هفتاد نفر زخمی گردیده است.

محمدظاهر شاه سابق از ملل متحد خواست تا در تشکیل حکومت منتخب با مردم افغانستان همکاری نمایند.

۱۷ می ۱۹۹۳

طبق اخبار بی بی سی در جنگهای اخیر کابل در حدود سه هزار نفر کشته و هزاران نفر دیگر مجروح شده اند.

عزیز مراد سخنگوی ریاست جمهوری گفت: بعد از سپری شدن دو ماه از هر تنظیم دو نفر قوماندان جمع شده وزیر دفاع و داخله را تعیین خواهند نمود.

مزاری گفت: شورای نظار بخاطر تحکیم پایه های حکومت خود چندین بار بر ضد ما جنگ را شروع نموده اند، و ما فقط از خود دفاع می کنیم.

۱۸ می ۱۹۹۳

جلسات ننگرهار آخرین روزهای خود را سپری میکند، رهبران بموافقه رسیده اند تا وزارتهای مورد اختلاف را ذریعه کمیسیون های مشترک اداره کنند.

وزارت دفاع کابل در حدود نوازده نفر عرب را که به طرفداری حکمتیار می جنگیدند توسط ملا صدیق الله دستگیر کرد. اکثر آنان الجزائری و یمنی هستند.

۱۹ می ۱۹۹۳

امروز در قصر جمهوری شهر جلال آباد کابینه جدید از طرف حاجی دین محمد سخنگوی اجلاس ننگرها را اعلان کردید، درین اجلاس حکمتیار، ربانی و بعضی از رهبران دیگر صحبت نمودند.

۲۰ می ۱۹۹۳

امروز یکبار دیگر در کابل بعد از دو روز آتش بس صدای فیر های ثقیل بگوش رسید، وزارت دفاع حزب وحدت را و وحدت وزارت دفاع را مسئول درگیریها قلمداد کرد.

۲۴ می ۱۹۹۳

حکمتیار گفت: اگر در انتخابات پیروز شد مسعود را بحیث وزیر دفاع خود تعیین خواهد کرد.

۲۵ می ۱۹۹۳

ربانی امروز از پشاور وارد کابل شد، یعنی وی از جلال آباد به پشاور از پشاور ذریعه طیاره به کابل رفت. اینبار نیز ربانی وعده داد که در عملی نمودن معاهده جلال آباد خواهد کوشید.

۲۶ می ۱۹۹۳

ربانی در مورد به کابل آمدن حکمتیار گفت: او خود باید به کابل داخل شده و زمینه را برابر سازد، زیرا متعهد بودن به قرار داد ها و جمع کردن اسلحه ثقیله شرط اساسی صلح در افغانستان است.

۲۹ می ۱۹۹۳

حوادث تاریخی افغانستان / ۱۳۰

حکمتیار وضع فعلی آن عده از زنان را که در وزارتخانه ها کار می کنند درست ندانسته گفت باید آنان امور شرعی را مراعات نمایند، وی حجاب شرعی را زیور زنان دانست.

۱ جون ۱۹۹۳

قرار بود که امروز جلسه وزیران در چهار آسیاب تشکیل شود، ولی به علت غائب بودن اکثر وزیران اینکار صورت نگرفت.

۵ جون ۱۹۹۳

کابینه حکمتیار امروز در حضور ده وزیر تشکیل جلسه داد، وزیران مربوط تنظیم اتحاد و جمعیت درین اجلاس شرکت نورزیده بودند.

عزیز مراد گفت: امید است که بعد از جلسات مقدماتی اجلاس وزیران در کابل دایر شود. قریب الرحمن سعید گفت: چون شرائط کابل خوب نیست لذا وزیران در اولین اجلاس خود تصمیم خواهند گرفت در کجا تشکیل جلسه دهند.

۶ جون ۱۹۹۳

حکمتیار امروز وارد قصر دارالامان شد، این قصر اکنون در دست قوتهای حزب است، وی با مزاری نیز ملاقات نمود.

گروهی از طبیبان افغان از جهانیان خواهش نمودند تا بخاطر تداوی مریضی سل و ملاریا به کابل دوا بفرستند.

۹ جون ۱۹۹۳

شهر کابل باز هم شاهد درگیریهای گروهی متخاصم قدرت طلب بود، این درگیریها بین نیروهای شورای نظار و حزب وحدت صورت گرفته است، که در اثر آن عده ای از مردم بی گناه بقتل رسیده و بتعداد پنجاه زخمی را به شفاخانه صلیب سرخ آورده اند.

۱۲ جون ۱۹۹۳

ریانی و حکمتیار در منطقه پغمان در حالی که سیاف نیز وجود داشت باهم دیدند.

۱۳ جون ۱۹۹۳

در اثر سیلابها در جنوب کابل عده از منازل خراب و همچنان در حدود صد نفر جان های خود را از دست دادند، در حالیکه یکعده لا درک گردیده اند.

۱۵ جون ۱۹۹۳

امروز برای اولین بار کمیسیون مشترک دفاعی به سرپرستی ریانی در قصر جمهوری تشکیل جلسه داد. نماینده مسعود یونس قانونی بود. در این جلسه گفته شد که اردوی اسلامی تشکیل گردیده و اسلحه ثقیله از گروپهای مسلح جمع آوری گردد.

۱۶ جون ۱۹۹۳

امروز ساعت ده صبح کابینه جدید در منطقه قلعه حیدر خان پغمان تشکیل جلسه داده و در حضور حکمتیار و ریانی حلف وفا داری بجا آوردند. ریانی از وزرای سابقه اظهار تشکر نمود، از نزده وزیران جدید بواژه تن آن حضور داشتند. حکمتیار گفت مقرر صدارت تا حال تعیین نشده و ممکن در خارج شهر باشد. نمایندگان حزب وحدت در جلسات امروزی اشتراک نداشتند. محمد شاه فضلی قاضی القضاة حکومت ریانی به حکمتیار سوگند عهده جدید را داد.

۱۷ جون ۱۹۹۳

امروز در وزارت صحت عامه کابل يك جلسه تشکیل گردید که در آن نماینده مؤسسه ملل و یکعده سازمانهای خارجی اشتراک ورزیده بودند. آنان وعده دادند که در بخش صحت عامه با افغانان همکاری کنند.

۲۲ جون ۱۹۹۳

یکبار دیگر جنگ بین نیروهای شورای نظار و حزب وحدت در گرفت. کابینه حکمتیار امروز در دارالامان تشکیل می شد، ولی کاروان ده نفری وزیران در منطقه پل چرخی از طرف شورای نظار توقف داده شد و وزیران مذکور توهین شدند. از طرف دیگر نیروهای جنرال بابا جان در اکثر نقاط شهر کابل مستقر شده اند. مناطق خیرخانه و کازته پروان مورد هدف قرار گرفت، جنگ در دهمزنگ و کازته سه جریان دارد.

۲۳ جون ۱۹۹۳

یکی از مامورین مؤسسه ملل در غرب افغانستان اعتراف کرد که افغانان مهاجر مقیم ایران بزرگ از آن کشور بیرون رانده می شوند. وزیران که دیروز توهین شده بودند نزد ریانی رفته و پوی گفتند اگر در آینده چنین اعمال تکرار شود آنان از مقام خویش مستعفی میگردند.

۲۴ جون ۱۹۹۳

امروز ساعت یازده ظهر جنگ بین نیروهای شورای نظار و حزب وحدت در گرفت و در حدود پانزده نفر بتقل رسیدند، حزب وحدت شورای نظار را مسئول جنگ دانست که از تپه تلویزیون بر مراکز شان فیر نموده بود.

۲۵ جون ۱۹۹۳

احمدشاه مسعود گفت: نظر خودش چنین بود تا شورای متشکل از همه احزاب سرپرستی وزارت دفاع را بدوش گیرند. وی افزود اگر قوماندانان از وی بخواهند که وزارت دفاع را به پیش ببرد او حاضر است. مسعود گفت در ظرف چهار ماه امکان اجرای انتخابات وجود دارد، مسعود از مرکز خویش جبل السراج به خبرنگاران معلومات میداد.

۲۹ جون ۱۹۹۳

حکمتیار در پی تشکیل يك قوت مشترك دفاعی از همه منظمات است تا امنیت مناطق متنازع فیہ را بگیرند وی گفت: باید از هر تنظیم در حدود پنجاه نفر در ین پروگرام اشتراك داشته باشند، و باید امنیت کابل ذریعہ وزارت داخلہ گرفته شود، شورای این وزارت را حکمتیار رهبری میکند. حکمتیار میخواید تا نیروی بی طرف به قسم حایل در مناطق درگیر جابجا شوند.

۳۰ جون ۱۹۹۳

دوستم با شصت تن از همراهان خویش ذریعہ پنج طیارہ بکابل آمد، این اولین بار است کہ دوستم به کابل می آید، وقتی دوستم بکابل رسید در حالیکہ موزیک عسکری نواخته می شد صدا های زنده باد دوستم، مجاهد کبیر! والحاج دوستم و... شنیده می شد وی با ریانی ملاقات نمود. وی گفت بنا به دعوت ریانی به کابل آمده تا در بارہ مشکلات خویش با آنان مذاکرہ نماید.

۳ جولای ۱۹۹۳

ریانی در رأس يك هیئت به ترکیه رفت و کفیل وی در ریاست جمهوری دوستم است. ملا ذاکری گفت: هرکسی کہ دوستم و امثالهم را در حکومت آینده جا دهد شورای علماء در مقابل آنها خواهد ایستاد.

۴ جولای ۱۹۹۳

از مدت سه روز بدین سو کابل زیر ضربات راکتہای کور قرار دارد، رادیو کابل می گوید کہ فیر از طرف جنوب کابل صورت می گیرد.

در مورد اینکه چه کسانی در میوه و سبزیجات زهر می اندازد مزاری گفت: این کار از طرف کسانی صورت می گیرد کہ معاهده جلال آباد را میخواهند از بین ببرند و صدراعظم جدید را بدنام سازند.

دوستم گفت: حاضر است با حکمتیار بحیث رئیس يك تنظیم ملاقات کند نہ به

حیث صدراعظم کشور.

۶ جولای ۱۹۹۳

حکمتیار گفت: دوستم میتواند در برقراری صلح در افغانستان نقش مهمی را بازی کند شرط آنکه در جنگهای طرف واقع نه شده و بی طرفی خود را حفظ کند، این اظهارات را حکمتیار بعد از ملاقات نماینده اش همایون جریر با دوستم نمود. مؤسسه حقوق بشر در گزارش خویش نوشت: بعد از اینکه قدرت بدست مجاهدین افتاد تا هنوز حقوق و آزادی به اتباع افغانستان داده نه شده قتل و اعدام جریان دارد و آنان حق اظهار عقیده و بیان را ندارند.

۸ جولای ۱۹۹۳

امروز دوستم در منطقه بالاحصار در یکی از مراکز حزب اسلامی با حکمتیار ملاقات نمود. تا اکنون نتایج این ملاقات معلوم نگردیده است.

۱۲ جولای ۱۹۹۳

نماینده اتحاد حاجی بشیر گفت: ما بخاطر هدف مقدس جهاد نموده ایم و باید با هم اتحاد و اخلاص نموده این ملت مظلوم را از بدبختی نجات دهیم، نه بخاطر رقابت با یکدیگر با گروههای مخالف کنار آئیم.

دوستم گفت: وضع کنونی کابل که ما هستیم خوب است، يك فير هم صورت نمی گیرد. دوستم افزود هر وقت حکمتیار شروط ما را قبول کرد ما صادرات او را قبول می کنیم، ما تجزیه افغانستان را نمی پذیریم و خواهان حکومت مرکزی هستیم. و ما بودیم که با کمترین خون ریزی انقلاب اسلامی را به پیروزی رسانیدیم.

۱۲ جولای ۱۹۹۳

سیاف گفت: بعد از تشکیل حکومت مؤقت که ذریعه آن قدرت به مجاهدین انتقال شد، تا اکنون شورای قیادی در باره تنظیم جدید فیصله نکرده است، بناً اگر تنظیم جدیدی بمیان آید باطل و غیر قانونی است. اشاره سیاف به جنبش ملی بود. امروز در منطقه خواجه‌رواش برخوردی بین نیروهای حزب اسلامی و شورای نظر صورت گرفت که عده ای کشته و عده ای هم مجروح شدند.

۱۵ جولای ۱۹۹۳

وزیر دفاع روسیه پاول کرافتچک به تاجکستان رسیده، درین اواخر مهاجرین تاجیک مقیم افغانستان از مرز گذشته و در مقابل دولت کاکونست تاجکستان می رزمند، روسیه از حملات مجاهدین تاجیک سخت در هراس است. حکومت کابل روسها را متهم نمود که در مناطق شمالی افغانستان مداخله می نمایند، در حالیکه روسها حکومت کابل را متهم به مداخله در امور مرزی تاجکستان می نمایند.

۱۶ جولای ۱۹۹۳

وزارت خارجه افغانستان حملات کشور های مشترک المنافع روسیه از خاک تاجکستان بالای افغانستان را نکوهش نمود که باعث قتل سه صد تن گردید، و این اقدام آنانرا بمثابه اشغال افغانستان ذریعه قوای روسی خواند.

امروز جلسه فوق العاده وزیران دایر شده و در آن حمله روسها تقبیح شد و فیصله شد تا نامه ای به شورای امنیت فرستاده شود تا قوای روسی از مرز افغانستان. و تاجکستان دور شود و مشکل آن کشور ذریعه گفت و شنود حل گردد.

۱۷ جولای ۱۹۹۳

حملات توپخانه روسها بر مناطق مختلف ولایت تخار ادامه دارد که باعث قتل

حوادث تاریخی افغانستان / ۱۳۶

سه صدو هشتاد تن گردیده و در حدود شش هزار نفر بی خانمان شده اند. وزارت خارجه افغانستان یکبار دیگر این عمل قوای روسی را نکوهش نموده و آن را دشمنی روسها با ملت افغان تعبیر نمود.

۱۸ جولای ۱۹۹۳

حکمتیار گفت: ما حملات روسها را شدیداً محکوم می کنیم و به روسها توصیه می کنیم تا خطاهای خود را بویاره تکرار نکنند، وی افزود ما خواهان برقراری روابط حسنه با همسایگان خود هستیم، وی مداخله در امور داخلی تاجکستان را محکوم کرد، او امروز با سیاف و محمدی نیز ملاقات نمود.

۱۹ جولای ۱۹۹۳

حکمتیار از نماینده مؤسسه ملل تقاضا نمود تا تحت نظارت این مؤسسه انتخابات آزاد در افغانستان صورت گیرد. نماینده ملل ستوریس مسوریس این تقاضا را يك اقدام نيك خوانده و خواهان معلومات در باره چگونگی انتخابات گردید.

۲۱ جولای ۱۹۹۳

وزیر مالیه افغانستان گفته است که دولت قصد دارد تا بانک نوتهای جدید را طبع و در عوض نوتهای سابقه توزیع کند، در ین مورد رئیس دولت نیز موافقه نموده است. وی افزود بعد ازین در روسیه نه بلکه در کشور های دیگری نوتها به طبع خواهند رسید. وزیر مالیه کریم خلیلی مربوط حزب وحدت است.

۳۰ جولای ۱۹۹۳

حکمتیار گفت: حاضر است شیخ عمر عبدالرحمن را بحیث يك مهاجر در کشورش جا دهد، ولی نمیخواهد در زمینه برای حکومت مصر مشکلی ایجاد کند. حکمتیار گفت: حاضر نیست در مذاکرات چهار جانبه قضیه تاجکستان

اشتراک ورزد، در آن صورت افغانستان طرف واقع خواهد شد، وی آرزو دارد افغانها نقش میانجی را ایفا نماید. حکمتیار گفت: حاضر است با روسها درین مورد مذاکره نماید، زیرا طرف اصلی قضیه تاجکستان دولت روسیه و مجاهدین آن سر زمین اند.

۳۱ جولای ۱۹۹۳

کابل یکبار دیگر زیر ضربات موشکی قرار گرفت. عزیز مراد گفت: این راکتها از مواضع حزب اسلامی بر شهر فیر شدند. در حالیکه سخنگوی حزب این عمل را رد نموده آن را کار عناصری خواند که نمیخواهند صلح در افغانستان تأمین شود.

۲ اگست ۱۹۹۳

یک نفر افغان بنام اکبر بهائی در قره‌قریشی در کشمیر اشغالی ذریعه عساکر هندی بقتل رسید. این شخص قوماندان مجاهدین کشمیر بوده و گفته شده مربوط تنظیم حکمتیار بود.

۱۷ اگست ۱۹۹۳

در اثر زد و خورد های امروزی (جنگ قدرت) در کابل لیسه حبیبیه نیز طعمه حریق گردید و چندین نفر بقتل رسیدند.

۱۰ اگست ۱۹۹۳

حکمتیار امروز از راه جلال آباد وارد پاکستان شد وی با مقامات پاکستانی دیدار و مذاکره می نماید این اولین سفر وی بعد از احراز مقام صدارت بخارج کشور می باشد.

۱۵ اگست ۱۹۹۳

حوادث تاریخی افغانستان / ۱۳۸

معین قریشی صدراعظم با حکمتیار ملاقات نمود، آنان درباره برگشت مهاجرین سرکسازي افغانستان و ... مذاکره نمودند.

۱۶ اگست ۱۹۹۳

حکمتیار بتاريخ ۱۸ اگست وارد ایران شد و بتاريخ ۱۹ با رفسنجانی ملاقات نمود حکمتیار بار دیگر اعلان نمود که حاضر است به شیخ عمر عبدالرحمن در کشورش جا دهد، ربانی مخالف پناه دادن شیخ در افغانستان است. اکثر پیروان شیخ از جمله شوکت اسلامبولی اکنون در افغانستان بسر می برند.

۱۹ اگست ۱۹۹۳

احمدشاه مسعود به نماینده جریده (دی نیوز) پاکستانی گفته است که سازمان استخباراتی آی اس آی و استخبارات ایران نمیخواهند در کابل امنیت برقرار شود بلکه خواهان بقدرت رسیدن شخص دلخواه شان هستند.

۲۲ اگست ۱۹۹۳

در اثر جنگهای ذات البینی مجاهدین در قندهار در حدود پانزده نفر بقتل رسید.

حکمتیار امروز از سعودی وارد پشاور شد و طی کنفرانس مطبوعاتی گفت: من از حکومت های پاکستان ایران و سعودی در خواست نمودم تا وفدی را بخاطر جریان پروسه انتخابات به افغانستان بفرستند.

همچنان يك گروه زنان به سر پرستی فاطمه گیلانی با حکمتیار ملاقات نموده و در مورد چگونگی حقوق زنان در آینده افغانستان با وی صحبت نمودند.

۲۴ اگست ۱۹۹۳

قوماندان شمالی ذریعه اشخاص ناشناس در شهر جلال آباد بقتل رسید، وی

عضو شورای جلال آباد بود. پنج تن دیگر نیز با وی کشته شدند.

۷ ستمبر ۱۹۹۳

کوزیروف وزیر خارجه روسیه وارد کابل شد، او میخواید در باره اسرای روسی و اوضاع جاری تاجکستان با مقامات افغانی مذاکره کند.

حکمتیار وعده داد که اسرای روسی را بدون قید و شرط رها کند و روسها هم در خنثی سازی ماین های فرش شده توسط عساکر شان در افغانستان همکاری خواهند کرد.

۸ ستمبر ۱۹۹۳

جلال الدین حقانی در مورد حکومت کابل گفت: اداره فعلی کابل اداره مشترک با کمونستها است و این اداره بصورت تمام يك اداره سمتی بوده و در آن فقط يك ملیت شرکت دارد.

۱۶ ستمبر ۱۹۹۳

برای دومین روز وزراء از اشتراک در جلسات کابینه ممانعت شدند، وزراء میخواستند به چهار آسیاب بروند در منطقه بالاحصار از طرف اشخاص مسلح متوقف شده و مجبور به باز گشت شدند، این کار دلالت به عدم ثبات در کابل می نماید.

۱۹ ستمبر ۱۹۹۳

حکمتیار در بازگشائی پوهنتون کابل گفت: همه اعضای کابینه باید استعفا بدهند تا زمینه برای ایجاد حکومت موقت مورد تأیید همه مردم و گروهها مساعد گردد، وی گفت دولت در سال گذشته ۸۰۰ میلیارد افغانی مصرف کرده است ولی معلوم نیست در کدام ناحیه؛ وی افزود هرکسی دولت فعلی را اسلامی بنامد در حقیقت اسلام را بدنام کرده است.

۲۳ ستمبر ۱۹۹۳

حوادث تاریخی افغانستان / ۱۴۰

مجددی گفت: باید ریانی و حکمتیار هر دو اسعفا بدهند و حکومت را به اشخاص غیر متنازع بپسازند تا زمینه انتخابات و حکومت منتخب مردم فراهم گردد.
۲۸ ستمبر ۱۹۹۳

کارت های ترفیع «رتبه های عسکری» به ۲۸۴۶ تن از قوماندانان و افسران حزب اسلامی ضمن مراسم خاص در منطقه چهار آسیاب داده شد.
۵ اکتوبر ۱۹۹۳

سیاف آمادگی خویش را برای مذاکره با حزب وحدت ابراز داشت، وی پیام خود را ذریعه داکتر عبدالرحمن مربوط شورای نظار به مزاری رسانید. مزاری گفت: با وجود عهد شکنی های جانب مقابل آماده هرگونه تلاش برای رسیدن به صلح است.
۷ اکتوبر ۱۹۹۳

مولوی خنجانی خطیب مسجد جامع نصرت مینه در خطبه نماز جمعه در نصرت مینه گفت: دولت فعلی کابل بیمار است به تداوی احتیاج دارد، اسلامی و غیر اسلامی گفتن دولت کابل هر دو جائز است، کمونست ها، رافضی ها، و ملیشه ها در دولت فعلی تسلط دارند، وی انتخابات زایگانه راه حل مشکل افغانستان خوانده گفت: در شرائط فعلی تعمیل آن مشکل است. او بهتر دانستن حکومت کمونستی بر حکومت فعلی را اشتباه دانست.

۸ اکتوبر ۱۹۹۳

ریانی در رأس يك هیئت عازم سعودی شد و پنا به فرمان او مولوی محمد نبی کفیل ریاست جمهوری تعیین شده است.

۱۰ اکتوبر ۱۹۹۳

منطقه سروبی و بازار آن تحت بمباردمان شدید قوای ... قرار گرفت که در اثر

آن قریه ها خراب و عده زیادی از مردم بقتل رسیدند گفته شده که بند برق نغلو نیز از کار افتاده است.

۱۳ اکتوبر ۱۹۹۳

حکمتیار و مزاری در قصر دارالامان ملاقت نمودند، این ملاقات بیش از یکنیم ساعت طول کشید و روی موضوعات مختلف صحبت شد.

۲۲ اکتوبر ۱۹۹۳

احمد شاه مسعود پیام تبریکی خود را بخاطر پیروزی حزب مردم به بی نظیر بوتو فرستاده و ازینکه تنظیم های مخالف شکست خوردند اظهار خورسندی نموده است، او این کار را يك اقدام نیک برای موضوع افغانستان خوانده است. مسعود گفته است که طی شانزده ماه حکومت مجاهدین منظمات بنیاد گرای پاکستان ذریعه يك تنظیم بنیاد گرای افغان جنگ را بر مردم افغان تحمیل نمودند وی کامیابی بی نظیر بوتو را کامیابی جمهوریت خواند و افزود در افغانستان نیز راه جمهوریت هموار خواهد گردید.

۲۷ اکتوبر ۱۹۹۳

ریانی قبل از رفتن به اسلام آباد وارد مزار شریف شده و با دوستم ملاقات نمود، آنان در باره شیرخان بندر مذاکره نمودند، دوستم از وی خواست تا بندر مذکور را به زودی تخلیه نماید ریانی از دوستم خواستار مراعات اوریند گردید.

۱۶ نومبر ۱۹۹۳

طی بمباردمان طیارات دولتی در ولسوالی سروبی يك مسجد ویران و ده ها انسان بی گناه بقتل رسید، اکثر مردم در مسجد کسانی بودند که در اثر جنگهای اخیر تگاب به سروبی پناه آورده بودند.

۱۷ نومبر ۱۹۹۳

احمد شاه مسعود در گفتگو با (مجله الوطن العربی) گفت: ما در حقیقت نه با حزب اسلامی و حزب وحدت می جنگیم بلکه با پاکستان و ایران می جنگیم. وی افزود استراتژی ما اینست که حکمتیار در صحنه باقی نماند من اطمینان دارم که جنرال دوستم با ماست وی گفت بهترین حکومت برای افغانستان دیموکراسی است.

۲ دسمبر ۱۹۹۳

یاد داشت احتجاجیه حکمتیار به سفیر روسیه در اسلام آباد داده شد. در یاد داشت چاپ بانک نوتهای بی پشتوانه در ماسکو را عامل تورم پولی، فقر اقتصادی، بیکاری و ... دانسته و از آن کشور جداً تقاضا شده که ازین عمل دست بر دار شود.

۵ دسمبر ۱۹۹۳

سیاف و حکمتیار در یکی از مراکز حزب اتحاد در ولسوالی پغمان با هم ملاقات و روی موضوعات مختلف بحث نمودند.

۲۷ دسمبر ۱۹۹۳

سال ۱۹۹۴ م

جنگ شدیدی در کابل از اول جنوری سال ۹۴ شروع گردید تا اکنون اکثر نقاط شهر بدست نیروهای مخالف افتاده است.

۱ جنوری ۱۹۹۴

ریانی بر ضد جنبش ملی اعلان جهاد نمود، و گروه‌های مقابل همه شامل فتوای جناب ریانی میباشند.

۲ جنوری ۱۹۹۴

مخالفین دولت کابل در سیزدهم جدی اعلامیه ای را نشر نمودند که در آن آمده است: تمام قوماندانان که از رژیم ریانی به تنگ آمده بودند شورای مشترک هماهنگی را تشکیل داده اند که اکنون قیادت جنگ را می کند، درین اعلامیه گفته شده که ریانی باید بدون قید و شرط استعفا نموده و فوراً آن را در اخبار به نشر برساند. و به تعقیب آن جلسه رهبران جهادی صورت گرفته و بر سر حکومت موقت موافقه نمایند، اگر ریانی از قدرت کناره گیری نکند در آن صورت ما بخاطر ملت مظلوم دز پی قلع و قمع آنها خواهیم بود، این شورای از همه تنظیمهای اسلامی خواسته است که درین برنامه با آنان همقدم شوند.

۳ جنوری ۱۹۹۴

شورای جدید تشکیل هماهنگی طی اعلامیه ای از ریانی خواست تا در ظرف ۴۸ ساعت بدون قید و شرط از قدرت کنار رود. رهبران جهادی جمع شده و حکومت موقت را تشکیل دهند. وزارت امنیت از بین رفته، وزارت های دفاع، خارجه و داخله توسط کمیسیون مشترک منظمات جهادی اداره گردند. در اعلامیه آمده که ما از تلاشهای پاکستان، ایران و سعودی بخاطر ایجاد صلح قدردانی می کنیم و پیشنهاد اور بند چند ساعته را نیز قبول می کنیم.

۶ جنوری ۱۹۹۴

جریر بنمایندگی شورای هماهنگی بخاطر صلح پایدار از تشکیل حکومت بیطرف برهبری حضرت مجددی سخن بیان آورد. وی افزود حکمتیار حاضر است یکجا با ریانی استعفا بدهد و آمادگی خود را با مذاکرات مستقیم مسعود و ریانی ابراز داشت. در شورای هماهنگی حکمتیار با حریف سابق خود دوستم هم پیمان شده است!

۷ جنوری ۱۹۹۴

تا تاریخ ۲۰ جدی این سال در حدود ۱۲۶۵ فامیل آواره کابل در باغ سراج العمارت ننگرهار مسکن گزین شده اند. سلسله بیرون شدن از کابل جریان دارد.
۱۱ جنوری ۱۹۹۴

ملیسه های جنرال پابه جان در حدود چهل نفر از یک را از گوشه و کنار شهر جمع آوری نموده همه را بقتل رسانید اکثر این اشخاص دوکاندار بودند.

۱۱ جنوری ۱۹۹۴

۶ ربانی از جنگهای شدید کابل به تنگ آمده و در منزل انجنیر ایوب در میربچه کوت پناه برده است ربانی در کابل امارت میکند در حالیکه فامیلش در خارج کشور بسر می برد.

۱۳ جنوری ۱۹۹۴

در ملاقات که بین جریر و نماینده کنفرانس اسلامی ابراهیم ابوبکر صورت گرفت جریر گفت: حزب اسلامی بخاطر تشکیل حکومت طرح سابق مؤسسه ملل را می پذیرد! حاجی قرید سکرتر حزب گفت: بین حزب اسلامی، حزب وحدت و جنبش هیچگونه ائتلافی وجود ندارد آنان مشترکاً در مقابل دولت از خود دفاع می کنند.

شورای هماهنگی این علامیه جدید را پخش کرد.

۱- قبل از سعی و کوشش بخاطر صلح پایدار ربانی استعفا بدهد زیرا قبلاً نیز آتش بس صورت گرفته ولی نقض شده است.

۲- رهبران جهادی جمع شده بخاطر حکومت موقت جدید و بخاطر تعیین زعیم عوض ربانی تصمیم بگیرند.

۳- اشخاص مسلح از کابل خارج سباخته شده و امنیت این شهر را قوماندانان کابل خود بدوش گیرند.

۴- تا تعیین حکومت موقت کار وزارت های دفاع، داخله، مالیه و خارجه را کمیسیون مشترک جهادی به پیش ببرد.

حکومت پاکستان مرز بین افغانستان و پاکستان را بتاريخ ۲۲ جدی به روی مهاجرین تازه وارد کابل مسدود ساخت، پاکستان اعلان نمود که بعد ازین باید با مهاجرین در داخل افغانستان مساعدت صورت گیرد.

۱۳ جنوری ۱۹۹۴

شورای عالی هماهنگی با صدور اعلامیه ای دولت کابل را غیر قانونی دانسته ابراز داشت: شورای هماهنگی که مثل اراده اکثریت مردم مظلوم افغانستان می باشد نمایندگان اعزامی اداره ربانی را به کشور های خارجی فاقد صلاحیت دانسته و الی

تشکیل حکومت قانونی موقت و طرف تأیید همه تنظیمها و مردم افغانستان، هرگونه یاد داشت ها، مکاتیب، و وفدها و هیئت های را که به این یا آن کشور اعزام می شود فاقد اعبار دولتی میدانند.

خان عبدالولی خان رهبر نشنل پارتی پشاور مسدود شدن راه طورخم را يك عمل غیر انسانی و غیر اخلاقی پاکستان دانست، ولی خان جنگ کابل را جنگ بین ملاها یاد کرد.

حزب اسلامی طی صدور اعلامیه ای از دولت سعودی خواست تا مداخله اش را در افغانستان قطع نماید. سعودی درین اواخر فتواهای را بر ضد رهبری حزب اسلامی بخش نموده و از طریق تلویزیون CNN انتشار داده است، حزب این عمل سعودی را محکوم کرد.

۱۸ جنوری ۱۹۹۴

اشخاص مسلح پس از چپاول سرای شهزاده کابل سرای مذکور را آتش زدند یکتعداد صرافان که باشنده مناطق قبایلی اند هشدار داده اند که اگر ربانی ارقام غارت شده آنان را که بالغ به ۷۲ میلیون دالر می شود ندهد در آن صورت در مقابل کار های تجارتي در ساحات قبائلی موانع ایجاد خواهند کرد.

۲۵ جنوری ۱۹۹۴

شورای هماهنگی در اعلامیه اش چنین گفت: قوماندانان این شورا در کابل طی اعلامیه ای از میانجگری مولوی حقانی استقبال نموده و از کوششهای مولوی ذاکری تمجید نمودند در اعلامیه آمده است.

۱- ما بخاطر اوربند دائمی و پایان دادن ظلم ها از هر نوع تلاش حمایت می کنیم.

۲- اگر جانب مقابل اصرار به جنگ کند ما برایش جواب دندان شکن میدهیم.

۳- ما از دولت های دوست تقاضا می کنیم تا وقتی اداره های دولتی در کابل فعال نشده اند، اندوخته های ملی ما را به دیگران ندهند.

۴- اگر اندوخته های ملی ما به يك گروه داده می شود این يك خیانت با کشور ما است.

۲۵ جنوری ۱۹۹۴

شورای هماهنگی طی صدور اعلامیه ای از فعالیت های صلح مؤسسه ملل و نماینده آن در امور افغانستان اظهار امتنان نمود و افزود از هر طرح این مؤسسه که خواست ملت ما را بر آورده سازد استقبال و با همکاری می کنیم. شورا حاضر است هیئت مؤسسه ملل را از راه زمین و یا هوا به کابل ببرد و در صورت موافقه پاکستان وسیله هوایی بخاطر انتقال هیئت خواهد فرستاد.

۳۰ جنوری ۱۹۹۴

یاد داشت شورای هماهنگی به فدراسیون روسیه:

قابل توجه فدراسیون روسیه «وزارت خارجه»

طبق گذارشاتى که با رسیده قرار است از طرف دولت متبوع شما یکبار دیگر مبلغ هنگفتی از پول افغانی که امانت ملت افغانستان می باشد، بدون رعایت منافع علیای مردم افغانستان به ربانی و مسعود ارسال گردد چون در شرائط فعلی در افغانستان دولتی وجود ندارد، لذا شورای عالی هماهنگی که از حمایت اکثریت مردم افغانستان برخوردار است این اقدام دور از انصاف دولت شما را که خلاف مقررات و موازین بین المللی می باشد، تلاش در جهت ادامه جنگ و خونریزی در افغانستان دانسته به معنی آنست که دولت شما هنوز در امور داخلی افغانستان مداخله می نماید.

ما یکبار دیگر به شما و دولت شما خاطر نشان می سازیم که اینگونه اقدامات اثرات تلخی در روابط افغانستان و روسیه خواهد داشت و شما یکبار دیگر با خشم ملت مسلمان افغانستان مواجه خواهید شد.

۳۰ جنوری ۱۹۹۴

امیر جمعیت اسلامی داکتر موسی توانا طی مصاحبه ای همکاری خود را با شورای هماهنگی اعلان داشت وی گفت: آنچه را من دانستم نمیتوانستم دیگر در پهلوی ربانی بایستم. وی افزود ربانی برادرکشی را جهاد می نامد که درست نیست. او علاوه کرده در پهلوی ربانی کمونست های سرشناس وجود دارد و مسعود با منظمات دیگر همکاری نمی کند. توانا همه گفته های ربانی بر ضد مخالفین را بی اساس خواند.

۱ فروری ۱۹۹۴

- طرح جدید شورای هماهنگی بخاطر اعاده صلح عاجل در کشور:
- ۱- استعفای همزمان ربانی و حکمتیار.
 - ۲- اخراج نیروهای مسلح از کابل.
 - ۳- تأمین امنیت کابل توسط شورای جهادی ولایت.
 - ۴- در هر حوزه شهری دو دو نفر انتخاب شده و کار نمایند.
 - ۵ دولت موقت در ظرف پانزده روز تشکیل گردد و کابینه و رئیس آن مورد تأیید همه ولی عضو هیچ تنظیمی نباشد.
 - ۶- در جریان تشکیل دولت موقت هیئت های مؤسسه ملل، ایران، پاکستان، سعودی و ترکیه نظارت نمایند.
 - ۷- شورای بزرگ بمشابه پارلمان تشکیل گردد و در آن طبقه آتی باشد.
- الف: شورای جهادی هر ولایت دو نفر را به عنوان نماینده بفرستد.
ب: هر تنظیم دو نفر را به عنوان نماینده به شوری بفرستد.
ج: بیست نفر از جمع شخصیت های علمی، اهل خیره و فن از داخل و خارج کشور انتخاب شوند و مشکل برادران صفحات مرکزی نیز در نظر گرفته شود.
- ۸- هر تنظیم ده نفر از افراد مسلمان و خیر خواه خود را به هیئت های ناظر بسپارد.
 - ۹- از لست های داده شده هیئات دولت به شیوه تعیین شود که جامعیت داشته و حضور مردم را در شوری تمثیل کند.
 - ۱۰- حکومت موقت در دوران کارش به وظایف آتی اهتمام ورزد:
الف: برگزاری انتخابات.
ب: تشکیل دولت منتخب اسلامی.
ج: تشکیل اردوی ملی اسلامی.

۷ فروری ۱۹۹۴

- شورای هماهنگی آتش بس مشروط چهار روزه را اعلان نمود طی این مدت باید:
- ۱- ربانی بدون قید و شرط استعفا داده، در ظرف پانزده روز حکومت موقت تشکیل گردد.
 - ۲- کابل غیر نظامی شده همه قطعات از آن خارج شوند.
 - ۳- در دوران حکومت موقت انتخابات عمومی صورت گیرد.

۴- امنیت کابل را مجاهدین کابل خود بدوش گیرند.

۱۲ فروری ۱۹۹۴

بتاریخ اول حوت حدود هفتاد و پنج شاگرد پاکستانی و چند معلم از طرف سه افغان مسلح از پشاور به اسلام آباد ریوده شدند.

۲۰ فروری ۱۹۹۴

حکمتیار گفت ما کار اختطاف کنندگان شاگردان پاکستانی را محکوم می کنیم، ولی کاش آنان کشته نمی شدند، و از آنان تحقیق صورت می گرفت تا انگیزه کارشان معلوم می گردید.

۲۴ فروری ۱۹۹۴

شهر کندز بدست شورای همآهنگی افتاد، البته در بدست آوردن این شهر جنگهای شدیدی رخ داد.

۲۹ فروری ۱۹۹۴

شورای همآهنگی طی صدور اعلامیه ای شایعه انسداد راه های تدارکاتی به کابل توسط نیروهای حزب اسلامی را بی اساس و بر خلاف حقیقت دانست. در اعلامیه آمده است که کسانی که با شهریان مظلوم کابل همدردی و نسبت به وضعیت آنان دلسوزی دارند می توانند از جمله دوازده ناحیه کابل به اهالی ۹ ناحیه بطور مستقیم مواد امدادی را تحویل دهند و با اهالی ۳ ناحیه باقیمانده که متأسفانه به فرارگاه های طرف مقابل تبدیل شده است... از حوزه های همجوار کمک صورت گیرد.

۶ مارچ ۱۹۹۴

ریانی طی يك مصاحبه ای گفت: استعفای من بی نظمی و بی امنیتی را در

کشور بیار می آورد، وی از یکستان را متهم ساخت که در امور داخلی افغانستان مداخله می کند.

۲۲ مارچ ۱۹۹۴

هیئت صلح تحت قیادت حقانی در منطقه پل چرخي طرح ۲۷ ماده ای خود را بعد از سه ماه سعی و کوشش چنین اعلان کرد: بعد از ۸ ثور ۱۳۷۲ آتش بس در همه افغانستان صورت گیرد، تبلیغات سوء بر ضد یکدیگر بند گردد، راه ها باز گردد طی پانزده روز همه قطعات مسلح از کابل به ولایات خویش بروند، امنیت کابل به شورای جهادی سپرده شود، اسلحه ثقیله زیر نظر هیئت در جای مناسب جمع آوری گردد، امنیت کابل به پولیس وقتي آن اداره فعال گشتم سپرده شود، شورای انتصابی ۳۰ نفری از طرف هیئت صلح تشکیل گردد، رئیس دولت و صدراعظم در حکومت انتخابی کاندید شده نمیتوانند.

۳۰ اپریل ۱۹۹۴

مولوی خالص طرح صلح حقانی را به مشابہ موعظه دانست و افزود که جناب شان بدان طرح خوشبین نیستند.

۱ می ۱۹۹۴

اداره کابل منطقه افشار را کاملاً به حزب وحدت تسلیم نمود تا بدین طریق حزب وحدت را وا دارد که بیطرفی خود در جنگ را حفظ کند، این منطقه قبلاً از حزب وحدت گرفته شده بود.

۴ می ۱۹۹۴

یکعده قوماندانان بخاطر آوردن صلح سرتا سری جمع شدند، درین اجلاس قوماندانان شورای هماهنگی شرکت نکردند، در خبر آمده که درین اجلاس نمایندگان ۱۷ ولایت شرکت دارند

۱۰ می ۱۹۹۴

سه شنبه مؤرخ ۲۷ ثور ۱۳۷۳ نیروهای دولتی بر میدان شهر یورش بردند، درین جنگ عده زیادی از اهالی بی گناه بقتل رسیدند.

۱۸ می ۱۹۹۴

نیروهای دولتی از ساحات علی آباد، دهمزنگ، کارته سخی، بهارستان و افشار بر مراکز حزب وحدت حمله نمود، درین درگیریها افراد سیاف نیز یکجا با شورای نظار بودند، این حمله شب گذشته انجام شد.

۳۱ می ۱۹۹۴

مجددی گفت: بعد از بیست و هشتم جون ربانی برای يك روز هم حق ریاست جمهوری را ندارد ولی اگر او اصرر کند همه مردم افغانستان مخالفش خواهند شد. وی افزود پاکستان ایران و سعودی باید به ربانی گوشزد کنند که بعد ازین تاریخ او را قبول ندارند، وی افزود باید رهبران جهادی جمع شده و فیصله نمایند. مزاری گفت: اگر ربانی بعد از ختم میعادش از قدرت دست نکشد تشنج و پیچیدگی اوضاع افزایش خواهد یافت.

۱۷ جون ۱۹۹۴

مولوی خالص طرح شورای قیادی را رد و خود را رئیس حکومت موقت جدید اعلان نموده. وی گفت: من بحیث يك عالم دین و مجاهد مسئولیت خویش می دانم که این کشتی را از غرق شدن نجات دهم، وی افزود که بدین منظور خواهش عده ای از قم ماندانان و علماء را پذیرفته و خود را بحیث رئیس حکومت جدید معرفی نمود، خالص برنامه حکومت خود را نیز اعلام نمود.

۲۵ جون ۱۹۹۴

شورای هماهنگی طی صدور اعلامیه ای در باره دولت ربانی گفت: شورای هماهنگی در پایان دوره يك و نیم ساله ریاست ربانی اعلامیه ذیل را صادر نمود: میعاد دولت استاد ربانی به تاریخ ۷ سرطان ۱۳۷۳ مطابق ۲۸ جون

۱۹۹۴ پایان می یابد بناً اصرار وی بر دوام قدرت در حقیقت اعلان جنگ با ملت مؤمن افغان است.

بخاطر حل مسألت آمیز معضله افغانستان باید اعضای شوراهای جهادی، والیان، علمای جید و شخصیت های با رسوخ کشور در منطقه امنی تشکیل جلسه داده حکومت عبوری ای را که قابل قبول برای همه گروههای جهادی باشد تشکیل نمایند، گفته شده است حکومت عبوری وظیفه دارد تا اسلحه ثقیل را از شهر کابل جمع آوری نموده، پروسه انتخابات را راه اندازد و هکذا جهت بازگشائی شاهراه کابل عملاً اقدام گردد. شورای هماهنگی از کشور های دوست چون سعودی، پاکستان، ایران هتحت تضمین کننده معاهده اسلام آباد می خواهد تا پس از ۲۸ جون دولت استاد ربانی را به رسمیت نشناسند.

۲۶ جون ۱۹۹۴

سردار آصف احمد علی وزیر خارجه پاکستان به روز سه شنبه ۷ سرطان ۱۳۷۳-۲۸ جون در پارلمان کشور خود گفت: هیچ حکومتی بعد از ۲۸ جون در افغانستان حیثیت قانونی ندارد «منظور دوام ریاست ربانی است» وی افزود که سازمان کنفرانس اسلامی از سران جهادی خواسته است تا با هم نشسته مذاکره نمایند.

۲۸ جون ۱۹۹۴

ربانی از طریق رادیو کابل گفت: قدرت را به شورای قریب الوقوع هرات خواهد سپرد. شب سه شنبه ستره محکمه ربانی با صدور بیانیه ای خواستار بقای ربانی در ریاست شد. درین بیانیه از ربانی خواسته شده تا برای شش ماه دیگر رئیس جمهور باشد، ربانی از تاریخ ۲۹ جون آتش بس را نیز اعلان نمود.

۲۹ جون ۱۹۹۴

مولوی تره خیل گفت: ستره محکمه شرعاً حق تمديد امارت امیر را ندارد زیرا نصب امیر از حقوق الله است و قاضی صرف در حقوق العباد فیصله نموده میتواند، و نیز فیصله وقتی پذیرفته می شود که امر تنفیذ گردد در افغانستان حکومت اسلامی

حوادث تاریخی افغانستان / ۱۵۲

نیست و آنان همه کار های خود را بنام اسلام می کنند.

۱ جولای ۱۹۹۴

بتاریخ ۹ سرطان ۱۳۷۳ مطابق ۳۰ جون ۱۹۹۴ عبدالعلی مزاری بحیث منشی عمومی حزب وحدت تعیین شد در اجلاس شورای مرکزی و شورای نظارت این حزب در غرب کابل بطور مخفی رأی دادند، کاندیدان مزاری و اکبری بودند ۷۸ نفر رأی دادند، مزاری ۴۵ رأی و اکبری ۳۲ رأی بدست آوردند، این انتخابات باید چهل روز قبل برگزار می شد ولی به نسبت تظاهرات هواخان این حزب به تعویق افتاد.

۳ جولای ۱۹۹۴

محمدی، گیلانی و محسنی طرح جدیدی را بخاطر حل قضیه افغانستان مطرح نمودند محسنی گفت: در نظر دارم کمیسیونی که در آن همه احزاب اشتراک داشته باشند تشکیل گردد وظیفه این کمیسیون شورای عمومی است. وی افزود اگر شورای هرات به نتیجه برسد در آن صورت به اقدام ما ضرورت نیست.

۱۴ جولای ۱۹۹۴

شورای هماهنگی طی صدور اعلامیه ای از تلاشهای مؤسسه ملل و سازمان کنفرانس اسلامی ستایش نمود و گفت باید در اثر مساعی آنها حکومت عبوری در کشور را استقرار یافته و رهبران تنظیمها در آن اشتراک نداشته باشند. اعضای حکومت عبوری در حکومت منتخب نبوده، و آتش بس در همه افغانستان رعایت گردد، اردوی اسلامی تشکیل و گروههای مسلح از کابل خارج شوند، اسلحه ثقیله به اردوی اسلامی داده شود، باید مؤسسه ملل متحد، ماسکو را از چاپ بانک نوتهای بی پشتوانه، و سازمان اسلامی، سعودی را از کمک به اداره کابل باز دارد.

۱۷ جولای ۱۹۹۴

شورای هماهنگی طی صدور اعلامیه ای شورای هرات را ناقص خوانده و اظهار نموده که شورای مذکور مشکل افغانستان را حل نموده نمیتواند زیرا همه اعضای آن

مربوط به يك طبقه و يك تنظيم اند. رهبران هشت تنظيم جهادی یکی هم در آن اشتراك ندارد، و اگر فرضاً کدام شخصی بنام این و یا آن تنظيم در آن اشتراك نموده باشد آن اشخاص فروخته شده اند، چنانچه اشخاص مهم و والیان هم درین شورا اشتراك نورزیده اند. این شورا به مانند شورای حل و عقد مشکل کشور ما را بیشتر می سازد، زیرا ترتیب کننده اجتماع اسماعیل خان مربوط جمعیت بوده و با شورای همآهنگی در حال جنگ است.

۲۴ جولای ۱۹۹۴

مولی خالص گفت: اجلاس هرات مشکل افغانستان را حل نمیتواند. فاروق اعظم: مجلس هرات مشکل افغانستان را حل نمیتواند. انوارالحق احدی: مجلس هرات برای مردم بجز وعده دروغ چیزی داده نمیتواند. مجددی: این اجتماع يك تنظيم است و در آن شرکت نخواهم کرد. مزاری: در اجتماع هرات نمایندگان همه تنظیمها اشتراك ندارند بناء جلسه مذکور مشکل کشور را حل نمی تواند.

داکتر یوسف: از نتایج جلسه هرات بوی خون می آید.

اولین جلسه مذاکرات هرات بروز جمعه مؤرخ ۱۷ سرطان ۱۳۷۳ مطابق ۸ جولای ۱۹۹۴ صورت گرفت و سپس در اواخر سرطان و ماه اسد برای مدت پنج روز ادامه یافت، ربانی بخاطر اشتراك درین جلسه وارد هرات شده بود ولی بنا به اختلافات موجود نتوانست داخل مکان جلسه گردد.

۲۵ جولای ۱۹۹۴

شورای همآهنگی در باره مداخله هند در امور کشور اعلامیه ای به این ترتیب بخش کرد: در حالیکه روسها و ارتش سرخ با تانکها و وسائل مخرب و... کشور ما را به خون کشانیدند جهانیان این تعرض را محکوم نمودند ولی یکی رژیم متعصب هند بود که تهاجم وحشیانه روسها را بر حق خواند... بعد از شکست و فرار روس، هند می خواهد بخاطر جلوگیری از استقرار صلح و حکومت اسلامی از گروه سکتاریستی ربانی حمایت کند. هند باید از روسها عبرت گرفته از مداخله ظالمانه و بیشرمانه در امور کشور ما خود داری نماید.

۲۳ جولای ۱۹۹۴

حوادث تاریخی افغانستان / ۱۵۴

در جلسه هرات که پنج روز دوام کرد و طرفداران ربانی ۹۰ فیصد آن را تشکیل میدادند، ربانی برای سه ماه دیگر یعنی تاترتیبات شورای بزرگ در مقام خود باقی خواهد ماند. ربانی گفت: خوب بود ملت مسلمان تصمیم زعامت را خودش می گرفت و اینکه این بار سنگین را بار دیگر برای چند روز بدوش من می گذارید شانه هایم ازین بار احساس سنگینی می کند.

۲۶ جولای ۱۹۹۴

میرویس جلیل خبرنگار رادیوی بی بی سی در منطقه بین چهار آسیاب و چهلستون از طرف افراد ناشناس بقتل رسید، حکومت کابل حزب اسلامی و حزب دولت و امتهم بقتل نمود.

۳۰ جولای ۱۹۹۴

اعلامیه شورای هماهنگی راجع به پرواز طیارات آریانا: چون از طیارات شرکت آریانا افغان بخاطر مقاصد نظامی استفاده صورت می گیرد و از میدان هوایی نظامی پرواز نموده از ماسکو و دهلی بانک نوتهای جعلی می آورد، بدین سبب اعلان میداریم که سر از روز جمعه یازده سنبله ۲ ستمبر ۹۴ اجازه پرواز و نشست این طیارات را نمیدهیم و به قوتهای خویش دستور داده ایم که در صورت تخلف مورد اصابت قرار دهند.

۱ ستمبر ۱۹۹۴

جنرال متقاعد نصیر الله بابر وزیر داخله پاکستان در رأس يك هیئت به افغانستان رفت. وی از همین طریق به جمهوریت‌های آسیای مرکزی نیز سفر خواهد نمود.

۲۴ ستمبر ۱۹۹۴

شورای هماهنگی طرح ربانی و سیاف را که گویا اشخاص جلسه راولپندی جمع شوند رد نموده آن را يك درامه خواندند که از کار افتاده است، و افزودند در آن وقت نیز موضوع حل نه شده بود و اکنون نیز حل نمی گردد، شورای هماهنگی شورای منتخب می خواهد، شورای هماهنگی خواستار مشارکت

جنبش ملی در شورای آینده نیز شد.

۱۷ اکتوبر ۱۹۹۴

نصیر الله بابر که با سفرای امریکا، انگلستان، چین، ایتالیا و کوریای جنوبی به هرات رفته بود با اسماعیل خان ملاقات نمود، سپس در قندهار با گل آقا و ملا تقیب نیز دیدار نموده وی افزود مبلغ هشتصد ملیون دالر ضرورت است تا راه سپین بولدک تورغندی اعمار گردد.

۲۴ اکتوبر ۱۹۹۴

اعلامبشورای هماهنگی:

هموطنان عزیز!

درین اواخر اداره جهنمی خاد تبلیغاتی را مبنی بر جعلی بودن بانك نوتهای در حال چلش در چهار آسیاب براه انداخته است. بناء شورای هماهنگی مراتب آتی را اعلام میدارد:

۱- بجز بانك نوتهای پنج هزار و ده هزار افغانیگی سایر بانك نوتها قابل تبادل و دارای اعتبار می باشد.

۲- حکومت آینده بانكوتهای ۵۰۰۰ و ۱۰۰۰۰ افغانیگی را لغو و باطل اعلان خواهد نمود و بقیه بانك نوتها را که در رژیم گذشته تا حال مروج و معمول است، قابل اعتبار خواهد شمرد.

۳- اگر دولت آینده در مورد تعویض بانكوتها به سبب و دیزاین دیگر تصمیمی اتخاذ نمود تنها بانكوتهای ۵۰۰۰ و ۱۰۰۰۰ افغانیگی را غیر قابل تعویض و باطل خواهد شمرد و بقیه را با بانكوتهای جدید تعویض خواهد کرد.

۴- تبلیغات خاد در مورد بانكوتهای يك هزار افغانیگی بی بنیاد بوده و مردم به اطمینان خاطر می توانند در داد و ستد از آن کار بگیرند.

۱ نومبر ۱۹۹۴

طالبان در ۲۱ نومبر قندهار را متصرف شدند. مولوی خالص در باره حرکت که

حوادث تاریخی افغانستان / ۱۵۶

از چندی قبل در قندهار بوجود آمده گفت: اگر قیام طالبان بخاطر خدا باشد آنان تنها نمی مانند، اوضاع فعلی افغانستان مورد قبول هیچ کسی نیست همه می خواهند که تغییری بمیان آید.

طالبان در اوائل ماه نومبر در سپین بولدک قندهار پیدا شدند و شعارشان باز نمودن راه ها و دور کردن پاتک ها بود، ولی بزودی به نیروی بزرگ تبدیل شده بر قندهار حمله و آن شهر را متصرف گردیدند.

۲۱ نومبر ۱۹۹۴

مذاکرات تهران که بتاريخ ۸ قوس ۱۳۷۳ مطابق ۲۹ نومبر ۱۹۹۴ دایر شده بود بتاريخ ۱۶ قوس ۷ دسمبر همین سال بدون نتیجه پایان یافت، این مذاکرات بنا به دعوت حکومت ایران تشکیل گردید تا راه حلی برای بحران افغانستان بدست آید.

۸ دسمبر ۱۹۹۴

شوای هماهنگی بر شرکت ربانی در کنفرانس دارالبیضاء اعتراض کرد، زیرا ربانی بعد از ۲۸ جون گذشته حیثیت قانونی نداشته و از مردم افغانستان نمایندگی کرده نمیتواند.

۱۵ دسمبر ۱۹۹۴

سال ۱۹۹۵ م

اعلامیه هیئت صلح:

هیئت صلح در جریان چهار ماه یعنی از اول برج میزان تا ماه جدی ۱۳۷۳ میان دو طرف درگیر به تلاشهای مسلسل و جدی خود بخاطر خاتمه جنگ و تأمین صلح و تشکیل يك حکومت مؤقت ادامه داده، پس از رفت و آمد های مسلسل و تماس های مکرر و رد و بدل مکتوبها موافقت نامه جامع ترتیب گردید ولی متأسفانه با وجود رعایت همه ملاحظات که جانب ربانی داشته بود، در پایان امر از امضای موافقتنامه خود داری و وزید ما به این نتیجه رسیدیم که ارائه ملاحظات و وضع شرائط جدید درین جریان همه بخاطر فرصت طلبی مزید در قدرت بوده آقایان مسعود و ربانی حاضر نیستند که از حکومت دست بکشند و از طریق تفاهم با دیگران حکومت مؤقت تشکیل شود. حکمتیار درین مدت با ما همکاری صادقانه نموده و همه شرائط ما را پذیرفته و وی را در قول و قرارش صادق یافتیم. میان اعضای هیئت صلح با اتفاق آراء اعلان میکنیم که مسئولیت جنگ و خونریزی ها بدوش استاد ربانی میباشد و حاضریم تفصیلات چهار ماهه برخورد و معامله طرفین را با هیئت صلح در محضر جانبین توضیح دهیم و یا به کسی که خواسته باشد تشریح نمائیم و به اختصار اعلان می کنیم که جانب ربانی با مردم افغانستان خیانت میکند و حکمتیار وفا دار و صادق به ملت می باشد و من الله التوفیق. رئیس هیئت صلح، مولوی نظام الدین حقانی.

۱۹ جنوری ۱۹۹۵

حکمتیار در رابطه با جنبش طالبان گفت: حرکت طالبان توطئه خارجی یکتعداد ملیشه های مزدور و خارجی علیه مجاهدین است، طالبان حقیقی مردم خوب و متعهد به جهاد اند آشوبگران گروه به اصطلاح طالبان دشمنان جهاد اند، طرح و پلان این حرکت توسط يك کشور خارجی و سفیر اسبق انگلستان در اسلام آباد وضع شده و يك کشور به اصطلاح اسلامی آن را تمویل می کند. وی یکی از احزاب اسلامی پاکستان را نیز ملوث در همکاری با این جریان دانست.

۹ فروری ۱۹۹۵

ریانی به نماینده مؤسسه ملل محمود مستیری خاطر نشان ساخت که وی حاضر است بتاريخ اول حمل ۱۳۷۴ مطابق ۲۱ مارچ قدرت را به حکومت مؤقت بدون قید و شرط بپردازد. مستیری افزود: يك هیئت چهار نفری را نیز تعیین نموده تا اعضای حکومت مؤقت را تعیین نمایند.

۲۲ فروری ۱۹۹۵

طالبان به ریانی اخطار کردند که اگر بدون معطلی قدرت را به آنها نپردازد آنان بر کابل حمله خواهند نمود، طالبان این طرح ریانی را که گویا نماینده طالبان در حکومت مؤقت اشتراک کند را رد نمودند، آنان بدین اصرار می ورزند که باید ریانی قدرت را به آنها بسطود.

۲۷ فروری ۱۹۹۵

جنگ میان گروه طالبان و نیروهای دولتی در کابل آغاز شد و بسیاری از اشخاص طرفین بقتل رسیدند جنگ با گروه طالبان از طرف دولت ریانی در فراه و هلمند نیز شروع شده است.

۸ مارچ ۱۹۹۵

حرکت انقلاب برهبری محمدی مقاطعه خویش با دولت ریانی و تأیید خویش از گروه طالبان را اعلام نمود، محمدی حکومت کابل را جنگ طلب و ظالم خواند.

۱۰ مارچ ۱۹۹۵

عبدالعلی مزاری رهبر حزب وحدت ذریعه گروه طالبان بقتل رسید، در مورد قتل وی اشاعه های گوناگونی شده، او قبلاً اسیر گروه طالبان شده بود.

۱۳ مارچ ۱۹۹۵

محمد کریم خلیلی بحیث رهبر موقت حزب وحدت تعیین شد. این حزب از طالبان خواست تا قاتلین مزاری را به آن تنظیم بپردازند.

۱۸ مارچ ۱۹۹۵

جنگی که بین نیروهای طالبان و دولت کابل از تاریخ ۹ مارچ ۱۸ حوت ۷۳ شروع شده بود بالاخره در ۱۹ مارچ ۲۸ حوت با شکست طالبان پایان یافت و دولت ریشخور، خیر آباد و چهار آسیاب را از طالبان گرفت و طالبان بطرف میدان و لوگر فرار نموده و عده ای از آنان کشته شدند.

۱۹ مارچ ۱۹۹۵

امروز جلسه مشترک شورای مرکزی حزب وحدت و شورای عالی نظارت آن حزب در شهر مزار طی جلسه محمد کریم خلیلی را بحیث دبیر کل عرفانی بحیث معاون و بلاغی بحیث رئیس سیاسی تعیین شدند. نا گفته نماند که يك شاخه این حزب با دولت ربانی همکاری داشته و دبیر کل آن اکبری است.

۱۲ اپریل ۱۹۹۵

پس از شکست های پی در پی گروه طالبان آن گروه خواستار مذاکره با تنظیمهای دیگر شد و بدین منظور هیئتی را بریاست مولوی ذاکری به پشاور فرستادند تا با بعضی از جناحهای مخالف دولت مذاکره نمایند.

۱۳ می ۱۹۹۵

امام علی رحمانوف سردمدار تاجکستان وارد کابل شد و با عبدالله نوری ملاقات نمود، دور بعدی مذاکرات در الماتا پایتخت قزاقستان خواهد بود.

۱۹ می ۱۹۹۵

در اولین ساعات صبح امروز ۵ شنبه ۱۱ جوزا مولوی فضل الرحیم ابو ادریس در حالیکه از منزلش واقع حیات آباد پشاور بطرف پوهنتون دعوت و جهاد روان بود در نزدیک منزلش از طرف اشخاص نا معلوم بقتل رسید.

۱ جون ۱۹۹۵

حوادث تاریخی افغانستان / ۱۶۰

قرار بود امروز جلسه رهبران در جلال آباد دایر گردد ولی به نسبت عدم حضور ریانی و سیاف این جلسه بر گزار نه شد بقیه رهبران بشمول نمایندگان طالبان به آن شهر رسیده اند. ریانی امروز به هرات رفت. از جنگهای متفرق در گوشه و کنار کشور نیز گزارش داده شده است.

۶ جون ۱۹۹۵

در ستوکهم پایتخت سویدن کنفرانسی از طرف اداره انکشافی مؤسسه ملل متحد دایر شده بود که در آن مسائل مساعدت این اداره در افغانستان مورد بررسی قرار گرفت. محمود مستیری نماینده سرمنشی ملل نیز در کنفرانس اشتراک ورزیده بود. وی در سخنرانی خویش دولت کابل را مورد انتقاد شدید قرار داده مسئول همه ویرانیهها دانست. وی افزود امکان آن وجود دارد که جنگ نهایت خانمانسوز نژادی در کابل و نواحی آن درگیرد.

۷ جون ۱۹۹۵

عبدالرحمن پژواک دیپلومات با سابقه، شاعر و نویسنده مشهور کشور به عمر ۸۶ سالگی امروز در پشاور وفات یافت.

۸ جون ۱۹۹۵

امروز بین دولت کابل و گروه طالبان آتش بس ده روزه بر قرار و تبادل اسراء نیز صورت گرفت گفته شده که راه های کابل باید باز گردد، این اور بند به وساطت مولانا محمد خان شیرانی پاکستانی صورت گرفته است.

۹ جون ۱۹۹۵

سر پرست بانک مرکزی کابل عبدالقدیر فطرت طی کنفرانس مطبوعاتی در کابل حکومت ازبکستان را متهم نمود که نوت های هزار افغانیگی جعلی برای دوستم می سازد و ملیونها افغانی را در دسترس دوستم قرار داده است که این کار مداخله بی شرمانه بوده و بر ضد قوانین بین المللی است.

دوستم همچو اتهامات را بی اساس خوانده و رد می کند.

۱۰ جون ۱۹۹۵

حکومت کابل بخاطر خوشی خاطر طالبان امروز شش نفر طالب اسیر را آزاد ساخت. شمس الدین مجروح گفت: در کابل اصلاً حکومتی وجود ندارد و طالبان آله دست بیگانگان اند و آنها هر چه بخواهند بر طالبان عملی می کنند.

۱۱ جون ۱۹۹۵

هیئت پارلمانی روسیه که روز قبل وارد کابل شده بودند امروز به ماسکو رفتند، آنها در باره بازگشائی سفارت روسیه و نیز موضوع سرحدات افغان تاجک با اداره کابل مذاکره نمودند، رئیس هیئت روسی جنرال پیتر شیر یشوف بود.

۱۲ جون ۱۹۹۵

بنا به گفته ملا خیر الله نماینده طالبان امروز اوریند بین طالبان و اداره کابل شکست و علت آن را طالبان بمباردمان هوائی اسماعیل خان در منطقه دلارآم بر مواضع طالبان دانست، وی افزود رهبران مجاهدین در قرآن کریم و بخاری شریف امضاء نموده بودند ولی به تعهدات خود عمل نکردند.

امروز نماینده کنفرانس اسلامی ابراهیم البکر نیز وارد کابل شد.

۱۳ جون ۱۹۹۵

جنرال عبدالحکیم کتوازی یکی از اعضای برجسته شورای تفاهم آمدن هیئت کنفرانس اسلامی به کابل را در حل قضیه افغانستان چندان مفید نخواند.

۱۴ جون ۱۹۹۵

شورای ننگرهاهار جلسه متوقع رهبران جهادی را که قرار بود در آن ولایت دایر شود فسخ نمود و علت آن را عدم حضور سیاف و ربانی دانست.

۱۵ جون ۱۹۹۵

شهر کابل بعد از دو ماه آرامی امروز مورد بمباردمان طیارات قرار گرفت که دو نفر طی آن کشته شد. کابل جنرال دوستم را عامل این کار دانست. شهر کندز نیز مورد بمباردمان قرار گرفت.

۱۶ جون ۱۹۹۵

نیروهای دولت کابل اعلان نمود که کنترل شهر بامیان را دوباره بدست خویش گرفتند، این شهر مدت یکماه قبل بدست نیروهای حزب وحدت طرفدار مزاری افتاده بود. آن گروه این اعلان را تکذیب نمود.

۲۰ جون ۱۹۹۵

طالبان آتش بس دولت کابل را رد نموده و گفتند دولت در میدان شهر بر مزاکر طالبان حمله نموده است. طالبان ابراز داشتند که مردم باید از خطوط هوایی کابل استفاده نکنند، زیرا دولت برای مقاصد نظامی از آن کار می گیرد، طالبان ربانی را شخص دو روی تعریف نمودند.

۲۱ جون ۱۹۹۵

قرار است سردار عبدالولی نماینده و داماد شاه سابق عنقریب وارد پاکستان گردد، افراسیاب ختک در مورد وی گفت: اکنون در پاکستان دیکتاتوران زمان ضیاء وجود ندارند، رهبران کنونی پاکستان بعد از اینکه احساس کردند افغانستان تجزیه می شود که طبعاً پاکستان نیز از آن مصئون نخواهد ماند بنا بر گشت شاه سابق را مساعد ساختند، رهبران فعلی افغانستان نتوانستند افغانستان را از بحران کنونی نجات دهند و بهترین سبب وحدت در زمینه شاه سابق است، همه اجزای ملی پاکستان ازین اقدام حمایت می کنند.

۲۷ جون ۱۹۹۵

ظهر امروز سردار عبدالولی وارد اسلام آباد شد در میدان هوایی اسلام آباد علاوه بر صدها افغان پیر گیلانی وحاجی منگل حسین نماینده حزب اسلامی نیز

حضور داشتند، افغانهای موجود شعار میدادند زنده باد ظاهر شاه زنده باد افغانستان.

۲۹ جون ۱۹۹۵

حکومت کابل در مورد آمدن سردار ولی به پاکستان اعتراضیه خویش را به شازردافیر پاکستان مقیم کابل داده و آمدن او را بدون مشوره با حکومت کابل یکنوع مداخله در امور کشور خواند. آنها را عقیده چنین است که با آمدن ظاهر شاه مشکل مشکلتز خواهد گردید. چنانچه یکی از نمایندگان اداره کابل گفت: اکنون که مؤسسه ملل کار خود را دوباره آغاز نموده و نیز هیئت کنفرانس اسلامی مصروف پیدا نمودن راه حل اند بنا آمدن نماینده ظاهر شاه همه این فعالیت ها را تحت تأثیر خویش قرار می دهد.

۲ جولای ۱۹۹۵

حزب اسلامی در مورد نماینده ظاهر خان و ملاقات حاجی منگل حسین با وی اعلامیه ذیل را صادر نمود. حزب اسلامی بعنوان اعضای شورای هماهنگی در رابطه مسائل افغانستان خود را مکلف تصامیمی میداند که توسط این شورا اتخاذ گردیده است.

سفر اخیر سردار ولی و حضور منگل حسین در میدان هوایی کاملاً مبتنی بر روابط شخصی ایشان با مهمان حکومت پاکستان است. لذا این ملاقات هیچ ربطی به پالیسی حزب ندارد.

۴ جولای ۱۹۹۵

گلابزوی وزیر داخله زمان حکومت کمونستی نقش ظاهر خان را در حل قضیه افغانستان مؤثر دانسته و او را بنمایندگی مبارزین صلح شخص شناخته شده در جامعه افغانستان خوانده است. قابل یاد آوردی است که در ابتدای انقلاب کمونستی ظاهر خان سلب تابعیت افغانستان شده بود.

از طرف دیگر جنبش مهاجرین کراچی MQM از دولت کابل خواست تا از نفوذ

حوادث تاریخی افغانستان / ۱۶۴

خود کار گرفته در حل قضیه کراچی اقدام عملی نماید. این موضوع از طرف سفارت کابل در اسلام آباد افشا شد. پادشاه خواست بعد از آمدن سردار ولی به پاکستان صورت گرفت. ۵ جولای ۱۹۹۵

مؤسسه عفو بین الملل یکبار دیگر همه اطراف درگیر قضیه افغانستان را متهم به نقض حقوق بشر نموده گفت: هر گروه زندانهای بخصوص داشته و محبوسین را مورد آزار و اذیت قرار می دهند.

۶ جولای ۱۹۹۵

با پادر میانی ریش سفیدان در سمت شمال تبادل اسراء بین دوستم و شوروی نظار صورت گرفت که از دوستم دو صدو پنجاه نفر و از شوروی نظار دو صد نفر تبادل شده اند.

۱۵ جولای ۱۹۹۵

- شورای مرکزی حزب اسلامی در ۲۲ و ۲۳ سرطان در ولایت پکتیا دایر شد و اعلامیه زیر را روی موضوعات جاری صادر کرد:
- ۱- ما در افغانستان حکومت خالص اسلامی میخواهیم.
 - ۲- بخاطر بیرون شدن از وضع کنونی و بخاطر تشکیل حکومت منتخب اسلامی تشکیل حکومت عبوری را ضروری میدانیم.
 - ۳- در کشور خود حکومتهای خاندانی، سلطنتی، استبدادی و غیر اسلامی و غیر منتخب را قبول نموده نمیتوانیم.
 - ۴- از پروگرام نماینده شاه سابق نه خبر بوده و نه هم در آن شریک هستیم.
 - ۵- با عنوان نمودن حکومت ها و شخصیت ها از خارج، مشکل کشور حل نمی گردد.

۱۶ جولای ۱۹۹۵

نماینده ظاهر خان امروز از اسلام آباد وارد کویته مرکز بلوچستان شد و از طرف مردم آنجا بدرقه گردید وی قبل ازین به پشاور آمده و با اهالی مناطق مختلف افغانستان ملاقاتهای داشته بود.

۱۸ جولای ۱۹۹۵

چهارمین دور کوشش های محمود مستیری شروع شد وی از اسلام آباد به جلال آباد و سپس کابل نیز می رود.

مسعود طی مصاحبه با اسوشیتت پریس گفت: پاکستان با مخالفین دولت کابل مساعدت می نماید او گفت: پاکستان ابتداء با حکمتیار، سپس با طالبان و اکنون با سردار ولی مساعدت می کند.

۱۹ جولای ۱۹۹۵

هیئت سازمان کنفرانس اسلامی وارد کابل شد تا با رهبران جهادی مذاکره نماید. سیاف گفته: نماینده مؤسسه ملل در هنگام عمل خود تصرفاتی کرد که نتایج منفی بجا گذاشت، وی ابتدا خواهان قطع مداخلات خارجی سپس میانجگری آنها گردید.

۲۱ جولای ۱۹۹۵

بنا به گزارش رادیوی کابل هند آمادگی خود را در ساختن بند برق در منطقه جبل السراج اعلان نموده است.

۲۳ جولای ۱۹۹۵

مستیری روز پنجشنبه با جنرال دوستم ملاقات نمود.

جنرال پیتر شیریشوف با چهار نفر معیتی اش وارد مزار شد، روسها آرزو دارند بین کابل مزار آشتی برقرار نمایند. دوستم گفته است که طرف مقابل به وعده هایش وفا نمی کند مثلاً زمانی که طالبان به دروازه های کابل رسیدند مسعود همه شرطهای مارا قبول کرد، ولی وقتی طالبان شکست خوردند، سیاست آنان تغییر خورد، این هیئت با مسئولین کابل نیز دیده بود.

کنگره بزرگ حزب افغان ملت در نشتر هال پشاور دایر شد محمد امین واکمن، انوارالحق احدی، اجمل ختک، افراسیاب ختک، فرید طوفان، لطیف آفریدی، دریا خان آفریدی وعده از اعضای این حزب جمع شده بودند، رهبر جدید احدی بجای واکمن تعیین گردید، وی سخنرانی نمود و مبرامنامه مختصر حزیش را قرائت نمود، آنان آمدن نماینده ظاهر شاه در ساحه را يك قدم خوب در جهت حل مشکل افغانستان دانستند.

۲۸ جولای ۱۹۹۵

دوستم به هیئت روسی ابراز داشت: هیچ کاری را بدون مشوره با شورای همآهنگی نخواهد کرد و افزود اکنون هیچ احتیاجی نمی بیند که تنظیمش را کسی برسمیت بشناسد، معلوم شده که اکنون وی پیشنهادات جدید دارد.

شورای همآهنگی در مورد سفر سردار ولی

بتاریخ ۶ اسد روز جمعه تشکیل جلسه داده و چنین فیصله بعمل آوردند:

۱- زعامت آینده کشور حق مردم افغانستان بوده، باید از طرف مردم افغانستان تعیین گردد.

۲- نظام آینده کشور یک نظام منتخب اسلامی بوده بر اساس انتخابات آزاد و سراسری توسط مردم برگزیده شود.

۳- شورای همآهنگی در جریان و یا خبر از دعوت سردار ولی نبوده و در زمینه طرح و جزئیات پروگرامش اطلاعی نداشته است.

۳۰ جولای ۱۹۹۵

به تاریخ سوم اگست وزیر خارجه پاکستان وارد کابل شد وی شش روز در افغانستان سپری نموده و به ولایات مختلف می رود. هردو کشور موافقه نمودند تا هیئت مشترکی بخاطر بهبود وضع هر دو دولت کار نماید.

۴ اگست ۱۹۹۵

حرکت طالبان بتاریخ ۱۳ اسد دو طیاره را در میدان هوائی قندهار مجبور به فرود آمدن نمودند، یکی را بعد از اینکه دانستند طیاره تاتارستان بوده و از دومی به ننگرهار مال التجاره می برد رها نموده و دومی را که مربوط شرکت الوش زوسیبه و طیاره مسافربری ولی مملوء از اسلحه بود متوقف ساختند، این طیاره مملوء از مهمات نظامی است. طالبان این طیاره و مواد را به خبرنگاران نیز نشان دادند.

۶ اگست ۱۹۹۵

حکومت کابل اعتراف نمود که طیاره کارگوی روسی را کرایه نموده و از البانیا در آن مهمات نظامی می آورد. طالبان ده نفر عمده طیاره را اسیر نموده و هیئت

روسی بدین منظور بکابل رسیده است.

۸ اگست ۱۹۹۵

شب گذشته تقریباً در حدود سی راکت بر مناطق مسکونی کارته سه اصابت نمود و در حدود یازده نفر بی گناه بقتل رسیدند. حکومت کابل طالبان را متهم به فیر راکت نمود.

۹ اگست ۱۹۹۵

طالبان در مورد رهائی اسیران روسی خواهان رهائی شصت هزار نفری شدند که در دوران حکومت کمونستها مفقود گردیده اند، طالبان روسها را مسئول خونریزی های قبلی و فعلی کشور دانستند.

دیمورین نطق وزارت خارجه روسیه این اتهام طالبان را رد نموده گفت، افغانهای که در ماسکو وجود دارند بعضی از آنها زندانی نیز شده اند. روسها تصمیم گرفته اند تا از کسانی که در جریان تهاجم قوای شان بر افغانستان در پهلوی شان ایستاده بودند، دفاع حقوقی کنند.

۱۵ اگست ۱۹۹۵

رهبر حزب ناسیونالیست روسیه اظهار داشته که بخاطر رهائی پیلوتان روسی دست بکار خواهد شد.

۱۶ اگست ۱۹۹۵

کابل شب گذشته هدف ۳۰ فیر راکت قرار گرفت ۲ نفر کشته و عده ای کثیری زخمی شدند. دولت کابل طالبان را متهم به این عمل نمود، در حالیکه طالبان همچو اتهامات را رد می کنند...

۱۹ اگست ۱۹۹۵

علاءالدین بروجردی معاون وزارت خارجه ایران وارد کابل شد، وی میخواید با رهبران تنظیمهای جهادی مذاکره نماید.

۲۰ اگست ۱۹۹۵

حوادث تاریخی افغانستان / ۱۶۸

نیروهای حزب اسلامی در منطقه جاجی مرکز حزب اتحاد در آن منطقه را متصرف شدند، این بزرگترین پیروزی این حزب پس از سقوط چهار آسیاب می باشد.
۲۳ اگست ۱۹۹۵

کریم خلیلی رهبر حزب وحدت از ملاقات با آقای ابراهیمی نماینده رهبر مذهبی ایران ابا ورزید و علت این کار را آمدن وی در منطقه مربوط حزب وحدت توسط طیاره حکومت کابل دانست و افزود، «چطور امکان دارد با وی مذاکره کند در حالیکه طیاره دیگر ریانی بالای مردم ما بمباردمان می کند».

۲۶ اگست ۱۹۹۵

دولت کابل مانع ارسال هیئت زنان افغان به کنفرانس سرتاسری زنان در پیکنگ چین شد، این کنفرانس از طرف ملل متحد تشکیل شده و در آن روی موضوعات مختلف مربوط به زنان بحث خواهد شد.

۳۱ اگست ۱۹۹۵

ببرک کارمل برای دائم به ماسکو رفت، وی ده ماه قبل از سقوط نجیب وارد کابل شده بود و بعد از آنکه کابل بدست مجاهدین افتاد، ببرک در حیرتان زندگی داشت، تا اکنون اصل موضوع برگشت وی به ماسکو معلوم نیست.

۲ ستمبر ۱۹۹۵

طالبان میدان هوائی شیندند را متصرف شدند، آنها سه هفته قبل تقریباً ۱۲۰ کیلو متر عقب نشینی نموده بودند، طالبان ذیروز ولایت فراه را نیز متصرف شدند. شورای هماهنگی اعلان نمود که سر از امروز پرواز هر نوع طیاره بدون اجازه این شوری ممنوع اعلان شده، گفته شده که دیروز ۹ طیاره از تاجکستان به کابل مواد آورده اند.

۳ ستمبر ۱۹۹۵

شهر هرات بدون مقاومت شدید به تصرف طالبان در آمد، اسماعیل خان و بقیه اطرافیاناش به ایران گر یختند، داکتر عبدالله و صدیق چکری در جمله گریزی ها بودند.

مؤسسه ملل متحد کارکنان خود را از هرات بیرون نمود، دولت کابل استخبارات پاکستان را مسئول این پیش رویها دانست و افزود این کار به قوماندان کرنیل امام صورت گرفت و افزود شب گذشته در کویته بخاطر انتقال اسحله قیود شب گردی وضع شده بود.

۴ ستمبر ۱۹۹۵

سفارت پاکستان در کابل طی تظاهرات مردم از بین برده شد، همه کارکنان آن زخمی و در شفاخانه رسیدند یکنفر کشته شده است. شخص سفیر نیز زخمی شده است.

از طرف دیگر ایران سرحد خود با افغانستان را مسدود نمود.

۵ ستمبر ۱۹۹۵

عبدالرحیم غفورزی معاون وزارت خارجه کابل گفت: ما مخابره ISI و طالبان را ثبت نموده ایم آنها به طالبان اسلحه فرستاده اند، وی گفت: طالبان میخواهند دولت فعلی کابل را سقوط داده و حکومت دلخواه خود را قائم سازند و این کار ذریعه پاکستان صورت می گیرد.

۷ ستمبر ۱۹۹۵

عظیمی اسماعیل خان را مسئول سقوط هرات دانست و افزود: مداخله مستقیم پاکستان و اشتباهات در رهبری باعث این کار شد، شورای جهادی هرات علاءالدین خان را بحیث امیر تعیین نموده است. عظیمی گفت: از روز گذشته رفتن نیروهای ما به هرات شروع شده است.

۸ ستمبر ۱۹۹۵

حوادث تاریخی افغانستان / ۱۷.

حکومت پاکستان اعلان نمود: تا وقتی کابل در قضیه سفارت از ما عفو نخواست و تاوان وارده را نپردازد، هرگونه تعلقات سیاسی با آنان را قطع خواهیم نمود.

بی نظیر بوتو گفت: ما روابط خود با کابل را قطع نمی کنیم بلکه سفارت خود را بجای امن انتقال میدهیم، وی این کار را عمل کسانی خواند که نمی خواهند روابط دولتی خوب باشد، و افزود ربانی مدت زیادی در پاکستان بود و نباید به چنین اعمالی اقدام کند.

۱۰ ستمبر ۱۹۹۵

طالبان در هرات مانع رفتن زنان به مکاتب و دفاتر شدند، طالبان خواهان اجرای شریعت اند، صرف داکترها و نرسها حق کار را دارند.

۱۴ ستمبر ۱۹۹۵

حکومت کابل اعلان نمود تا وقتی با طالبان مذاکره نمی کند که آنان دوباره جاهای متصرف شده اخیر را به کابل داده و ارتباط خویش با پاکستان را قطع نمایند. مستیری، نیز وارد کابل شد.

قبلاً طالبان اعلان نموده بودند که ربانی و مسعود باید بدون قید و شرط به آنها تسلیم شوند.

۱۹ ستمبر ۱۹۹۵

طالبان به حکومت کابل پنج روز وقت داده اند تا کابل را ترک گویند، ورنه آنان بر کابل حمله خواهند کرد. این سخنان را قوماندان ملا مشر ابراز داشته است.

۲۰ ستمبر ۱۹۹۵

حکومت پاکستان سیزده نفر کارکنان سفارت افغانستان در کشور خود را بنام عدم کفایت و نا اهلی از کشور خود اخراج نمود، این تعداد باید در ظرف چهل و هشت ساعت پاکستان را ترک گویند، گفته

شده که همه این افراد مربوط تنظیم جمعیت بوده اند.

۲۱ ستمبر ۱۹۹۵

مؤسسه عفو بین المللی امنستی انترنشنل از طالبان خواست بخاطر مردم بی گناه کابل از حمله بر آن شهر پرهیزند، تا مردم بی گناه از بین برده نه شوند.

۲۵ ستمبر ۱۹۹۵

دولت کابل اعلان نمود که حاضر است با همه مخالفین از جمله حزب اسلامی و جنرال دوستم مذاکره نماید، در حالیکه این دولت قبل ازین بر ضد دوستم اعلان جهاد نموده بود، آنها دلیل این کار خود را عدم مخالفت علنی دوستم در شرائط کنونی از دولت دانستند.

۲۷ ستمبر ۱۹۹۵

حزب اسلامی و دوستم هر نوع مذاکره با دولت را رد نمودند و از ربانی خواستند تا استعفا داده و مسعود نیروهای خود را از کابل خارج سازد.

۲۹ ستمبر ۱۹۹۵

بی نظیر بوتو ربانی و مسعود را طرفدار هند خواند و افزود اکثر مردم افغانستان مخالف این حکومت اند. در پشاور نیز عده ای از مهاجرین افغان بر ضد ربانی و حمایت از طالبان مظاهره نمودند.

۲ اکتوبر ۱۹۹۵

حکومت پاکستان مسعود خلیلی نماینده ربانی در اسلام آباد را از منزلش کشیده و از راه طورخم او را رد مرز نمود، بخانواده وی نیز چهل و هشت ساعت وقت داده شد تا خاک این کشور را ترک گویند.

۹ اکتوبر ۱۹۹۵

حوادث تاریخی افغانستان / ۱۷۲

شام گذشته طالبان حمله بر کابل را شروع نمودند و در ساعات اول جنگ چهار آسیاب را متصرف شدند، جنگ به شدت جریان دارد، حکومت کابل علت سقوط را تطمیع بعضی از فرماندanan خط اول دانست.

۱۱ اکتوبر ۱۹۹۵

حکومت پاکستان از دولت کابل مبلغ پانزده ملیون دالر به خاطر ترمیم سفارت خویش طلب کرد. دولت کابل پاکستان را متهم به مداخله در امور داخلی خویش نمود.

۱۲ اکتوبر ۱۹۹۵

طالبان با شورای هماهنگی توافق نمودند تا بر کابل یکجا حمله کنند، احتمال دارد حکمتیار دوستم و طالبان در جلال آباد با هم ملاقات و مذاکره نمایند.

۱۵ اکتوبر ۱۹۹۵

حزب وحدت خلیلی شهر بامیان را از دست نیروهای دولتی متصرف شد.

۱۶ اکتوبر ۱۹۹۵

مذاکرات جلال آباد سیاف، محمدی و خالص خاتمه یافت. محمدی گفت در باره انتقال قدرت مذاکره صورت گرفت وی این کار را جای شکر دانست و افزود که من به آنها گفتم قدرت باید به طالبان سپرده شود زیرا آنها عندالله و عندالرسول مستحق هستند و بحیث یک مسلمان و یک رهبر این سخن را میگویم.

دوستم گفت: اگر تا دوهفته انتقال قدرت صورت نگیرد در آن صورت همه مخالفین بر کابل حمله خواهند کرد.

۳۱ اکتوبر ۱۹۹۵

وزیر خارجه پاکستان آصف احمد علی پناه دعوت دوستم وارد مزار شریف شده

با وی ملاقات نمود، حکومت کابل در جریان قرار ندارد و گفته شده که قاضی همایون سفیر پاکستان در کابل نیز با وی همراه بوده است.

۸ نومبر ۱۹۹۵

بروجردی با ربانی و دوستم ملاقات نمود. ملا عمر رهبر طالبان این ملاقات را بی اهمیت دانسته افزود قبلاً نیز چنین ملاقاتها صورت گرفته است. در مورد مذاکرات جلال آباد طالبان گفتند مذاکره صورت گرفته ولی ائتلافی بیان نیامده است، آنها تصمیم خویش و ما تصمیم خود را می گیریم زیرا دولت کابل هم دشمن آنها و هم دشمن ما است.

کمیته صلیب سرخ از اطراف درگیر در کابل خواست تا از فیر راکت بر مناطق مسکونی جلوگیری کنند زیرا طی راکت باران دو روز قبل حداقل ۵۸ نفر غیر نظامی بقتل رسیده اند.

۱۵ نومبر ۱۹۹۵

طی حملات هوایی سه طیاره طالبان بر کابل ۳۵ نفر کشته و ۱۴۰ نفر دیگر زخمی شدند، حکومت کابل مسئولیت حمله طالبان را بر دولت پاکستان انداخت گفت نزد ما اسناد وجود دارد که پاکستان با طالبان کمک می کند.

۲۶ نومبر ۱۹۹۵

مجددی از ریاست و عضویت شورای عالی هماهنگی استعفا داد، وی علت این اقدام خود را يك سلسله فیصله ها و تماسهای اعضای این شوری با دولت خواند که خود در جریان نبوده است.

۲۷ نومبر ۱۹۹۵

ابونفیسه نماینده محمود مستیری در قندهار با رهبران طالبان ملاقات نمود، و با آنها در باره لست تعیین شده مستیری مذاکره بعمل آورد. وی افزود باید يك پلان

عملی روی دست گرفته شود. چنانچه خواستار وضاحت پلان جنگی عملیات کنونی کابل نیز شد.

۲۸ نومبر ۱۹۹۵

مؤسسه صلیب سرخ بین المللی اعلان نمود که هشتاد فیصد مردم کابل در بدترین حالت زندگی زمستان قرار دارند. راه های کابل مسدود است، فقط دو راه وجود دارد پایان جنگ و یا رسانیدن مواد به اهالی کابل، خریداری مواد اولیه در کابل کار آسان نیست.

پاکستان تصمیم گرفته تا فعالیت های سفارتی خود در افغانستان را از سر گیرد. حکومت پاکستان آرزو دارد این کارها را در جلال آباد شروع کند. مقامات پاکستانی میگویند که دفاتر کمک کننده با مهاجرین باید به داخل آن کشور بروند، زیرا بعضی ازین دفاتر به کابل اخبار می فرستند که دفتر (مدیرا) از آن جمله است که درین اواخر از طرف پاکستان مسدود و امر اخراج کارمندان آن داده شده است.

۷ دسمبر ۱۹۹۵

حکومت کابل افتتاح سفارت پاکستان در جلال آباد را مخالف اساسات دیپلماسی خوانده گفت: باید در کابل سفارت خود را باز کنند. سفیر پاکستان قاضی همایون با برگیدیر اشرف، نثار علی، اعجاز و کونسل جلال آباد شفیع الله شینواری وارد جلال آباد شدند.

۱۰ دسمبر ۱۹۹۵

در نیویارک مقر مؤسسه ملل متحد بین نمایندگان حکومت کابل و اسلام آباد سخنان سخت رد و بدل شد. نماینده کابل عبدالرحیم غفورزی گروه طالبان را وابسته به پاکستان دانست و افزود ثبوت این سخن نیز نزد ما موجود است. ولی نماینده پاکستان احمد کمال این سخنان را رد نموده و رژیم کابل را بی اعتبار خواند.

نمایندگان حکومت تاتارستان با ملا محمد عمر ملاقات نمودند، طالبان برای آنان ده روز وقت دادند تا در باره محبوسین افغان جواب دهند طی این مدت طالبان نیز

جواب اخیر خود را خواهند داد.

۲۰ دسمبر ۱۹۹۵

جنگ بین گروه طالبان و حکومت کابل جریان دارد، طالبان يك طیاره جانب مقابل را سقوط دادند. نماینده طالبان ایران را متهم نمود که در نيمروز با نیروهای مخالف یکجا شده و بر ضد طالبان می جنگیدند. آنان خواستار روابط دوستانه با ایران گردیدند.

۲۲ دسمبر ۱۹۹۵

در اثر پرتاب راکت بر کابل عده از مردم کشته و یا مجروح شدند، رژیم کابل طالبان را متهم به راکت پرانی نمود. سیاف و چکری وارد جلال آباد گردیده گیلانی با پیر ملاقات نمودند، پیر گفت آرزو دارد که معاهدات اسلام آباد و جلال آباد عملی شود.

دولت کابل در اوکراین سفارت باز نمود، محمد امان عیاری سفیر کابل در ماسکو گفت: اوکراین نیز در نظر دارد تا در کابل سفارت باز کند، او این کار را گسترش روابط با جهان خارجی دانست.

۲۳ دسمبر ۱۹۹۵

حکومت پاکستان قونسل کابل در پشاور موسی خان را شخص نا اهل قرار داده و امر نمود تا در ظرف ۴۸ ساعت این خاک را ترک گوید. البته این اقدام بعد از انفجار ماین در صدر پشاور صورت گرفت که در آن در حدود ۴۵ نفر بقتل رسیدند. مؤسسات کمک کننده در کابل به چهار هزار فامیل آواره مساعدت نمودند.

۲۴ دسمبر ۱۹۹۵

در اثر پرتاب راکت حد اقل هفت نفر در کابل بقتل رسیدند و یازده نفر دیگر مجروح گردیدند. دولت کابل طالبان را متهم به این عمل نمود.

۲۵ دسمبر ۱۹۹۵

حوادث تاریخی افغانستان / ۱۷۶

بوریس یلتسن از وزیر خارجه خویش کوزیروف خواست تا به افغانستان رفته و در باره رهائی اسیران طیاره روسی با مقامات طالبان مذاکره نماید.

۲۷ دسمبر ۱۹۹۵

رهائی آمادگی خویش را برای مذاکره مستقیم با رهبران طالبان و جنبش ملی ابراز داشته گفت: بخاطر یافتن راه حل قضیه به مزار و قندهار سفر خواهد نمود. وی این سخنان را با گروهی از علماء در کابل ابراز داشت که از طریق رادیو کابل نیز پخش شد.

۲۸ دسمبر ۱۹۹۵

نماینده طالبان در مورد اظهارات اخیر رهائی گفت: اگر رهائی این سخنان را به اخلاص گفته باشد ما هم خوشبین هستیم زیرا ما هم خواهان خون ریزی بیشتر نیستیم.

شورای هماهنگی ابتداء خواهان استعفای رهائی و سپس مذاکره با وی شدند. معاون وزارت خارجه ایران آقای بروجردی وارد مرکز دوستم شد. این چهارمین سفر وی طی يك ماه گذشته به شمال افغانستان است. وی میخواید که جنبش ملی و حزب وحدت با رهائی یکجا گردند.

۲۹ دسمبر ۱۹۹۵

داکتر عبدالرحمن، عزیز مراد و اکبری وارد مزار شده و از آنجا ذریعه هلیکوپتر به شبرغان رفتند، آنان مدت بیست دقیقه در طیاره نشسته بودند تا بعد از آن پذیرفته شدند، در ملاقات یکی از دیگری شکوه و شکایت نمودند. دوستم به آنان گفت شما مرا کافر خوانده و بر ضد من فتوای جهاد را صادر نمودید.

بروجردی با خلیلی و دوستم ملاقات نمود، خلیلی در باره آینده رهائی گفت: معقول نیست که ما آنها را بکلی از میان برداریم زیرا آنها از افغانستان بوده و رهبر يك حزب نیز هستند.

۳۰ دسمبر ۱۹۹۵

سال ۱۹۹۶ م

نماینده دوستم در مورد نزدیکی ربانی و جنبش گفت: ربانی میتواند بخاطر صلح کار کند، نزدیکی از طرف آنها صورت گرفته و ما خواهان جنگ نیستیم، ما نمی‌گوئیم که ربانی استعفا بدهد بلکه قدرت را باید به غیر انتقال دهد.

در آزاد کشمیر تظاهرات بر ضد افغانان موجود در آنجا صورت گرفت، مظاهره کنندگان خواهان بیرون راندن افغانان مقیم آن منطقه شدند، و علت آن را فروش اسلحه، مواد مخدر و اینکه در همه کارها دخیل شده اند دانستند، در حدود سه هزار نفر افغان در منطقه مذکور زندگی دارند.

۲ جنوری ۱۹۹۶

در اثر فیر راکت در حدود بیست نفر کشته و عده ای زخمی شدند، این راکتها در بازار اصابت نمود. کابل مسئولیت آن را به دوش طالبان انداخته و مراکز آنان را بمبارد مان نمود.

مذاکره بین جریر و داکتر عبدالرحمن در منطقه ماهیپر صورت گرفت. این چهارمین ملاقات بین آنهاست که یکی آن در ایران صورت گرفته است.

۳ جنوری ۱۹۹۶

۹۰ لاری مواد خوراکی که دو نیم صد تن مواد خوراکی را حمل می نمود وارد کابل شد. تا برای مردم مستحق توزیع گردد.

سیاف در مهمانخانه تورخم با یک جنرال پاکستانی افتخار احمد خان که مربوط دفتر آی اس آی است ملاقات نمود، موافقه صورت گرفت که کابل و اسلام آباد بر ضد یکدیگر تبلیغ نکنند، و به همین خاطر یک هیئت کابل وارد اسلام آباد خواهد شد.

۶ جنوری ۱۹۹۶

کابل تصمیم گرفته تا با طالبان و جنبش مستقیماً مذاکره نماید. يك هیئت سه نفره کابل وارد مزار شد.

۷ جنوری ۱۹۹۶

جنرال مالک از حزب جنبش و ناطقی از حزب وحدت وارد اسلام آباد شدند، آنها میخواهند با مقامات پاکستانی مذاکره نمایند. گفته شده که هیئت کابل وارد قندهار نیز شده است.

۸ جنوری ۱۹۹۶

احمدشاه مسعود طی مصاحبه ای گفت با تمام جوانب در تماس است. وی طرح چهار ماده ای را مبنی بر ضرورت به آتش بس، باز بودن شاه راهها، رهائی اسیران جنگی، و دوام مذاکرات اعلان نمود. وی افزود گفتگو با بعضی اطراف پیشرفت نموده است.

ولایتی وزیر خارجه ایران در اسلام آباد با گیلانی و محمدی ملاقات نموده و در باره یافتن راه حل قضیه افغانستان با هم صحبت نمودند.

۱۰ جنوری ۱۹۹۶

مذاکرات بین طالبان و شورای هماهنگی در اسلام آباد جریان دارد، آنان خواهان ایجاد اتحادیه مشترک امنیتی و طرح صلح سراسری اند.

مستیری دوباره وارد پاکستان شد وی گفت: طالبان اکنون دانسته اند که به زور کابل را گرفته نمی توانند باید مذاکره صورت گیرد، جنگ متوقف، در عوض حکومت ربانی حکومت مؤقت تشکیل و در لست سابقه مؤسسه ملل متحد نیز تغییراتی صورت گیرد. وی افزود ربانی باید در حکومت آینده اشتراک نورد در حالیکه در مورد اشتراک مسعود مشکلی دیده نمی شود.

۱۱۳ جنوری ۱۹۹۶

يك هیئت ده نفری پاکستان از راه کوئته روانه هرات شدند، آنان از طریق

تورغندی به ترکمنستان خواهند رفت. نمایندگان دفاتر تلیفون، پی آی ای، رادیو پاکستان، نشنل بانک و ... شامل این هیئت اند، که از طرف نصیر الله بابر وزیر داخله پاکستان بدانجا رفته اند.

حکومت پاکستان میخواهد در قندهار و هرات مغازه هائی دولتی (بوتیلیتی ستور) را افتتاح نماید.

۱۵ جنوری ۱۹۹۶

مؤسسه عفو بین الملل باز هم افغانستان را متهم به نقض حقوق بشر نمود که درین کشور افراد بیدفاع مورد تعدی و ظلم قرار می گیرند، این مؤسسه همسایگان افغانستان را متهم به ارسال اسلحه به این کشور نموده افزود ما خواهان پیروی قوانین بین المللی از طرف گروههای مختلف افغان هستیم.

۱۷ جنوری ۱۹۹۶

محمود مستیری وارد کابل شد، او باز هم اظهار داشت که طرح جدیدی ندارد، و از طالبان خواست تا ذریعه مذاکره موضوع را حل نمایند. حکومت کابل آمادگی خود را به ترک قدرت ابراز داشته است. حکمتیار طی کنفرانس مطبوعاتی در پشاور گفت: مذاکرات ما و طالبان تا اکنون در فضای خوب جریان دارد. وی مستیری را در بر نامه اش ناکام خوانده افزود که بهتر است او ازین عهده استعفا داده و کسی دیگری مامور به این کار گردد.

۱۸ جنوری ۱۹۹۶

مؤسسه ملل ذریعه نماینده اش مارتین پاربر خیر داده است که اگر راه کابل باز نه شود، تا ده روز دیگر همه مواد خوراکی خلاص شده و مردم کابل به مشکلات جان فرسا مواجه خواهند شد، وی ابراز داشته که پلانهای شان با مشکلات مواجه بوده و کارهای شان درست صورت نمی گیرد.

۲۵ جنوری ۱۹۹۶

حوادث تاریخی افغانستان / ۱۸۰

بعد از سیزده روز مسدود بودن راه کابل، اولین قطار سه صد لاری حامل مواد خوراکی و تیل وارد کابل شد و به تعقیب آن ارزش پول افغانی نیز نظر به روزهای قبل بهتر گردید.

۲۷ جنوری ۱۹۹۶

در اثر پرتاب بمب یک طیاره ناشناس بر کابل حد اقل یک نفر کشته و چند نفر زخمی شدند. از طرف دیگر حزب اسلامی اعلان نمود که راه کابل جلال آباد را باز خواهد کرد تا مواد خوراکی به همشهریان کابل رسانیده شود، گفته شده که در اثر اختلافات بین فرماندانان این حزب راه مذکور مسدود گردیده بود.

۲۹ جنوری ۱۹۹۶

محمود مستبیری به کابل برگشت تا با مقامات کابل در مورد ترک قدرت مذاکره نماید. وی این بار اصرار می ورزد که ابقای مسعود در حکومت آینده اشکالی را به بار نخواهد آورد.

۳۰ جنوری ۱۹۹۶

در اثر پرتاب راکت کور حد اقل ده نفر از مردم بی گناه کابل به قتل رسیده و عده ای هم مجروح شدند، این اشخاص در حالی کشته شدند که مواد خوراکی را ذریعه بایسکل به خانه های خود نقل میدادند. گفته شد که راکت از طرف طالبان فیر شده است.

۳۱ جنوری ۱۹۹۶

در اثر بمباردمان یک طیاره ناشناس بر کابل در حدود هفت نفر کشته شدند. دولت کابل طالبان را متهم به این کار نمود. حکومت کابل از پاکستان کتباً در مورد قضیه سفارت آنها در کابل معذرت خواست و آمادگی خود را به خاطر پرداخت ۱۵.۳ میلیون دالر ابراز داشت.

۱ فروری ۱۹۹۶

مستولان کمیساری عالی ملل متحد خبر داده اند که اگر وضع کابل به همین منوال دوام کند، عنقریب گروهبانهای کثیری از مردم کابل را ترک خواهند نمود. طی سه ماه گذشته ۷۶ هزار نفر کابل را ترک گفته و هر هفته حدود پنج هزار نفر از کابل خارج می گردند.

۲ فروری ۱۹۹۶

مؤسسه صلیب سرخ موفق شد تا یک پروند طیاره مملوء از مواد خوراکه را به کابل برساند، این طیاره ۲۰ تن مواد را با خود حمل نموده و از پشاور به کابل پرواز نموده.

۳ فروری ۱۹۹۶

دولت کابل این موضوع را رد نموده که گویا بخاطر قضیه سفارت از دولت پاکستان معذرت خواسته، و افزود آنها صرف بخاطر بهبود روابط دولتین نامه ای عنوانی حکومت پاکستان فرستاده اند.

۴ فروری ۱۹۹۶

یکبار دیگر اسلام آباد میزبان مذاکرات رهبران افغان گردید. مجددی، دوستم، محقق و داکتر طالب تا اکنون به اسلام آباد رسیده اند.

۹ فروری ۱۹۹۶

حکمتیار نیز به اسلام رسید و با رهبران بشمول دوستم مذاکره و ملاقات نمود. حکمتیار از پاکستان خواست تا همه رهبران بشمول ربانی را به پاکستان خواسته یک راه حل معقول را بخاطر قضیه افغانستان در پیش گیرند.

۱۱ فروری ۱۹۹۶

دولت کابل در مورد مذاکرات اسلام آباد احتجاج نموده گفت: این مذاکرات

نتیجه نداده و باید همچو مذاکرات در داخل افغانستان صورت گیرد.

۱۲ فروری ۱۹۹۶

مذاکرات سه روزه شورای هماهنگی در اسلام آباد پایان یافت، مجددی دوباره بحیث رئیس این شوری تعیین شد، آقای صادق مدبر نیز عضو این شوری شناخته شد، شوری تصمیم گرفت تا ده نفر را تعیین نموده و هیئت مذکور با گروه های دیگر مذاکره نماید.

۱۳ فروری ۱۹۹۶

مذاکرات غیر مستقیم بین دولت کابل و اسلام آباد در تهران آغاز یافت از طرف کابل نجیب الله لفرائی و از طرف پاکستان نجم الدین شیخ درین مذاکرات اشتراک نمودند.

۱۷ فروری ۱۹۹۶

هوده نفر زندانی پاکستانی از محبس کابل رها و از طریق مؤسسه ICRC به پاکستان آمدند. ایران و پاکستان اعلان نموده اند که در حل قضیه افغانستان از هیچ نوع همکاری دریغ نوزند.

۱۹ فروری ۱۹۹۶

نماینده رژیم کابل از دولت چین خواسته تا با استفاده از روابط با پاکستان در زمینه بهتر شدن روابط افغانستان و پاکستان بکوشد. قرار است که نمایندگی چین در کابل افتتاح و پرواز طیارات آن شروع گردد.

حزب اسلامی مذاکره با رژیم کابل را رد و ابراز داشته که فیصله این کار به موافقه شورای هماهنگی صورت خواهد گرفت، گفته شده است که مذاکرات بین هر دو تنظیم خیلی پیش رفته است.

۲۹ فروری ۱۹۹۶

قبل از ظهر امروز چند راکت بر کابل فیر شد ، سه نفر بقتل رسیدند.
بر خورد های شدیدی بین نیرو های حزب اسلامی و دوستم در منطقه پلخمری در
گرفته و علت آن بقتل رسیدن یکی از قوماندانان حزب وانمود شده، طرفین آن را در
گیری محلی خوانده اند..

۲ مارچ ۱۹۹۶

پاکستان در نظر دارد تا راه بین سپین بولدک و تورغندی را که بیشتر از
هشتصد کیلو متر فاصله داشته و سه ملیون دالر مصرف کار دارد، اعمار نماید.
انجیران از طرف پاکستان و کارگران از طرف طالبان خواهند بود.
پوهاند اصغر رئیس حزب رستگاری گفت: ولایات قندهار، هلمند، هرات و زابل
جزء لایتجزای افغانستان اند، این اقدام پاکستان ثابت می سازد که آنها این چهار
ولایت را از خود فکر می کنند و طالبان نیز ثابت کردند که مزدوران اجنبی اند. و بین
این مداخله و مداخله صدام بر کویت فرقی دیده نمی شود.

۵ مارچ ۱۹۹۶

ریانی برای مسافرت دو روزه وارد عشق آباد مرکز ترکمنستان شد، گفته شده
که آنها در باره پایپ لاین گاز بآن کشور مذاکره می نمایند.

۶ مارچ ۱۹۹۶

دولت ایران اعلان نمود که مهاجرین افغان مقیم در آن کشور را از خاک خویش
بیرون می سازد و این مهاجرین از طریق ترکمنستان وارد افغانستان می گردند.

۱۴ مارچ ۱۹۹۶

برق در شمال کابل بعد از گذشت دوسال فرستاده شد، بعد از اینکه جنگهای
داخلی شروع شد برق اکثر نقاط شهر کابل قطع شده و مردم در تاریکی می زیستند.

۱۷ مارچ ۱۹۹۶

حوادث تاریخی افغانستان / ۱۸۴

ریانی طی کنفرانس مطبوعاتی امریکا را متهم نمود که در راه حل قضیه افغانستان قلباً کار نمی کند، وی از امریکا خواست تا کابل را برسمیت بشناسد. ریانی پاکستان را متهم به همکاری با طالبان نمود. قرار است يك هیئت کابل به امریکا برود.

۱۸ مارچ ۱۹۹۶

طالبان علمای پانزده ولایت کشور را جمع نموده اند آنها در باره سیاست آینده این حرکت فیصله خواهند نمود.

۲۰ مارچ ۱۹۹۶

در اثر اصابت مرمی توپ در کابل در حدود هژده نفر کشته و عده ای زخمی شدند، رژیم کابل طالبان را متهم این کار نمود.

۲۴ مارچ ۱۹۹۶

حزب وحدت و گروه طالبان در میدان شهر موافقتنامه ذیل را امضا نمودند:

۱- کمیسیونی جهت بررسی قتل مزاری تشکیل گردد.

۲- راهای طرفین بازگردد.

۳- به همکاری هر دو طرف بر مراکز رژیم کابل حمله صورت گیرد. و در آینده دروازه مذاکره باز باشد.

۱ اپریل ۱۹۹۶

طی فتوای شرعی در حدود هزار نفر عالم در قندهار ملامحمد عمر رهبر طالبان را به حیث امیرالمومنین برگزیده و ریانی را از منصب وی معزول کردند. طالبان هر نوع مذاکره با دولت کابل را رد کردند.

۳ اپریل ۱۹۹۶

حکومت کابل پیشنهاد طالبان مبنی بر ترك حکومت را رد کرده و آنان را گروه باغی در مقابل رژیم خواند و ابراز داشت ازینکه ملا محمد عمر يك چشم ندارد بناء

امیر شرعی شده نمی تواند.

۴ اپریل ۱۹۹۶

هاوس براون سناتور آمریکائی به افغانستان رفت، وی با ربانی و بقیه رهبران مذاکره خواهد نمود گفته شده که دلچسپی امریکا در امور افغانستان بعد از مداخله روسیه با هند و ایران دوباره بهتر شده، امریکا می خواهد که در امر دخیل باشد. از طرف دیگر نزدیکی حزب اسلامی و جمعیت اسلامی نیز آنان را وادار به فعالیت ساخته است.

۸ اپریل ۱۹۹۶

خانم رابن رافیل مستشار وزارت خارجه امریکا در جنوب آسیا، امروز وارد کابل شد و او میخواهد با رهبران دولت کابل، طالبان و دوستم مذاکره نماید. رافیل يك روز قبل وارد پاکستان شده و با مقامات آن کشور مذاکره نمود.

۱۹ اپریل ۱۹۹۶

خانم رابن رافیل بعد از مذاکره با اعضای رژیم کابل وارد قندهار شد و با رهبران طالبان در مورد مواد مخدره، و بعضی مسائل دیگر مذاکره نمود.

۲۰ اپریل ۱۹۹۶

قاضی حسین احمد پناه دعوت ربانی وارد کابل شد. وی کوشش خواهد کرد تا روابط بین حزب اسلامی و دولت را و همچنان روابط کابل و اسلام آباد را بهتر سازد. او متهم به همکاری با حکمتیار است. گفته می شود که اکنون در افغانستان حرکتی بر ضد طالبان در حال تشکیل شدن است.

مؤسسه، صلیب سرخ تقاضای کمک به مردم افغانستان را نموده است، در اثر سیلابها در سمت شمال افغانستان خسارات هنگفتی به مردم آن مناطق رسیده است.

۲۲ اپریل ۱۹۹۶

یک هیئت اداره کابل به ریاست عبدالغفار عاصم وزیر ترانسپورت وارد اسلام آباد شد، این اولین هیئت دولت کابل بعد از تخریب سفارت آن کشور در کابل به پاکستان می باشد. طی هشت ماه گذشته روابط دوکشور تیره گردیده بود.

۶ می ۱۹۹۶

مذاکرات کابل و اسلام آباد پایان یافت، و امکان دارد که این سلسله در آینده دوام کند.

مجددی بقاء ریانی بر قدرت را رد نمود و افزود اگر آن را بپذیریم به این مفهوم است که ما در مدت چهار سال در راه غلط روان بودیم. او افزود، ممکن است حزب اسلامی با دولت یکجا شود، این فیصله دولت و حزب است نه شورای هماهنگی. محمود مستیری وارد کابل شد تا با مقامات کابل و اطراف دیگر مذاکره نماید.

۷ می ۱۹۹۶

قوت‌های مشترک حزب اسلامی و جمعیت اسلامی بر مراکز طالبان در وردک حمله کردند. ریانی وارد ترکمنستان شد وی یک روز قبل بخاطر شرکت در افتتاح خط آهن ایران ترکمنستان وارد ایران شده بود.

۱۴ می ۱۹۹۶

جنبش ملی دوستم هر گونه موافقتنامه بین حزب اسلامی و دولت کابل را رد نموده افزود: در هفته آینده شورای هماهنگی در مزار روی همین موضوع تشکیل جلسه خواهد داد.

طی دو روز چند طیاره روسی بعضی از مناطق بدخشان را بمباردمان نموده و خساراتی به مردم وارد نمود.

۱۶ می ۱۹۹۶

نجم الدین شیخ سکرتر وزارت خارجه پاکستان با ایگوری یوانوف سکرتر وزارت خارجه روسیه در ماسکو روی موضوع افغانستان مذاکره نمودند.

يك کنفرانس که بخاطر موضوع افغانستان در ماسکو تشکیل شده بود پایان یافت و در آن گفته شد: در اپریل سال جاری از حکمتیار و ملا عمر دعوت شده بود که به ماسکو بیایند ولی آنها این پیشنهاد را رد نمودند.

۱۷ می ۱۹۹۶

جنبش ملی که هشت ولایت شمال را در تصرف خود دارد و با کشورهای آسیای میانه نیز روابط نزدیک دارد اکنون می خواهد که طی انتخابات در آن ولایات سه صدوسیزده نماینده را برگزیده و همه امور را در مشوره با آنان حل نماید.

۲۱ می ۱۹۹۶

دیروز در منطقه ماهیپیر ملاقاتی بین ربانی و حکمتیار صورت گرفت، درین ملاقات سیاف وقاضی حسین احمد رهبر جماعت اسلامی پاکستان نیز حضور داشتند.

مذاکرات شورای هماهنگی در مزار بدون نتیجه پایان یافت، و گفته شد که تصمیم حزب مربوط به خود آنان بوده و نمایندگی از شورا را نمی کند. چنانچه حزب شمولیت خود در شورای مذکور را تاکید نمود.

۲۱ می ۱۹۹۶

يك هیئت طالبان به شمول ملا غفور و ملا بدخشی به آلمان رفتند، طالبان علت آن را دعوت افغانان مقیم آن دیار وانمود نمودند.

۲۲ می ۱۹۹۶

در اثر برخورد بین گروه طالبان و دولت کابل در جنوب کابل حد اقل ۱۲ نفر کشته شدند، جنگ از مدت چهار روز بدین سو شروع شده و تا اکنون ادامه دارد. طالبان می گویند یگانه راه حل قضیه جنگ است و علت این جنگ را اتحاد سروبی و کابل (حکمتیار و رژیم کابل) می دانند.

۲۳ می ۱۹۹۶

حوادث تاریخی افغانستان / ۱۸۸

محمود مستیری نماینده مؤسسه ملل در امور افغانستان از وظیفه اش استعفا داد، علت آن را مریضی خویش ابراز داشت کارهای وی در حل قضیه افغانستان چندان مؤثر نبود. قبل از وی آقایون بینن سیوان، دیگو کار دیویس و ستوریس مسوریس عهده دار این وظیفه بودند.

ریانی و حکمتیار امروز در سروبی با هم دیدند آنها روی موضوعات مهم چون ختم جنگ از طریق مذاکره، تلاش مشترک بخاطر نظام قابل قبول، مذاکره با همه اطراف، زمینه سازی حکومت موقت شش ماهه، برگذاری انتخابات بحث نمودند.

۲۴ می ۱۹۹۶

عزیز مراد سخنگوی ریاست جمهوری گفت: حکومت جدید بزودی کار را شروع خواهد نمود. طالبان اتحاد حزب و دولت را رد نموده و آنرا مانع در راه تشکیل حکومت اسلامی دانستند.

در شیرغان جلسه ای به مشارکت مجددی، دوستم و محقق صورت گرفت، آنان گفتند جنگ راه حل نبوده و باید تفاهم صورت گیرد، و از مؤسسه ملل و سازمان کنفرانس کشور های اسلامی خواستند تا در قضیه مداخله نماید.

۲۵ می ۱۹۹۶

بروجردی معاون وزیر خارجه ایران بعد از مذاکره با رهبران افغان وارد اسلام آباد شد. وی می خواهد با مقامات اخیرالذکر روی مسائل افغانستان صحبت نماید.

۲۶ می ۱۹۹۶

منابع موثق دولت کابل ابراز داشتند که وزارت های دفاع، مالیه و صدارت به حزب اسلامی داده شده و قرار است که حزب تا ۹ روز آینده پستهای خود را اشغال کند.

جنرال یوسف نماینده دوستم گفت، حاضر است با ربانی بحیث رئیس جمعیت ببینند نه بحیث رئیس جمهور، وی موقف حکمتیار را خط سیاسی حزب خواند که شورای هماهنگی این حق را به او داده است، ولی در صورتی که ربانی رئیس دولت باشد رفتن حکمتیار فائده ندارد زیرا او قبلاً هم صدراعظم بود که کاری را پیش برده نتوانست، این کار مشکل افغانستان را حل نموده نخواهد توانست.

۲۹ می ۱۹۹۶

طالبان از رهبران مجاهدان خصوصاً مولوی خالص، پیر گیلانی، محمدی و مجددی دعوت به عمل آورد تا به قندهار بروند گفته شد که فقط خالص تا اکنون رفته است.

میخائیل دیورس سخنگوی وزارت خارجه روسیه گفت ما خواهان افغانستان متحد و غیر قابل تجزیه هستیم. باید افزود که الکساندر اوکولوف از طرف روسیه نماینده آن کشور در موضوع حل قضیه افغانستان تعیین شده است.

۳۰ می ۱۹۹۶

در مورد توافقات اخیر حزب اسلامی و جمعیت اسلامی حکمتیار گفت: با این کار ما دسیسه دشمنان انقلاب اسلامی را خنثی نموده و مانع تجزیه افغانستان خواهیم گشت. وی افزود بعد ازین طالبان پیش روی نخواهند توانست.

۳۱ می ۱۹۹۶

طالبان ادعا نمودند که مرکز ولایت غور را بدست آوردند. آنها ادعای رژیم کابل مبنی بر پیشروی در اطراف آن ولایت را رد نمودند.

۱ جون ۱۹۹۶

مجددی، محقق و حیدری وارد بامیان شده و در آنجا يك پوهنتون را به همکاری پوهنتون بلخ و مساعدت شورای هماهنگی تاسیس نمودند این پوهنتون دارای فاکولته های انجینیری، ساینس و زراعت بوده و دارای ۲۵۰ شاگرد است. آنان همکاری ایران

حوادث تاریخی افغانستان / ۱۹۰

در تاسیس این پوهنتون را رد نمودند.

۲ جون ۱۹۹۶

ریانی طی کنفرانس مطبوعاتی در کابل گفت: قرار است نماینده دولت و حزب اسلامی نزد دوستم و طالبان بروند تا آنان همکاری خود با دولت را ابراز دارند. او گفت اولین مذاکره با حزب بود. و تا اکنون طبق اطلاعات ۱۲۰۰ نفر این تنظیم وارد کابل شده اند.

حکمتیار در مورد گفت: افراد ما در اردوی مشترک حکومت موقت شرکت می کنند وی خود را عضو شورای هماهنگی شمرده گفت: اگر تجربه کامیاب بود آنها نیز در حکومت اشتراک می کنند در غیر آن ما تصمیم خود را خواهیم گرفت.

۳ جون ۱۹۹۶

در جلسه قندهار محمدی، گیلانی، خالص و نماینده مجددی اشتراک ورزیدند. آنان طی اعلامیه ای ریانی را مسؤول بد بختی کنونی کشور دانسته و خواستار کناره گیری وی شدند. مجددی مجلس مذکور را تأیید و افزود ما به حکمتیار گفته بودیم که با ریانی مذاکره نماید و فیصله بدست شوری خواهد بود، اکنون که موافقه نمودند عضویت وی در شوری به حالت تعلیق قرار دارد. حکمتیار قبلاً هم صدراعظم بود چیزی نکرد اکنون هم نخواهد کرد.

۶ جون ۱۹۹۶

قرار است که یک شرکت جدید هوا پیمائی بنام هواپیمائی بلخ از طرف دوستم پرواز های خود را ابتدا به امارات و مشهد شروع کند. امکان دارد با پاکستان و ازبکستان نیز در زمینه موافقه صورت گیرد.

۹ جون ۱۹۹۶

یکی از سناتوران امریکائی از رهبران افغان خواست تا در جلسه که بخاطر قضیه افغانستان در آن کشور تشکیل می شود اشتراک ورزند، حکمتیار و سیاف

شامل این رهبران نیستند زیرا امریکا آنانرا بنیادگرا خوانده است.

۱۳ جون ۱۹۹۶

مؤسسه یونسف بخاطر تزریق واکسین اطفال و زنان افغان خواستار يك هفته اور بند در سرتاسر افغانستان شده است، این مؤسسه در نظر دارد تا سه ملیون اطفال بین سنین ۱ تا ۵ و مادران بین سنین ۱۷ و چهل را واکسیون نماید.

۱۵ جون ۱۹۹۶

بروجردی دیروز در مزار با دوستم دید، این دومین سفر وی طی دو هفته اخیر است. وی میخواهد مخالفین ربانی را با هم متحد سازد تا جبهه مشترکی را بر علیه طالبان تشکیل دهند و به این طریق طالبان را از سرحدات خود دور کند. سفر اخیر نماینده طالبان به امریکا ایران را وادار به تیزی در کار ساخته است.

۱۶ جون ۱۹۹۶

سید علی جاوید معاون صدراعظم که اخیراً از ایران برگشته گفت: ایران و شخصاً رفسنجانی وعده داد که بعد ازین مهاجرین افغان به زور از آن کشور اخراج نه شده و می توانند از يك شهر به شهر دیگر بدون ممانعت بروند. اکنون در حدود يك ملیون مهاجر افغان در ایران زندگی دارند.

۱۷ جون ۱۹۹۶

مؤسسه عفو بین الملل امسال نیز همه گروههای حاکم در مناطق مختلف افغانستان را متهم به نقض حقوق بشر نموده گفت آنها طی يك سال گذشته باعث قتل هزاران نفر شده و مردم بی گناه را شکنجه نموده اند.

۱۸ جون ۱۹۹۶

حکومت امریکا فروش هر نوع اسلحه به افغانستان را ممنوع قرار داد، و افزود

حوادث تاریخی افغانستان / ۱۹۲

این کار را بخاطر تقاضای های مکرر مؤسسه ملل نموده است.

۱۹ جون ۱۹۹۶

پرتاب راکت های طالبان بار دیگر بر کابل شروع شد و حد اقل بیست و چند نفر کشته وعده ای مجروح گردید.

۲۲ جون ۱۹۹۶

دگر جنرال رسول پهلوان معاون شورای سمت شمال و مسؤول نظامی فاریاب در مزار بقتل رسید.

کنفرانس واشنگتن در مورد افغانستان شروع شده است. سخنگوی وزارت خارجه روسیه میخائیل دیورین گفت کشورش حاضر است که سند منع ارسال اسلحه به افغانستان را امضاء کند.

۲۵ جون ۱۹۹۶

حکمتیار امروز (۶ سرطان ۱۳۷۵) وارد کابل شد و بحیث صدراعظم سوگند یاد نموده، در مراسم تحلیف سیاف نیز حضور داشت. از طرف دیگر طالبان کابل را زیر ضربات راکت قرار دادند و اضافه از صد و پنجاه نفر بقتل رسیده و عده ای هم مجروح شدند.

۲۶ جون ۱۹۹۶

حکمتیار کار خود به عنوان صدراعظم را شروع نموده وی دیروز با وجود راکت پرانی های طالبان وارد کابل شد وی افزود به شهر آمده تا با سرنوشت مردم شریک گردد، بی نظیر نیز پیام تبریکی خویش را برای حکمتیار بخاطر پست جدیدش فرستاده است.

۲۷ جون ۱۹۹۶

ریانی از راه زمین وارد جلال آباد شد وی با خالص، محمدی و گیلانی ملاقات نمود. اخیرین الذکر گفتند تا زمانی که ریانی از قدرت بر کنار و یا قدرت را به مولوی خالص نسپارد موضوع افغانستان حل نخواهد شد.

۲۸ جون ۱۹۹۶

در تهران سیمیناری بخاطر یافتن راه حل برای قضیه افغانستان و امنیت منطقه شروع شده است که در آن نمایندگان اکثر گروهها طلبیده شده اند، ولی از طالبان کسی خواسته نشده است. ولایتی اظهار داشت: امید است این سیمینار سبب صلح در افغانستان گردد وی گفت ایران در قبال آنچه در افغانستان می گذرد بی تفاوت بوده نمی تواند.

۳۰ جون ۱۹۹۶

خلیلی از نزدیکی حزب اسلامی و دولت استقبال نموده و آنرا يك گام مثبت دانست، وی افزود با طالبان و اطراف دیگر مذاکراتی داریم. نظر به اظهار حکمتیار بی نظیر بپرتو گفته است: در مسائل افغانستان بی طرف خواهند ماند، دیروز پیام حکمتیار ذریعه غیرت بهیر به وی سپرده شد.

۳ جولای ۱۹۹۶

حکمتیار قول داده است که قدمهای جدی ای را در راه از بین بردن بی قانونی و اسلامی ساختن جامعه خواهد برداشت. وی اعلان نمود که باید همه کارکنان حکومت در وقت نماز به مسجد رفته و درین مورد تقصیر نکنند در غیر آن از کار بر کنار خواهند شد، همچنان زنان باید حجاب شرعی را شدیداً مراعات کنند، باید در ظرف یکماه همه املاک گرفته شده به صاحبان اصلی اش داده شود.

۱۰ جولای ۱۹۹۶

بعد از اینکه در هفته گذشته آواز خواندن و رفتن به سینما ممنوع اعلان شد، اکثر مسؤولین دولت آن را کار حکمتیار

دانسته و افزودند دولت در مورد تصمیم نگرفته است.

۱۵ جولای ۱۹۹۶

روز دوشنبه گذشته يك ائتلاف جدیدی بین گروه‌های دوستم، مجددی، گیلانی و شورای ننگرهار بمیان آمد که مقر آن در ننگرهار بوده و برای حل قضیه افغانستان از طریق مذاکره کوشش خواهند کرد.

۱۶ جولای ۱۹۹۶

يك طیاره طالبان امروز در فرودگاه بگرام بزمین نشسته و خود را به دولت کابل تسلیم نمود، پیلوت علت این اقدام خود را مداخله پاکستانی‌ها در امور نظامی طالبان دانست.

۱۷ جولای ۱۹۹۶

اعضای شورای ننگرهار اعلان جنبش جدید را کار و نظر حاجی قدیر دانسته و آنرا رد نمودند و گفتند شوری درین مورد هیچگونه تصمیمی نگرفته است.

۲۴ جولای ۱۹۹۶

هیئت هشت نفری دولت کابل به ریاست یونس قانونی وارد اسلام آباد شدند، ارغندیوال، غیرت بهیر و غیره نیز شامل این هیئت بودند.

۱۰ اگست ۱۹۹۶

بین دولت کابل و جنبش ملی آتش بس اعلان شد، این کار بعد از رفتن همایون جریر به مزار صورت گرفته است.

۱۳ اگست ۱۹۹۶

هفت پیلوت گروگان روسی نزد طالبان با طیاره شان از قندهار به ابوظبی فرار نمودند، طالبان این خبر را تصدیق نموده گفتند: آنها بنام معاینه طیاره سوار آن شده از

راه ایران بنام آریانا وارد ابوظبی شدند.

۱۷ اگست ۱۹۹۶

جنبش طالبان بعد از چند روز جنگ توانستند غند الفتح مربوط حزب اسلامی واقع در ولسوالی جاجی را تصرف کنند، که طی آن عده ای از طرفین کشته شدند.

۲۴ اگست ۱۹۹۶

شاهراه کابل سالنگ به روی ترافیکی باز گردید، این جاده از مدت مدیدی مسدود گردیده بود.

۲۹ اگست ۱۹۹۶

حکمتیار بر ضد کسانی که در مقابل حکومت می رزمند اعلان جهاد نمود منظور او گروه طالبان است.

۹ ستمبر ۱۹۹۶

گفته شده که جنگ بین گروه طالبان و شورای ننگرهار در منطقه حصارک در گرفته، شیوری با دولت کابل همکاری خود را اعلان نموده، طالبان دعوی گرفتن این شهرک را نمودند.

۱۰ ستمبر ۱۹۹۶

شهر جلال آباد حوالی عصر امروز (۲۱ سنبله ۱۳۷۵) بدست طالبان افتاد، مسؤلین سابق فرار نمودند، دو قوماندان مشهور هر یک انجنیر محمود و ساز نور کشته شدند، دولت کابل پاکستان را متهم به سقوط این شهر نمود، و پاکستان این اتهام را رد نمود.

۱۱ ستمبر ۱۹۹۶

حوادث تاریخی افغانستان / ۱۹۹۶

ولایت لغمان نیز امروز بدست طالبان سقوط کرد. حاجی قدیر طی مصاحبه با تلویزیون پاکستان سقوط جلال آباد را کار طالبان دانسته و مداخله پاکستان را انکار کرده گفت ما بخاطر عدم خونریزی مقاومت نکردیم. از طرف دیگر ظاهرخان طی اعلامیه ای آمادگی خویش را برای بازگشت عنقریب به کشور ابراز داشته و افزوده که خواهان برگشت از راه تفاهم بین الافغانی است تا بحیث یک افغان به مردم خدمت کند.

۱۳ ستمبر ۱۹۹۶

طالبان امروز ولایت کنر را تصرف نمودند، اکنون آنان در آرزوی تسخیر کابل اند، در حالیکه قوای دولتی در اطراف سروبی سنگر دفاعی گرفته اند.

۱۴ ستمبر ۱۹۹۶

حکومت کابل از مؤسسه ملل خواست تا مداخلات مستقیم پاکستان در امور داخلی افغانستان را قطع نماید. آنان طالبان را عساکر پاکستانی می دانند.

۲۲ ستمبر ۱۹۹۶

رادیر کابل اعلان نمود که آنان یک طیاره مملو از طالبان و صاحب منصبان پاکستانی را در بهگرام اسیر نموده اند، آنها فرود آمدن طیاره را کار یکی از مجاهدین دانسته اند.

۲۴ ستمبر ۱۹۹۶

گروه طالبان شهر سروبی واقع در بیست و هفت کیلومتری کابل را متصرف شدند، فعلاً جنگ در هفت کیلومتری کابل بین نیروهای دولتی و طالبان جریان دارد، دولت کابل پاکستان را متهم همکاری مستقیم با طالبان می نماید، در حالیکه پاکستان این اتهامات را رد می کند.

۲۵ ستمبر ۱۹۹۶

شب گذشته طالبان وارد کابل شدند و صبح امروز اکثر حصص مهم شهر را متصرف شدند، قوای دولتی فرار نمود، ربانی به طرف شمال رفته و در مورد حکمتیاری و مسعود اطلاعی در دست نیست. از طرف دیگر با ورود طالبان پنج نفر مسلح داخل مقر سازمان ملل متحد واقع در کابل شده و دوکتور نجیب را با خود بردند. در اواخر امروز معلوم شد که نجیب و برادرش از طرف طالبان اعدام شدند گفته شده که فعلاً وضع کابل خوب است. ملا محمد عمر طی فرمانی اعلان نفاذ کامل شریعت را نموده و امور کابل را به شورای شش نفری که در رأس آن ملا محمد ربانی قرار دارد سپرده است.

۲۷ ستمبر ۱۹۹۶

جسد داکتر نجیب و برادرش احمدزی ذریعه قوم احمدزی از طالبان گرفته شده و در قریه آبائی اش میلن گردیز بخاک سپرده شد، این کار به روز دوشنبه صورت گرفت.

بورس یلتسن امروز به چرنومردین صدراعظم روسیه دستور اجلاس سران کشور های مشترك المنافع را داد، وی اعلان نمود تا با حکمتیاری، مسعود و دوستم همکاری صورت گیرد، کشور های آسیای مرکزی از ظهور طالبان ترس داشته و خطوط مرزی خود را تقویه نمودند.

۱ اکتوبر ۱۹۹۶

قرار است که مذاکرات بین نمایندگان دوستم و طالبان در کابل شروع شود، از طرف دیگر امریکا میخواهد نمایندگان خود را به کابل بفرستد تا اوضاع کابل را مطالعه کنند. نماینده ملل نیز به کابل رفته است. پاکستان اولین کشوری است که دولت طالبان را برسمیت شناخت.

۲ اکتوبر ۱۹۹۶

مذاکرات رؤسای کشور های مشترك المنافع روسیه بخاطر تحلیل وضع افغانستان و پیش روی طالبان در الماتا به روز جمعه صورت گرفت، در مجلس گفته شد که در امور داخلی افغانستان مداخله صورت نگیرد، سرحدات آنها مستحکم تر گردد و از طالبان خواسته شد که در سرحدات آنها به پیش روی نپردازند. رئیس

جمهور ترکمنستان در اجلاس شرکت نکرد.

۴ اکتوبر ۱۹۹۶

سخنگوی طالبان از روسها خواست تا در امور داخلی افغانستان مداخله ننموده و از شکست خود درین کشور پند بگیرند. وی روسیه را يك کشور ضعیف خواند که از حل مشکلات چیچن نیز عاجز است.

دومین حمله طالبان بر پنجشیر شروع شد، طالبان منطقه گلپهار را متصرف شدند گفته شده که مردم این منطقه بخاطر جلوگیری از جنگ از مسعود خواسته بودند تا عقب نشینی کند. از طرف دیگر اکثر مامورین سابقه در پنجشیر، تخار و بقیه ولایات شمال فرار نموده اند. حکمتیار در ولایت بغلان است.

۵ اکتوبر ۱۹۹۶

دوستم اعلان نمود که اگر گروه طالبان از جنگ دستبردار نه شده و با مخالفین مذاکره نکنند در آن صورت جنبش با مخالفین طالبان پیوسته و بر علیه طالبان وارد جنگ خواهد شد.

۶ اکتوبر ۱۹۹۶

ریانی دیروز وارد بغلان شده با حکمتیار ملاقات و مذاکره نمود، آنان با سید منصور نادری نیز مذاکره نمودند. تا اکنون دو حمله طالبان بر دره پنجشیر ناکام گردیده و اکنون جنگ به شدت جریان دارد.

۷ اکتوبر ۱۹۹۶

نطاق ریانی اعلان نمود که جنبش ملی با آنها یکجا شده و جنگ ضد طالبان اشتراک خواهند کرد، ولی نماینده دوستم این نوع اتحاد را رد نمود و گفت ما اکنون در پی تشکیل يك جرگه بزرگ افغانی هستیم که در آن عده ای زیادی از افغانان شرکت خواهند کرد.

۸ اکتوبر ۱۹۹۶

طی جلسه ای در خنجان احمدشاه مسعود، دوستم و خلیلی يك حرکت جدیدی بنام شورای دفاع از افغانستان را تشکیل دادند. درین جلسه موافقه شد که اگر طالبان بر يك جناح حمله کند دیگران به دفاع خواهند پرداخت، همچنان گفته شده که در مزار يك جلسه ای تشکیل گردد که در آن بشمول شاه سابق همه اهل خبره و علماء اشتراك ورزند. این اولین دیدار مسعود با دوستم و خلیلی بعد از تشکیل شورای هماهنگی است. پیش روی قوتهای دوستم به سمت کابل جریان دارد، تلفات شدیدی به طالبان رسیده و میدان بگرام تحت محاصره قرار گرفته است، گفته شده که مردم محل نیز به طرفداری مسعود پرداخته اند.

۱۰ اکتوبر ۱۹۹۶

مؤسسات امدادی در کابل به تقلیل افراد خود پرداخته اند، علت آن رسیدن شعله جنگ به کابل خوانده شده است. طالبان عده ای از پنجشیریان را در کابل اسیر گرفته و آنان را دزد معرفی نموده اند.

۱۱ اکتوبر ۱۹۹۶

شهر جبل السراج بعد از جنگ شدید بدست نیروهای احمدشاه مسعود افتاد، گفته شده که عده زیادی از طالبان بقتل رسیده اند.

۱۲ اکتوبر ۱۹۹۶

بعد از پیش روی نیروهای احمدشاه مسعود اینک شهر چاریکار نیز بدست آنها افتاد، اکنون آنان در ده کیلومتری کابل قرار دارند. طالبان این شکستها را تأیید نموده و علت آنرا خود داری از قتل مردم دانسته اند.

۱۳ اکتوبر ۱۹۹۶

امروز در سالنگ جنوبی ریانی، دوستم، خلیلی، مسعود و حامد گیلانی جلسه نمودند آنان طی ابلاغیه ای خواستار غیر نظامی شدن کابل شدند، از طالبان خواستند تا کابل را ترك گویند. گفته شده که اسماعیل خان والی سابق هرات نیز در جلسه

حوادث تاریخی افغانستان / ۲۰۰

اشترک داشت، طی دو روز گذشته يك سلسله عملیاتهای بر ضد طالبان در نواحی هرات پراه افتیده است.

۱۴ اکتوبر ۱۹۹۶

احمدشاه مسعود از طالبان خواست تا کابل را ترك گویند در غیر آن مسؤول خونریزیها خواهند بود. از طرف دیگر نصیرالله بابر وزیر داخله پاکستان با ملا فضل الرحمن به کابل، قندهار و مزار رفته است.

۱۵ اکتوبر ۱۹۹۶

نصیرالله بابر با ملاغوث و ملا الله داد نزد دوستم رفته اند، این اولین بار است که نمایندگان طالبان نزد دوستم می روند. غیرت نمایند حزب اسلامی مذاکرات مزار و خنجان را رد نموده گفت: ما خواهان حل هستیم که قابل قبول برای همه باشد وی اشترک نیروهای حزب در جنگ های اخیر بر ضد طالبان را رد نموده گفت: ما در پی احیای دوباره تشکل سابقه نیستیم، ولی ائتلاف ما برجاست.

۱۶ اکتوبر ۱۹۹۶

بابر یکبار دیگر به مزار و قندهار رفت. بنا به گفته رادیوهای جهانی دوستم با طالبان موافقه نموده که در اتحاد های ضد طالبان اشترک نرزد. احمد شاه مسعود از مذاکرات دوستم و طالبان اظهار بدبینی نموده گفت: بابر می خواهد در بین نیروهای ضد طالبان اختلاف ایجاد کند. وی از مؤسسه ملل متحد خواست تا به کابل قوه فرستاده امنیت این شهر را بگیرد. ملل متحد از فرستادن قوا به کابل در شرائط موجود ابا ورزیده است.

۸ اکتوبر ۱۹۹۶

يك روز قبل میدان هوایی بگرام دوباره بدست نیروهای مسعود افتاد، بابر بدون نمائنده طالبان روانه مزارشریف گردیده است. طالبان طرح دوستم مبنی بر آتش بس را پذیرفتند و ابتداء خواستار لست و رهائی اسرای خویش گردیدند. مسعود نیز موافقت خود را با آتش بس ابراز داشت و شرط اساسی وی غیر

نظامی گردانیدن شهر کابل اعلان شده است. طالبان می گویند کابل غیر نظامی است و امنیت آن اکنون بدست پولیس است.

۲۱ اکتوبر ۱۹۹۶

امروز اولین جلسه شورای دفاع از افغانستان در شهر مزار داتر شد که در آن ۱۵۳ قوماندان منظمات مختلف بشمول قانونی، داکتر عبدالرحمن، جمعه خان همدرد و غیره اشتراک ورزیده بودند، جنرال دوستم به اتفاق آراء بهیث رئیس این شوری انتخاب شد.

۲۲ اکتوبر ۱۹۹۶

حکومت های ایران، روسیه و هند اعلان نمودند که حکومت آقای ربانی را به رسمیت می شناسند، طالبان نزد آنها رسمیتی ندارند.

۲۴ اکتوبر ۱۹۹۶

جنگ های شدیدی بین طالبان و نیروهای دفاع در شمال کابل و ولایت بادغیس جریان دارد. طالبان دعوی کردند که آن ولایت را گرفته اند، در حالیکه این ادعا از طرف سخنگوی دوستم به شدت رد شده است.

۲۷ اکتوبر ۱۹۹۶

عبدالرشید دوستم طالبان را متهم نمود که از طریق پاکستان رهبری شده و دست نشانندگان پاکستان هستند، آنان طالبان را به وجود آوردند و نمایندگان شان در بین طالبان وجود دارد، بابر نیز طی چند سفرش به مزار از طالبان نمایندگی می کرد.

۲۸ اکتوبر ۱۹۹۶

ملا متقی سر پرست وزارت اطلاعات طالبان بر ضد دوستم اعلان جهاد نمود، وی چند وقت قبل او را شخص مسلمان خوانده بود.

۲۹ اکتوبر ۱۹۹۶

حوادث تاریخی افغانستان / ۲۰۲

کنفرانس دو روزه تهران که بخاطر یافتن راه حل قضیه افغانستان تشکیل شده بود امروز پایان یافت در آن نمایندگان روسیه، چین، هند و چهار کشور آسیای مرکزی اشتراک نموده بودند، کشورهای ازبکستان، پاکستان و سعودی در آن اشتراک نداشتند.

در جلسات وزیران دفاع کشورهای مشترک المنافع روسیه که در دوشنبه تشکیل شده بود فیصله شد تا سرحدات تاجکستان با افغانستان مستحکم گردانیده شود.
۳۰ اکتوبر ۱۹۹۶

شورای عالی دفاع از افغانستان طی اعلانیه ای از همه گروههای سیاسی و مذهبی دعوت بعمل آورد تا بخاطر راه حل قضیه افغانستان در شهر مزار شریف گرد هم آیند. از سوی دیگر مجددی طی کنفرانس خبری در پشاور آمادگی خود را برای حکمیت بین گروه های درگیر ابراز داشته است.

۳ نومبر ۱۹۹۶

ریانی بعد از اشتراک در کنفرانس بین المللی غذا که در ایتالیا برگزار شده بود به پاریس رسید وی در آنجا طی کنفرانس مطبوعاتی گفت: امریکا نباید موضوع طالبان را سطحی بنگرد وی پاکستان را متهم به همکاری با گروه طالبان نموده و از همکاری های ایران با مردم افغانستان اظهار سپاس نمود. وی افزود اگر امریکا در موضوع طالبان خاموش باشد مسؤلیت خود را اجرا نکرده است.

۲۲ نومبر ۱۹۹۶

سال ۱۹۹۷ م

در اثر تلاش های نوربرت هال امروز نمایندگان طالبان، ربانی، دوستم و خلیلی در اسلام آباد دو مرتبه با هم دیدار و صحبت نمودند، قرار است که آنها باز هم با هم مذاکره نمایند تا اکنون نتیجه مذاکرات ظاهر نگردیده است.

۱۳ جنوری ۱۹۹۷

در شمال افغانستان شورشی براه افتیده جنرال مالك برادر رحيم پهلوان از فاریاب بر ضد دوستم قیام و بیرق های طالبان را در آن ولایت بلند نموده است، وی دعوی نمود که پنج هزار نفر دوستم را خلع سلاح، بیست جنرال بشمول اسماعیل خان والی سابق هرات را اسیر نموده است. يك روز قبل موضوع اخراج مهاجرین افغان از پاکستان در مطبوعات این کشور پخش شد.

۱۹ می ۱۹۹۷

در حالیکه مطبوعات پاکستانی از پیشروی سریع السیر طالبان در سمت شمال خبر پخش میکنند طرفداران دوستم این اخبار را رد نموده می گویند در فاریاب مشکلی بین اعضای جنبش بیان آمده که شاید حل شود. از طرف دیگر ملا عمر به دوستم و مسعود گفته که خود را به طالبان تسلیم و باعث خون ریزی بیشتر در کشور نگردند. شخصی بنام قاضی حبیب الله که خود را سفیر افغانستان در سعودی معرفی کرد طی اعلامیه ای گفت: بعد ازین نماینده رژیم ربانی نیست او حمایت خود از گروه طالبان را ابراز داشت.

۲۰ می ۱۹۹۷

ساعت ده بجه امروز شیرغان بدست ملك پهلوان و طالبان افتاد، پنج ساعت بعد طالبان مزار را نیز متصرف شدند. دوستم به سوب نامعلومی فرار نمود. پاکستان ازین پیشروی ها استقبال نموده و آن را پایان مشکل افغانستان خواند.

حوادث تاریخی افغانستان / ۲۰۴

از طرف دیگر ملا محمد عمر جنرال ملک را معین وزارت خارجه و مولوی عبدالرزاق اخوند را مسؤول سمت شمال تعیین نمود.

۲۴ می ۱۹۹۷

گوهر ایوب خان وزیر خارجه پاکستان اعلان برسمیت شناختن حکومت طالبان را نمود. و این اولین کشوری است که طالبان را برسمیت شناخت. از طرف دیگر یک قوماندان مسعود بنام بصیر سالنگی به طالبان پیوست، همچنان جنرال نادری در بغلان از حرکت جنرال ملک؛ اظهار خورسندی کرد. گفته شده که جنرال دوستم و فامیل اش وارد ترکیه شده و از آن کشور پناه سیاسی خواسته اند.

۲۵ می ۱۹۹۷

شهر تالقان و کندز نیز بدست نیروهای طالبان افتاد، ربانی باعده ای از طرفدارانش ذریعه هلیکوپتر به تاجکستان پناه برد. در سالنگ جنگ شدید بین نیروهای طالبان و مسعود جریان داشت. از طرف دیگر حکومت سعودی نیز رژیم طالبان را برسمیت شناخته است.

۲۶ می ۱۹۹۷

طالبان امروز از سالنگ گذشته وارد مزار شریف شدند، در مزار جنگ شدیدی بین طالبان و نیروهای حزب وحدت در گرفته است. در بدخشان نیز بیروق های سفید به نفع طالبان بلند شد، اکنون تنها احمدشاه مسعود و نیروهایش در مقابل طالبان در حال مقاومت اند.

۲۷ می ۱۹۹۷

جنگ شدیدی بین نیروهای طالبان و جنرال ملک در مزار درگرفت، عده زیادی از طالبان کشته و یا اسیر شدند، ملا غوث، ملاعبیدالله، ملا احسان الله، ملاترابی، ملا عبدالرزاق و ملاصدیقی در جمله اسیران اند. گفته شد که شهر پلخمری بدست طالبان افتاده است.

۲۸ می ۱۹۹۷

تا اکنون اوضاع شمال کشور واضح نیست، نیروهای جنبش علت جنگ را عدم تمهد طالبان بر پروتوکول ها دانسته اند. از طرف دیگر نیروهای احمدشاه مسعود در گلپهار و جیل السراج بر طالبان حمله نمودند و گمان می رود که این مناطق از دست طالبان رفته است.
 قرار يك خبر دیگر جنرال ملك امروز در مزار از طرف علماء و موسفیدان بحیث رهبر جنبش تعیین شد.

۲۹ می ۱۹۹۷

جنگها در کشور به شدت جریان دارد، طالبان سفارت ایران در کابل را مسدود نموده و به عمله آن اخطار کردند که ظرف چهل و هشت ساعت خاک افغانستان را ترك گویند.
 از طرف دیگر جریده شهادت ارگان حزب اسلامی که در پشاور نشر می شد امروز از طرف حکومت پاکستان ممنوع النشر اعلان گردید.
 در شمال کشور جبهه جدیدی بنام جبهه متحد اسلامی نجات افغانستان بر ضد طالبان بمیان آمد.

۲ جون ۱۹۹۷

طالبان در پروان پیش روی چندانی نداشته اند. بصیر سالنگی وفا داری خود با مسعود را اعلان کرد و کار چند روز قبل خود را يك تاکتیک دانست که می خواست بزرگان طالبان را اسیر نماید.
 حکومت هند راکت های بلاستیک را در سرحدات پاکستان نصب کردند.

۴ جون ۱۹۹۷

پاکستان اعلان کرد که طالبان شرط های نیروهای شمال را پذیرفته و اکنون در انتظار جواب آنان می باشند. جنبش شمال می گوید ما قبلاً نیز با طالبان پروتوکول داشتیم که آنها عملی نکردند و آن استقلال نیروهای شمال، عدم خلع سلاح آنان و

مشارکت آنان در پیاده کردن شریعت بود و اکنون نیز با همین شروط حاضر مذاکره با طالبان هستیم.

۵ جون ۱۹۹۷

بروجردی معاون وزارت خارجه ایران وارد مزار شده با ریانی، مسعود و جنرال ملك ملاقات نمود وی خواهان اشتراك همه گروه ها در تعیین حکومت شد.

۶ جون ۱۹۹۷

حکومت ایران راه ترانزیتی اسلام قلعه را بر روی طالبان مسدود ساخته، این اقدام در جواب بند ساختن سفارت آنان در کابل است.

۸ جون ۱۹۹۷

ملا عمر آخوند رهبر طالبان بعد از ۹ ماه برای اولین بار وارد شهر کابل شد، گفته شده که هدف ازین آمدن بلند بردن روحیه طالبان است.

از طرف دیگر مخالفان طالبان پاکستان را متهم به همکاری مستقیم با طالبان نمود، غفور زی طی کنفرانس مطبوعاتی در مزار گفت: طی شش هفته اخیر هزاران پاکستانی وارد کشور شده و جمعیت العلماء در ارسال آنان کمک می نماید. او افزود تا اکنون صدها پاکستانی را اسیر نموده ایم.

۱۰ جون ۱۹۹۷

اوائل صبح امروز نیروهای جبهه متحد اسلامی نجات افغانستان کنترل شهر پلخمری را دوباره بدست گرفتند. بنا به قول جنرال فوزی و نادری اکثر طالبان اسیر و خلع سلاح شدند. فوزی گفت: نظر به تقاضای علماء و موسفیدان بغلان بشیر خان بحیث والی این ولایت تعیین شد این تقاضا از طرف جبهه متحد تأیید گردید.

۱۱ جون ۱۹۹۷

در شهر «مزار شریف» دولت جدیدی ذریعه غفورزی اعلان شد، گفته شده درین

دولت از همه اهل خبره به شمول ظاهر خان دعوت بعمل خواهد آمد، لویه جرگه نیز ترتیب خواهد گردید، وی افزود عنقریب اسمای این اشخاص اعلان خواهد شد.

۱۳ جون ۱۹۹۷

گوهر ایوب وزیر خارجه پاکستان وارد جمهوریت های آسیای مرکزی شد، وی میخواید دولت های مذکور را در مورد تحریک طالبان و کنفرانس که در پاکستان در این مورد تشکیل می گردد همنا سازد. ایوب در تاجکستان گفت: تحریک طالبان بالاخره همه افغانستان را فتح خواهند کرد و مخالفین آنها بالاخره ناکام گردیده و جهان در آن وقت برسمیت شناختن طالبان ذریعه ما را تأیید خواهند کرد. طالبان دو روز قبل دعوی بدست آوردن شهر کندز را نیز نموده بودند.

۲۰ جون ۱۹۹۷

سخنگوی جبهه متحد اسلامی نجات اظهارات ایوب خان را طی اعلامیه ای رد نموده و آن را مداخله مستقیم در امور داخلی افغانستان خواند وی گفت از سخنان او چنین بر می آید که نامبرده سر قوماندان گروه مذکور است نه وزیر خارجه يك کشور، غفوری نیز سخنان ایوب خان را خلاف موازین و اصول مؤسسه ملل متحد دانست.

۲۱ جون ۱۹۹۷

امروز تظاهراتی بر علیه اظهارات اخیر وزیر خارجه پاکستان ایوب خان در مزار شریف برپا گردید، و آن را مداخله مستقیم در امور داخلی افغانستان خواند، درین محفل ترکستانی والی این ولایت نیز بر ضد کشور مذکور بیانیه داد.

۲۵ جون ۱۹۹۷

پاکستان کارکنان قونسلگری خویش از مزار شریف را فرا خواند علت آنرا نا امنی شهر و اینکه جنرال ملک گفته امنیت آنها را گرفته نمی تواند دانسته است. جبهه متحد اسلامی، پاکستان را متهم به مداخله در امور داخلی افغانستان و حمایت از

طالبان می نمایند.

۵ جولای ۱۹۹۷

جنگ در چندین ولایت بین طالبان و جبهه متحد جریان دارد. گوهر ایوب وزیر خارجه پاکستان وارد ماسکو شد پرمکاف وزیر خارجه روسیه به وی گفت: شما نباید تجربه ناکام ما در افغانستان را تکرار کنید، حمایت از یک گروه کار معقول نبوده باید در آن کشور همه گروهها حکومتی را تشکیل دهند.

۸ جولای ۱۹۹۷

افتخار مرشد نماینده حکومت پاکستان که سرگرم بازدید و ملاقاتها با سران گروههای مختلف افغان است. امروز با ربانی، جنرال ملک، سیاف و مسعود ملاقات کرد. درین روزها پاکستان این اشخاص را در تلویزیون خویش بیش از حد معمول نشان میدهد.

از طرف دیگر ربانی شهر مزار را پایتخت موقت خود نامید.

۱۴ جولای ۱۹۹۷

نیروهای احمدشاه مسعود ولایت پروان را از طالبان دوباره بدست آوردند، امروز میدان هوایی بگرام را نیز متصرف شده خود را به پنجاه کیلومتری کابل رسانیدند.

از طرف دیگر افتخار مرشد یکبار دیگر وارد قندهار شده و با مقامات طالبان در مورد مذاکرات چند روز قبل شمال مذاکره نمود. در شمال کشور نیز جنگهای شدیدی بین طالبان و نیروهای مسعود جریان دارد. همچنان جنرال ملک وارد تهران شد و در میدان هوایی تهران آقای علی اکبر ولایتی از وی استقبال نمود.

۲۱ جولای ۱۹۹۷

بعد از اینکه نیروهای جبهه متحد اسلامی به بیست کیلومتری کابل رسیدند از

طالبان خواستند تا کابل را غیر نظامی ساخته و به تشکیل يك حکومت شامل همه گروهها پردازند.

۲۵ جولای ۱۹۹۷

مذاکرات مخالفین طالبان از دو روز بدین طرف در شهر مزار شریف ادامه داشت، و اینک آنان آقای عبدالرحیم غفورزی را بحیث صدراعظم و احمدشاه مسعود را بحیث وزیر دفاع و معاون رئیس جمهور و آقای جنرال عبدالملک را بحیث وزیر خارجه اعلان نمودند، بقیه وزراء شاید عنقریب اعلان گردند، آنان در باره استراتیژی جدید خویش (حمله بر کابل) نیز مذاکره نمودند.

۱۲ اگست ۱۹۹۷

نماینده حکمتیار تعیین صدراعظم و تشکیل حکومت شمال را رد و آن را به مشابه انقسام افغانستان خوانده افزود: کابل پایتخت کشور بوده باید حکومت مرکزی قوی آنجا تشکیل شود، تشکیل حکومت های جنوب و شمال موضوع افغانستان را حل نمیکند.

حکومت آمریکا بخاطر حفظ بی طرفی خویش سفارت افغانستان در آن کشور را موقتاً مسدود ساخت. دیپلماتان مصئونیت خود را نیز از دست دادند.

۱۵ اگست ۱۹۹۷

در اثر سقوط طیاره حامل غفورزی در فرود گاه بامیان او با هفده نفر بشمول عزیز مراد و بعضی از سران حزب وحدت بقتل رسیدند، جبهه متحد اسلامی قتل آنها را ضربه محکمی براین ائتلاف خواند.

همچنان امروز بین افراد جنرال ملک و افراد دوستم در مزار جنگ در گرفت که زود وضع بهتر شد.

۲۱ اگست ۱۹۹۷

رادیوی طالبان اعلان نمود که يك جاسوس ایرانی را با مواد منفجره در کابل

حوادث تاریخی افغانستان / ۲۱۰

گرفته اند، طالبان نظر دارند که ایران برای ائتلاف شمال کمک نموده و برای آنان اردوگاه‌های در کشور خود ساخته است.

دولت ایران همه این اتهامات را رسماً رد نموده طالبان را دروغگو دانسته افزودند که با این کارها می‌خواهند صلح در آن کشور قائم نگردد.

۲ ستمبر ۱۹۹۷

عده ای از افغانان بریاست اسحاق گیلانی اعلان گروه سوم در مقابل طالبان و نیروهای شمال را نمودند، که در رأس آن ظاهرخان شاه سابق قرار خواهد گرفت. آنان باور دارند که عده ای زیاد از افغانان طرفدار این طرح اند.

۷ ستمبر ۱۹۹۷

درگیرهای پراکنده بین نیروهای طالبان و جبهه متحد جریان دارد، و اطراف درگیر دعوی پیشروی را نموده اند. احمد شاه مسعود طی یک مصاحبه که با مجله روسی انجام داده ورود جنرال یوری به افغانستان را تصدیق نموده که ذریعه هلیکوپتر از دوشنبه به پنجشیر آمده و در مورد مسائل اقتصادی با او صحبت صورت گرفته است. مسعود افزود نیروهایش اسلحه و مواد رزمی را از بازارهای سیاه البانیه و بعضی کشورهای اروپائی بدست می آورند.

حکمتیار که برای اعضای حزب خود در زاهدان سخنرانی میکرد گفت: ما خواهان بیان آمدن حکومت توسط افراد صالح منظمات هستیم، ما در جانب هیچ گروه نه می ایستیم، ولی بخاطر آوردن صلح با آنان همکاری می کنیم.

۸ ستمبر ۱۹۹۷

جنگ در چند کیلومتری شهر مزار جریان دارد، طالبان ادعای گرفتن میدان هوائی را نموده اند. از طرف دیگر طالبان تاجیکستان را متهم به مداخله در امور داخلی افغانستان نمودند، گویا طیارات آنها مواضع طالبان را بمبارد نموده و نیز چند طیاره از مزار به آنجا برده شده باید آن را به طالبان بدهند، ورنه عواقب کار وخیم خواهد بود.

از طرف دیگر نیروهای مسعود از سمت تخار بر کندز حمله نموده پیشروی نموده

اند. همچنان بتکاپهای خبری از ورود دوستم به ازبکستان خبر داده اند، که خواهان آمدن به افغانستان است. در طول این جنگها دفاتر چندین مؤسسه در شهر مزارشرف غارت شده اند.

۱۱ ستمبر ۱۹۹۷

پروگرام ضد مواد مخدر مؤسسه ملل متحد در افغانستان طی يك اعلامیه ای گفته است امسال کاشت خاشاکش نظر به سال گذشته بیست و پنج فیصد اضافه تر گردیده که اکثر آن در مناطق تحت کنترل طالبان می باشد. اکنون افغانستان نیم هیروئین تمام دنیا را تأمین می کند، تولید آن امسال به دوهزار و هشت صد تن رسیده است.

جنرال دوستم امروز به مزار رسید، فعلاً در قلعه جنگی در فاصله سه کیلومتری شهر قرار دارد، دوستم گفت: این چیلو هم طالبان است، اگر اعضای جنبش جنرال ملک را برهبری قبول نموده باشند من تردیدی ندارم. وی تا اکنون در ترکیه بود. وی افزود بنا به دعوت رهبری طالبان در مزار خواهد آمد افغانستان برگشته است.

۱۲ ستمبر ۱۹۹۷

طبق اخبار نشر شده نیروهای جبهه متحد، طالبان را بیشتر از سی کیلومتر از مزار دور رانده اند. از طرف دیگر استاد رهبری در مورد آمدن دوستم اظهار بی خبری نموده گفت نمیدانند که وی دوباره برگشته است یا نه. طالبان نیز در مورد وی گفتند: رفتن و آمدن وی هیچ اثری بر اوضاع کشور نخواهد داشت.

۱۳ ستمبر ۱۹۹۷

طالبان ادعا نمودند که بعد از سفر جنرال روسی آن کشور راکت های دور برد به مسعود داده که بر میدان هوایی کابل فیر نموده است.

۱۵ ستمبر ۱۹۹۷

طالبان امروز منطقه مهم حیرتان را تصرف نمودند. در يك قریه نزدیک میدان هوایی مزار اجساد پارچه پارچه شده صدو چند نفر

بشمول اطفال پیدا شد که اکثر شان هزاره اند. آنها دعوی نمودند که این کار طالبان است. سخنگوی طالبان این ادعا را رد نمود.

۱۸ ستمبر ۱۹۹۷

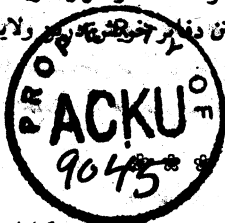
مهاجرین تاجک در مزار جمع شده اند تا به کشور شان برگردند. گفته میشود که در حدود هفت هزار نفر مهاجر در افغانستان وجود دارد. اکنون در کشور شان صلح برقرار شده است.

۱۹ ستمبر ۱۹۹۷

بعد از اینکه اموال اکثر دفاتر مؤسسات در مزار شریف به چپاول رسید، اکنون مؤسسات مذکور در پی مسدود ساختن دفاتر خویش در ولایت گردیده اند. وضع آن شهر تا اکنون واضح نیست.

۲۰ ستمبر ۱۹۹۷

طالبان اعلان نموده اند که اگر نیروهای شمال بر کابل حمله موشکی کنند، در آنصورت آنها بر چاریکار و پنجشیر حمله نموده و مسؤلیت آن بدوش طرف مقابل خواهد بود.

طالبان ایران را متهم به همکاری با نیروهای شمال نموده، که تا اکنون آن کشور صدو هشتاد پرواز به مناطق آنها نموده است. طالبان میگویند اگر ایران از همکاری دست نه بردارد، در آنصورت طالبان نیروهای مخالف رژیم ایران را در کشور خود جا داده و بر ضد رژیم ایران خواهند گماشت. همچنان طالبان از خبرنگاران خارجی خواستند تا فقط اخبار را نشر نموده و از هرگونه تبصره و تحقیق بپرهیزند.

۲۲ ستمبر ۱۹۹۷

کمیسار امور بشر دوستانه اروپا «ایمابونیو» با دوازده تن از همراهانش از طرف طالبان مورد تحدید قرار گرفته و برای چند ساعت زندانی گردیدند. طالبان علت این کار را فلبمرداری آنها از يك شفاخانه زنانه دانسته اند. وی طالبان را متهم نمود که

حکومت وحشت و ترور را در کابل قائم ساخته اند. این دختر یک روز قبل وارد کابل شده بود. و اینک کابل را ترک و پروگرام خود را ناقص مانده.

۲۹ ستمبر ۱۹۹۷

داکتر عبدالله نماینده دولت ریانی در اجلاس سالانه مؤسسه ملل کتابی را که در آن اسناد مداخلات پاکستان با عکسها، عناوین و ... بود به آن اداره نشان داد. وی افزود اکثر اشخاص محبوس مربوط اردوی پاکستان و از پنجاب اند و برای فرماندهی طالبان به افغانستان آمده اند، پاکستان میخواهد که پست افغانستان در آن مؤسسه خالی باشد در حالیکه افغانستان قبل از تشکیل پاکستان عضو رسمی آن مؤسسه بود.

۲ اکتوبر ۱۹۹۷

بعد از اینکه جنرال دوستم تاشقرغان و حیرتان را فتح نمود، دوباره بحیث قوماندان سمت شمال تعیین شده است.

۱۹ اکتوبر ۱۹۹۷

ARIC

کتاب منتشر شده مرکز نشراتی میوند سببا کتابخانه

B

4: 3842

KAM

9045

- سیره النبی ﷺ - (ترجمه فارسی الرحیق المختوم)
- تاریخ نبوت و انبیاء
- فقه آسان، فارسی و پشتو (جلد اول و دوم)
- فقه عبادات، فارسی و پشتو
- احکام فقهی برای زن مسلمان
- تاج التواریخ
- افغانستان در مسیر تاریخ (جلد اول و دوم)
- تاریخ افغانستان در سه جلد (تألیف مرحوم کهزاد و ...)
- اردو و سیاست «در سه دهه اخیر افغانستان»
- کرباس پوشهای برهنه پا
- افغانستان گذرگاه کشور کشاورزان
- داؤد خان در چنگال کی جی بی (فارسی و پشتو)
- حیات و اوقات سلطان محمود غزنوی
- جغرافیای تاریخی افغانستان (تألیف مرحوم غبار)
- جغرافیای تاریخی افغانستان (تألیف مرحوم حبیبی)
- دهه قانون اساسی
- نگاهی به عهد سلطنت امانی
- تحلیل واقعات سیاسی افغانستان (۱۹۱۹-۱۹۹۶)
- از سقوط سلطنت تا ظهور و اجراء طالبان
- فدرالیسم و عراقب آن در افغانستان
- آسیای میانه و افغانستان در کنار آتش
- افغانستان در قرن نزده
- بالاخصار کابل و پیش آمدهای تاریخی
- پادشاهان متأخر افغانستان
- تاریخ روابط سیاسی افغانستان «از امیر عبدالرحمن خان تا استقلال»
- افغانستان از امیر کبیر تا رهبر کبیر
- بهران و نجات
- محاکمه خابنن ملی
- افغانستان تجاوز شوروی و مقاومت مجاهدین
- توفان در افغانستان
- جنگ در افغانستان
- شخصیت علمی، سیاسی و اجتماعی شهید میوندوال
- محمد هاشم میوندوال (تألیف محمد نجیم آریا)
- سیر ژورنالیزم در افغانستان
- مردا ره قول اس
- دو ناپهده سیاسی نظامی افغانستان
- و...

حق چاپ برای ناشر محفوظ است

دهک لعلندی، بازار لسه خوانی، پشاور
تلفون: ۲۵۶۵۲۰ و ۲۳۸۶۱

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**